

ЗМІСТ

грудень 2011

ПРИВАТИЗАЦІЙНИЙ ФОРМАТ – 2011

ФДМУ перевиконав річні плани з надходження коштів до державного бюджету..... 2

АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом III кварталу 2011 року 3

СТАТИСТИЧНА ЗВІТІСТЬ

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за 9 місяців 2011 року 7

УРОКИ ПРАВА

Є. ЗУЧЕК. Судова практика вирішення спорів щодо виконання умов договорів купівлі-продажу ОНБ 10

ОЦІНКА МАЙНА

О. БОРТ, О. ЯБЛОНСЬКИЙ. Аналіз процедури оцінки об'єкта аукціону – ОНБ разом із земельною ділянкою..... 15

СЛОВО РЕГІОНАМ

С. ПОДОЛЬСЬКИЙ. До питання управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації..... 17

ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Львівська область

Сучасне підприємство на місці довгобудів (ЗАТ «Українська панчішна компанія») 20

ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Херсонська область

Об'єкт незавершеного будівництва державної власності..... 22

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у жовтні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності..... 23

ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ

Указ Президента України від 5 жовтня 2011 року № 964/2011 «Про першочергові заходи з реалізації Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» 24

Закон України від 8 вересня 2011 року № 3713-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки» 25

Закон України від 8 вересня 2011 року № 3716-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» (з коментарем) 26

Закон України від 8 вересня 2011 року № 3720-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування» 31

Постанова Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 року № 703 «Про затвердження Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень і Порядку надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно» 33

Порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень 33

Порядок надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно..... 51

Наказ Фонду державного майна України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Міністерства фінансів України від 29 вересня 2011 року № 1413/66/1215 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України від 14.10.93 № 441/77/79)» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 жовтня 2011 року за № 1174/19912) 53

ЮРИДИЧНИЙ ЛІКНЕП

Закон України від 3 березня 2011 року № 3123-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення управління землями на території Автономної Республіки Крим» 54

Закон України від 6 вересня 2011 року № 3701-VI «Про внесення змін до статті 18 Закону України «Про загальну середню освіту» щодо запобігання дискримінації при вступі до початкової школи» 56

Показник основних матеріалів, опублікованих у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» в 2011 році 57

ФДМУ перевиконав річні плани з надходження коштів до державного бюджету

Підбиваючи підсумки діяльності Фонду державного майна України за 2011 рік, слід зазначити, що річні плани з надходження коштів до державного бюджету від усіх напрямів діяльності Фонду державного майна України, доведені державним бюджетом, перевиконані.

З початку року до державного бюджету Фонд державного майна України перерахував **12,3 млрд грн**. Найбільше коштів надійшло від приватизації державного майна – 11,007 млрд грн. Від оренди об'єктів державної власності одержано 704,78 млн грн., дивідендів на корпоративні права держави – 592,8 млн грн. Таким чином, план з надходження коштів від приватизації виконано на 110 %, від оренди – на 106,74 %, план з надходження дивідендів – на 397,6 %.

Знаковими подіями для української приватизації в 2011 році стали продаж пакета акцій ВАТ «Укртелеком» за рекордну ціну – 10 млрд 575,1 млн грн. та початок продажу енергокомпаній.

Наразі представники Європарламенту високо оцінюють прозорість процесу приватизації енергетичних компаній в Україні, що здійснює Фонд державного майна України.

У наступному році Фонд державного майна України планує розпочати перший етап приватизації облгазів.

Рівень надходжень коштів від приватизації державного майна до державного бюджету в 2012 році планується залишити на рівні цього року, забезпечивши широке залучення інвесторів незалежно від географії країн, якщо вони готові розвивати українську економіку.

РЕЗУЛЬТАТИ КОНТРОЛЮ за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом III кварталу 2011 року*

Згідно з вимогами статей 7 та 27 Закону України «Про приватизацію державного майна» щодо контролю державними органами приватизації (далі – орган приватизації) за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна, постановою Кабінету Міністрів України від 12.09.97 № 1012 «Про порядок контролю за діяльністю підприємств, приватизація яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України», відповідно до Порядку здійснення державними органами приватизації контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, затвердженого наказом Фонду державного майна України (далі – Фонд) від 19.08.98 № 1649 (зі змінами та доповненнями), та згідно з щоквартальними графіками перевірок, затвердженими наказами Фонду та його регіональними відділеннями «Про організацію щоквартальних перевірок виконання умов договорів купівлі-продажу», проведено перевірки виконання покупцями державного майна умов укладених договорів. Здійснений контроль показав таке.

Загальні дані про результати контролю

На обліку органів приватизації перебувають 12 356 договорів купівлі-продажу державного майна, у тому числі:

- пакетів акцій акціонерних товариств – 1 063;
- об'єктів малої приватизації – 8 252;
- об'єктів незавершеного будівництва – 3 041.

Із загальної кількості зазначених договорів станом на 01.10.11 органами приватизації контролюється стан виконання умов 1 609 договорів (умови решти 10 747 договорів виконані, у результаті чого їх знято з контролю).

Протягом III кварталу ц. р. перевірено стан виконання умов 413 договорів, що становить 25,7 відсотка кількості договорів, які перебувають на контролі.

Перевірками встановлено, що більшість взятих покупцями об'єктів приватизації зобов'язань виконується належним чином.

Поряд із зазначеним невиконання тих чи інших умов встановлено у 51 випадку, що становить 12,3 відсотка загальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено. Найбільше порушень зафіксовано в Київській (2,2 відсотка перевірених договорів) та Луганській (1,7 відсотка) областях і стосуються вони термінів завершення будівництва та введення в експлуатацію.

Аналіз стану виконання умов договорів за окремими групами об'єктів приватизації

У розрізі окремих груп об'єктів з числа вищезазначених стан виконання умов договорів (накопичувальним підсумком) такий.

З усіх договорів, які перебувають на обліку органів приватизації, найбільша кількість порушень фіксується за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва. Із 3 041 договору цієї групи невиконання умов встановлено за 157 договорами (5,2 відсотка загальної кількості договорів цієї групи), неналежне виконання умов зафіксовано за 23 договорами (0,8 відсотка). Термін виконання умов не закінчився за 533 договорами (17,5 відсотка). У повному обсязі виконано умови 2 328 договорів (76,5 відсотка).

Найбільше договорів з тих, що обліковуються, стосуються об'єктів малої приватизації. З їх загальної кількості – 8 252 договори – умови в повному обсязі виконано за 7 529 договорами (91,2 відсотка). Невиконання умов виявлено за 36 договорами (0,4 відсотка), неналежне виконання умов (з порушенням термінів) має місце за 26 договорами (0,3 відсотка). Термін виконання умов не закінчився за 661 договором (8,0 відсотків).

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий.

На обліку органів приватизації перебуває 1 063 договори купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств. Повне і своєчасне виконання умов встановлено за 968 договорами (91,1 відсотка загальної кількості). Неналежне виконання умов, тобто відставання від передбачених договорами термінів, допущено покупцями за шістьма договорами (0,6 відсотка), невиконання умов зафіксовано за 30 договорами (2,8 відсотка), за 59 договорами (5,5 відсотка) термін виконання умов не настав.

* За наказом Фонду державного майна України від 19.10.11 № 1511.

Серед зазначених договорів купівлі-продажу пакетів акцій 130 договорів стосуються підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них на обліку в центральному апараті Фонду перебувають 105 договорів, регіональних відділеннях – 25.

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий:

за 117 договорами (90,0 відсотків загальної кількості) умови виконано в повному обсязі;

за дев'ятьма договорами (6,9 відсотка) зобов'язання перебувають на стадії виконання;

за чотирма договорами (3,0 відсотка) зафіксовано невиконання умов.

На сьогодні органами приватизації здійснюються заходи щодо розірвання договорів та повернення пакетів акцій у державну власність.

Дані про стан виконання покупцями об'єктів приватизації найхарактерніших умов договорів

Значна кількість порушень умов договорів фіксується за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва щодо термінів завершення будівництва та введення в експлуатацію. Протягом III кварталу ц. р. таке невиконання встановлено за 33 договорами (вісім відсотків перевірених). Найбільшу кількість зазначених порушень зафіксовано регіональними відділеннями по Київській та Луганській областях, які розпочали претензійно-позовну роботу з метою застосування до покупців передбачених законодавством та договорами норм відповідальності.

Порушення виконання умов договорів у частині не надання документів, що підтверджують виконання умов договорів купівлі-продажу, встановлено за 15 договорами (3,6 відсотка перевірених) регіональними відділеннями по Київській (14 договорів) та Харківській (один договір) областях.

Порушення умов договорів у частині виконання вимог екологічної безпеки та заходів з охорони навколишнього середовища встановлено за дев'ятьма договорами (2,2 відсотка перевірених) регіональними відділеннями по Київській (вісім договорів) та Запорізькій (один договір) областях.

Результати перевірки стану виконання покупцями зобов'язань щодо збереження існуючої на момент приватизації кількості робочих місць та створення нових такі.

На контролі органів приватизації перебувають 176 договорів (10,9 відсотка загальної кількості договорів, які контролюються органами приватизації), які містять умову щодо збереження кількості робочих місць, що існували на об'єктах на момент їх приватизації, та 233 договори (14,5 відсотка) – щодо створення нових.

Протягом звітної квартили перевірено 21 договір, що містить умову щодо збереження робочих місць, та 25 договорів – щодо створення нових.

Результати перевірки показали, що на момент приватизації кількість робочих місць на підприємствах, стосовно яких укладено зазначений 21 договір з умовою збереження робочих місць, становила 3 212. На сьогодні їх кількість становить 3 252, тобто власниками у післяприватизаційний період умова договорів щодо збереження кількості робочих місць виконана і додатково створено 40 нових робочих місць.

Наприклад, у Донецькій області за договором купівлі-продажу цілісного майнового комплексу ДП «Підприємство по виробництву вибухозахисних та в'язучих матеріалів» покупець (ТОВ «Союз промислових підприємств») повинен зберегти 77 робочих місць, крім цього протягом трьох років створити додатково 10 нових робочих місць. На момент перевірки на підприємстві існує 91 робоче місце.

У Дніпропетровській області за договором купівлі-продажу цілісного майнового комплексу «Криворізький державний навчально-курсний комбінат» кількість робочих місць до приватизації становила 14. На момент перевірки на об'єкті існує 27 робочих місць.

На виконання зобов'язання щодо створення нових робочих місць власниками об'єктів у післяприватизаційний період створено 198 робочих місць.

Наприклад, у Сумській області за договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Конотопський ремонтно-механічний завод» покупцем (ТОВ «Промисловість і технології» (Росія) створено 55 нових робочих місць.

В Одеській області за договором купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «Дунайсудноремонт» покупцем (ПП «Док-сервіс») створено 51 нове робоче місце.

Слід відмітити також створення нових робочих місць за договорами, в яких умови щодо збереження або створення нових робочих місць не передбачені. У звітному кварталі із загальної кількості перевірених договорів на 11 об'єктах приватизації зафіксовано створення 992 нових робочих місць.

Наприклад, у Луганській області за договором купівлі-продажу ОНБ – Одеського блоку відокремленого підрозділу «Шахта «Довжанська-Капітальна» покупцем (ТОВ «ДВ Нафтогазовидобувна компанія») створено 289 робочих місць.

У м. Севастополі за договором купівлі-продажу ОНБ – промбазі комбінату залізобетонних виробів – покупцем (ТОВ «Грей») створено 93 робочих місця.

Мають місце й інші приклади, коли завдяки добросовісній діяльності власників приватизованих об'єктів та ефективному контролю з боку органів приватизації вдається досягати позитивних результатів не лише у фінансових, економічних, а й у соціальних напрямках розвитку регіонів.

Перевірки стану виконання інвестиційних зобов'язань та інших зобов'язань, виражених у грошовій формі, які містять 843 договори купівлі-продажу пакетів акцій,

374 договори купівлі-продажу об'єктів малої приватизації та 87 договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва показали таке.

Загалом цими договорами передбачено інвестування у підприємства (у період з 1996 до 2031 року) на загальну суму 11 178,53 млн грн., 2 217,69 млн дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі станом на 01.10.11 – 8 964,06 млн грн., 1 465,05 млн дол. США, 19,26 млн євро. Фактично станом на 01.10.11 українські підприємства одержали 9 957,24 млн грн., 1 617,65 млн дол. США та 72 млн євро, що в перерахунку на національну валюту становить 19 638,776 млн грн.

За окремими групами договорів ці цифри розподіляються так.

Договорами купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств передбачено надходження на підприємства у період з 1996 до 2031 року коштів на загальну суму 9 853,77 млн грн., 1 919,38 млн дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі стратегічно важливі для економіки та безпеки держави підприємства протягом зазначеного періоду мають одержати 4 953,58 млн грн., 1 552,00 млн дол. США.

Фактично у період з 1996 року підприємства вже одержали за всіма договорами купівлі-продажу пакетів акцій інвестиції у розмірі 9 054,36 млн грн., 1 615,16 млн дол. США та 72,00 млн євро, у тому числі за договорами купівлі-продажу пакетів акцій стратегічно важливих для економіки і безпеки держави підприємств – 5 169,55 млн грн., 1 164,98 млн дол. США. За умовами зазначених договорів у цей період має бути внесено 4 769,23 млн грн., 1 097,00 млн дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва заплановано надходження інвестицій у період з 1996 до 2031 року – 1 126,77 млн грн. і 10 тис. дол. США, станом на 01.10.11 – 469,67 млн грн., 10 тис. дол. США. Фактично станом на 01.10.11 внесено 723,96 млн грн. і 27,756 тис. дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів малої приватизації передбачено у період до 2031 року здійснення інвестицій на загальну суму 197,98 млн грн. і 298,29 млн дол. США, станом на 01.10.11 – 123,69 млн грн. та 650,00 тис. дол. США. Фактично станом на 01.10.11 надійшло 178,92 млн грн. і 2 458,26 тис. дол. США.

Особливий інтерес інвестори виявляють до підприємств базових галузей економіки, а саме: чорної та кольорової металургії (обсяг здійснених інвестицій – 3 731,33 млн грн. та 1 300,01 млн дол. США), машинобудування та металообробки (1 351,05 млн грн. та 36,24 млн дол. США), енергетичної та паливної промисловості (833,47 млн грн., 57,92 млн дол. США та 71,14 млн євро).

Результати аналізу напрямів залучення інвестицій свідчать, що більша їх частина спрямовується на технічне переозброєння та реконструкцію виробництва

(з 255,47 млн грн. та 1 100,93 млн дол. США), що необхідно для розвитку виробничої бази підприємств з метою випуску конкурентоспроможної продукції.

Наступним напрямом залучення інвестицій у підприємства України за кількісними показниками є погашення кредиторської заборгованості підприємств з платежів до бюджету всіх рівнів та перед Пенсійним фондом (102,29 млн грн. та 42,33 млн дол. США).

Заходи, вжиті органами приватизації з метою усунення фактів порушень умов продажу об'єктів приватизації

У всіх виявлених випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами приватизації здійснювалася претензійно-позовна робота щодо застосування передбачених договорами та законодавством санкцій.

Загальна сума штрафів, пені та неустойок, яка була нарахована наростаючим підсумком за всі роки контролю, становить 109,85 млн грн. та 163,4 тис. дол. США. Фактично було сплачено 18,18 млн грн. та 106,4 тис. дол. США.

За звітний період нараховано штрафних санкцій на суму 18,065 млн грн., фактично сплачено 2 215,953 тис. грн.

У попередньому кварталі було нараховано штрафів, пені та неустойок на суму 3,71 млн грн. та фактично сплачено 136,978 тис. грн.

Після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів здійснювалися дії щодо розірвання (визнання недійсними) таких договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність.

Станом на 01.10.11 у власність держави повернуто 298 (накопичувальним підсумком) об'єктів приватизації (з них 82 – пакети акцій, 53 – цілісні майнові комплекси, 163 – об'єкти незавершеного будівництва). За 140 договорами триває претензійно-позовна робота щодо їх розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (з них 19 – пакети акцій, 18 – цілісні майнові комплекси, 103 – об'єкти незавершеного будівництва).

Із загальної кількості повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 159 об'єктів, а саме: 49 пакетів акцій, 80 об'єктів незавершеного будівництва, 30 цілісних майнових комплексів.

Загальна сума коштів, одержаних від продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, накопичувальним підсумком становить 98,374 млн грн.

Приклади позитивних результатів роботи органів приватизації та діяльності власників приватизованого майна в процесі виконання умов договорів купівлі-продажу

Перевірками фіксуються конкретні приклади поліпшення виробничого та фінансового стану приватизованих підприємств у результаті успішної реалізації

власниками взятих зобов'язань. Крім наведених прикладів, це такі:

у Херсонській області:

покупець (ПАТ «Енергопостачальна компанія «Херсонобленерго») придбав за договором купівлі-продажу об'єкт групи Ж – базу відпочинку «Енергетик» у Голопристанському районі з умовою збереження профілю діяльності як бази відпочинку. Перевіркою встановлено, що в період з 2006 до 2011 року підприємством витрачено коштів на підготовку об'єкта до оздоровчих сезонів понад 180 тис. грн. У цей період на базі відпочинку відпочило 4 253 працівники підприємства. На час перевірки об'єкт використовується як база відпочинку. Побудовано спортивний майданчик та майданчик для дітей. Обладнано сезонний рятувальний пост безпеки, на якому працюють чотири матроси-рятувальники, що мають відповідну підготовку та посвідчення;

покупець (ТОВ «Херсонавто») придбав за договором купівлі-продажу об'єкт групи Ж – лікувально-оздоровчий комплекс «Чорноморець». Договором купівлі-продажу передбачено збереження профілю діяльності як бази відпочинку. Покупець протягом 2010 – 2011 років значно покращив стан об'єкта, а саме: виконав капітальний ремонт спального корпусу, їдальні та адміністративного будинку, вивіз сміття, провів ремонт і налагодження каналізаційної та водопровідної систем. Здійснюються роботи з очищення акваторії пляжу. Приміщення номерів обладнані новими меблями, телевізорами, холодильниками, кондиціонерами. Кожний номер обладнаний санвузлом. Побудовано дитячий майданчик. Покупцем витрачено на приведення об'єкта до стану, який би давав можливість використовувати його як лікувально-оздоровчий заклад, понад 4 058,291 тис. грн.;

у Сумській області:

покупець (фізична особа) придбав за договором купівлі-продажу об'єкт незавершеного будівництва – адмінбудинки на 50 робочих місць та інженерні мережі до нього в смт Вороніж Шосткинського району. Договором купівлі-продажу передбачено закінчити будівництво об'єкта та ввести його в експлуатацію. На першому поверсі добудованої будівлі відкрито заклади торгівлі, побутового обслуговування та фінансову установу. У сільській місцевості запрацювали відділення Ощадбанку, перукарня, аптека, магазин з продажу промислових товарів, побутової техніки та будівельних матеріалів. Це дало змогу створити 10 нових робочих місць. За період дії договору на завершення будівництва внесено грошових коштів у сумі 200,5 тис. грн. Крім цього, покупцем проведено в повному обсязі передбачені проектом заходи з охорони праці, навколишнього природного середовища та антисейсмічні заходи;

у Одеській області:

покупець (ПАТ «Одесавтотранс») придбав об'єкт соціальної сфери – базу відпочинку сімейного типу в м. Южне. З 2009 року розпочав реконструкцію зазначеного об'єкта соціальної сфери – проводить ремонтно-будівельні роботи з реконструкції адмінбудинку, частини спальних корпусів, водонапірної та каналізаційної станцій, очисних споруд. Також проводяться поточний ремонт огорожі, заміна покрівлі переконструйованих корпусів, їх косметичний ремонт, обслуговування каналізаційної системи та енергогосподарства.

Загальні питання роботи органів приватизації із забезпечення виконання умов продажу державного майна

Протягом III кварталу 2011 року органами приватизації забезпечено виконання вимог відповідних організаційно-розпорядчих актів щодо обсягів охоплення укладених договорів перевітками виконання їх умов та термінів передання звітів Фонду. Кращими регіональними відділеннями щодо організації та здійснення контролю, звітності, відпрацювання пропозицій стосовно питань подальшого нормативного та методологічного забезпечення є регіональні відділення Фонду по Черкаській, Кіровоградській, Полтавській, Донецькій областях, м. Києву, в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі.

Департамент договірного менеджменту Фонду протягом звітного кварталу здійснював роботу, спрямовану на вдосконалення системи контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, а також нормативно-правової бази з питань приватизації.

З цією метою забезпечувався контроль та постійний моніторинг стану виконання умов договорів купівлі-продажу згідно з графіком перевірки виконання умов договорів купівлі-продажу. Для здійснення контролю за виконанням інвестиційних та соціальних зобов'язань залучалися представники профспілкових організацій.

З метою забезпечення прозорості та відкритості здійснення приватизаційних процесів інформація про результати роботи державних органів приватизації з питань контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу, проблемних питань та шляхів їх вирішення висвітлюється в офіційному друкованому виданні Фонду («Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» з додатком – газетою «Відомості приватизації») та розміщується на веб-сайті Фонду (рубрика «Договірний менеджмент»).

ІНФОРМАЦІЯ щодо реформування відносин власності в Україні за 9 місяців 2011 року

За даними відомчої звітності з питань приватизації за формою № 1-приватизація «Інформація про приватизацію майна підприємства, установи, організації», затвердженою наказом Фонду державного майна України (ФДМУ) від 10.07.06 № 1067 «Про затвердження форми звітності № 1-приватизація, додатка до форми звітності № 1-приватизація та Інструкції щодо їх заповнення»* та зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 26.07.06 за № 873/12747 (зі змінами), з початку процесу приватизації станом на 01.10.11 реформовано 126 873 об'єкти, з яких більше ніж три чверті (98 135 об'єктів) належали до комунальної форми власності, інші (28 738 об'єктів) – до державної.

Розподіл реформованих об'єктів за категоріями показаний на рис. 1, за класифікаційними групами – на рис. 2.

Більшість об'єктів (84,6 %) належить до групи А, інші – до груп Б, В, Г (9,1 %), Д (4,0 %), Ж (1,1 %) та Е (1,2 %). За регіональним розподілом значна кількість об'єктів групи А зосереджена в Донецькій (11 518 об'єктів), Львівській (11 094), Дніпропетровській (6 918), Харківській (6 221) областях та в м. Києві (12 134). За групами Б, В, Г більшість об'єктів реформовано в Донецькій (957), Дніпропетровській (784), Харківській (681), Луганській (616), Одеській (597), Київській (584) областях та в м. Києві (689).

Приватизація майна підприємств, установ, організацій здійснювалася переважно шляхом викупу: понад 52 % об'єктів придбано цим способом.

Розподіл об'єктів за способами приватизації станом на 01.10.11

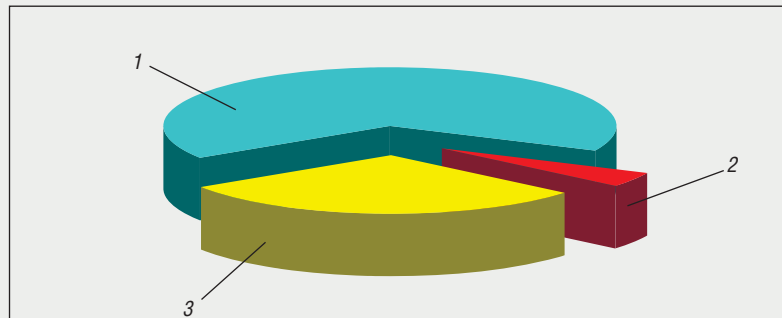

Рис. 1. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями (станом на 01.10.11):

1 – структурні підрозділи підприємств (67,0 %);
2 – ОНБ (4,0 %); 3 – ЦМК підприємств (29,0 %)

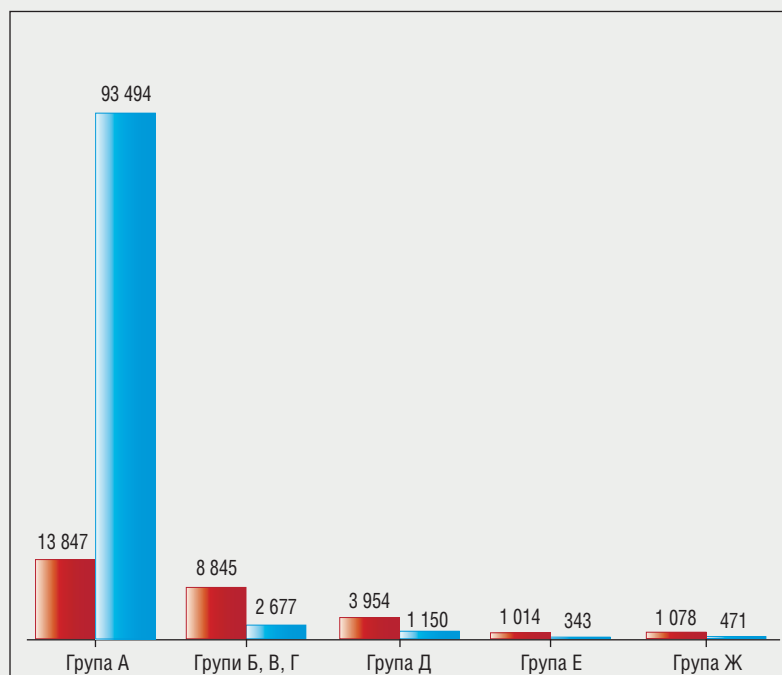

Рис. 2. Розподіл реформованих об'єктів за класифікаційними групами (станом на 01.10.11):

■ – об'єкти державної форми власності;
■ – об'єкти комунальної форми власності

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 10, с. 47 – 55. – Прим. ред.

Розподіл об'єктів за способами приватизації
(станом на 01.10.11)*

Таблиця 1

Спосіб приватизації	Усього об'єктів	% загальної кількості
Викуп об'єкта приватизації	66 354	52,30
Викуп за альтернативним планом приватизації	457	0,36
Викуп майна, зданого в оренду з правом викупу	22 827	17,99
Продаж на аукціоні	18 981	14,96
Продаж за некомерційним конкурсом	2 501	1,97
Продаж за комерційним конкурсом	5 172	4,08
Продаж акцій ВАТ	10 581	8,34
Разом...	126 873	100,00

Таблиця 2

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (станом на 01.10.11)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	6 869	387	5,63	6 482	94,37
Область:					
Вінницька	2 865	1 239	43,25	1 626	56,75
Волинська	2 614	695	26,59	1 919	73,41
Дніпропетровська	7 984	1 836	23,00	6 148	77,00
Донецька	13 061	4 152	31,79	8 909	68,21
Житомирська	2 940	1 238	42,11	1 702	57,89
Закарпатська	2 977	418	14,04	2 559	85,96
Запорізька	5 451	1 327	24,34	4 124	75,66
Івано-Франківська	4 342	482	11,10	3 860	88,90
Київська	3 146	1 081	34,36	2 065	65,64
Кіровоградська	2 648	685	25,87	1 963	74,13
Луганська	5 579	1 664	29,83	3 915	70,17
Львівська	12 278	1 585	12,91	10 693	87,09
Миколаївська	3 912	1 107	28,30	2 805	71,70
Одеська	4 972	1 463	29,42	3 509	70,58
Полтавська	3 269	880	26,92	2 389	73,08
Рівненська	2 288	854	37,33	1 434	62,67
Сумська	3 070	856	27,88	2 214	72,12
Тернопільська	3 118	759	24,34	2 359	75,66
Харківська	7 314	1 601	21,89	5 713	78,11
Херсонська	2 441	571	23,39	1 870	76,61
Хмельницька	2 501	586	23,43	1 915	76,57
Черкаська	2 505	795	31,74	1 710	68,26
Чернівецька	3 097	496	16,02	2 601	83,98
Чернігівська	1 709	653	38,21	1 056	61,79
м. Київ	13 123	1 132	8,63	11 991	91,37
м. Севастополь	800	196	24,50	604	75,50
Разом...	126 873	28 738	22,65	98 135	77,35

наведено в табл. 1, розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації – у табл. 2.

Питома вага реформованих об'єктів державної форми власності перевищує середній показник по державі (22,65 %) у Вінницькій (43,25 %), Житомирській (42,11 %), Чернігівській (38,21 %), Рівненській (37,33 %), Київській (34,36 %), Донецькій (31,79 %), Черкаській (31,74 %) та Луганській (29,83 %) областях. В Автономній Республіці Крим (94,37 %), м. Києві (91,37 %), Івано-Франківській (88,9 %), Львівській (87,09 %), Закарпатській (85,96 %) та Чернівецькій (83,98 %) областях питома вага реформованих об'єктів комунальної форми власності перевищує середній показник по Україні (77,35 %).

За видами економічної діяльності процесом приватизації найбільше охоплені ЦМК підприємств торгівлі, з виробництва побутових виробів та предметів особистого вжитку; промисловості; з надання комунальних та індивідуальних послуг.

За 9 місяців 2011 року в процесі приватизації змінили форму власності 987 об'єктів: 130 – державні, 857 – комунальні.

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації за 9 місяців 2011 року наведено в табл. 3, за категоріями показаний на рис. 3.

У звітному періоді за класифікаційними групами реформовані об'єкти розподілялися так: А – 94,43 %; Д – 3,14 %; Е – 0,41 %; Ж – 1,62 %; В, Г – 0,41 %.

За регіональною ознакою найбільше об'єктів групи А реформовано у Львівській (126), Донецькій (111), Харківській (93), Миколаївській (56), Луганській (54) областях та в Автономній Республіці Крим (70).

Об'єкти групи А комунальної форми власності, які становлять

* Дані наведені з урахуванням вилучення об'єктів, щодо яких, за інформацією ФДМУ, регіональних відділень ФДМУ, Фонду майна Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, розірвано договори купівлі-продажу станом на 01.10.11.

90,6 % загальної кількості об'єктів цієї класифікаційної групи, реформовано переважно шляхом викупу (62,68 %), викупу майна, зданого в оренду (20,97 %), продажу на аукціонах (12,56 %), реформування решти об'єктів здійснено іншими способами.

Об'єкти групи А державної форми власності приватизовано переважно на аукціонах (47,73 %), шляхом викупу (47,72 %), решту – шляхом викупу майна, зданого в оренду.

Переважну кількість об'єктів групи Д як державної, так і комунальної форми власності продано на аукціонах (21 об'єкт) та шляхом викупу (9).

Наведені дані свідчать, що частіше об'єктами приватизації стають структурні підрозділи підприємств, зокрема, приміщення, будівлі та споруди, які за класифікацією належать до об'єктів групи А (94,43 %).

Серед способів приватизації протягом 9 місяців 2011 року найбільш поширеними були викуп, викуп майна, зданого в оренду, та продаж на аукціоні – відповідно 59,78 %, 18,34 % та 17,63 % загальної кількості реформованих об'єктів в Україні.

Приватизація державного та комунального майна за 9 місяців 2011 року здійснювалася виключно за грошові кошти. За договорами купівлі-продажу від продажу об'єктів комунальної форми власності до відповідних місцевих бюджетів має надійти майже 364 млн грн. Від продажу об'єктів груп А, Д, Е, Ж державної форми власності за договорами купівлі-продажу до державного бюджету має надійти більш як 409 млн грн. Сумарна номінальна вартість статутних капіталів об'єктів великої приватизації, які у звітному періоді змінили державну форму власності, становить 28,1 млн грн.

Відділ статистичної звітності та моніторингу роздержавлення власності Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування ФДМУ

Таблиця 3

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (за 9 місяців 2011 року)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	71	0	0,00	71	100,00
Область:					
Вінницька	24	20	83,33	4	16,67
Волинська	5	4	80,00	1	20,00
Дніпропетровська	47	3	6,38	44	93,62
Донецька	115	7	6,09	108	93,91
Житомирська	19	0	0,00	19	100,00
Закарпатська	26	6	23,08	20	76,92
Запорізька	34	6	17,65	28	82,35
Івано-Франківська	22	1	4,55	21	95,45
Київська	2	2	100,00	0	0,00
Кіровоградська	34	0	0,00	34	100,00
Луганська	55	2	3,64	53	96,36
Львівська	139	22	15,83	117	84,17
Миколаївська	60	9	15,00	51	85,00
Одеська	15	3	20,00	12	80,00
Полтавська	32	6	18,75	26	81,25
Рівненська	12	5	41,67	7	58,33
Сумська	31	2	6,45	29	93,55
Тернопільська	18	2	11,11	16	88,89
Харківська	97	4	4,12	93	95,88
Херсонська	12	3	25,00	9	75,00
Хмельницька	25	0	0,00	25	100,00
Черкаська	13	3	23,08	10	76,92
Чернівецька	10	1	10,00	9	90,00
Чернігівська	13	5	38,46	8	61,54
м. Київ	27	6	22,22	21	77,78
м. Севастополь	29	8	27,59	21	72,41
Разом...	987	130	13,17	857	86,83

Судова практика вирішення спорів щодо виконання умов договорів купівлі-продажу ОНБ

Євген ЗУЧЕК

заступник начальника юридичного відділу
РВ ФДМУ по Харківській області

10

Відповідно до ст. 11 Цивільного кодексу України (ЦКУ) договір є однією з підстав виникнення цивільних прав та обов'язків. До таких договорів належать і договори купівлі-продажу об'єктів державної власності. З метою належного виконання в договорі купівлі-продажу встановлюються умови, визначені сторонами, а також умови обов'язкові відповідно до актів цивільного законодавства. Такі умови згідно зі ст. 628 ЦКУ становлять зміст договору.

До істотних умов договору (ст. 638 ЦКУ) належать умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також умови, щодо яких за заявою хоча б однієї зі сторін має бути досягнута згода.

Відповідно до ст. 180 Господарського кодексу України (ГКУ) істотними є умови, визначені законом або необхідні для договорів даного виду, а також умови, щодо яких на вимогу однієї зі сторін має бути досягнута згода.

Істотні умови договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації визначені ст. 27 Закону України «Про приватизацію державного майна», ст. 23 Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» і ст. 19 Закону України «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва» (далі – Закон).

Стаття 626 ЦКУ закріплює презумпцію відплатності усіх договорів, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає із суті договору. Так, безвідплатним є договір зберігання, що укладається органами приватизації щодо майна, яке не увійшло до статутного капіталу акціонерного товариства під час приватизації. Натомість договори купівлі-продажу об'єктів державної власності є відплатними. Обов'язковість виконання умов договору купівлі-продажу закріплена нормами цивільного законодавства. Згідно зі ст. 526 ЦКУ зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору, а також вимог ЦКУ та інших актів цивільного законодавства. Якщо в зобов'язанні встановлений строк (дата) його виконання, то воно підлягає виконанню в цей строк (ст. 530 ЦКУ).

Зобов'язання вважається порушеним у разі його невиконання або неналежного виконання (з порушенням умов, визначених договором) (ст. 610 ЦКУ).

Найчастіше порушуються умови договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва (ОНБ). Спори, які розглядаються судами щодо виконання умов договорів купівлі-продажу ОНБ, можна розподілити на дві категорії: *спори щодо розірвання договору купівлі-продажу та спори щодо спонукання виконати умови договору купівлі-продажу*.

Такі спори мають різні правові аспекти, оскільки для ОНБ законодавством передбачені особливі умови приватизації. Відповідно до ст. 19 Закону обов'язковими умовами приватизації ОНБ (крім продажу ОНБ під розбирання) є такі:

встановлення строку завершення будівництва ОНБ;

заборона відчуження ОНБ та земельної ділянки, на якій розташовано цей об'єкт, до завершення будівництва та введення об'єкта в експлуатацію;

забезпечення дотримання вимог екологічної безпеки, охорони навколишнього природного середовища в період будівництва та введення в експлуатацію об'єкта приватизації.

У разі неможливості завершення будівництва у встановлені строки за наявності відповідних обґрунтувань строки завершення будівництва можуть бути змінені за рішенням органу приватизації та органу місцевого самоврядування, про що укладається додатковий договір.

Проте у договір купівлі-продажу ОНБ включають також інші зобов'язання, що випливають із норм Закону, зокрема, розібрати (демонтувати) ОНБ у встановлений строк (ст. 6), здійснити закріплення земельної ділянки, на якій розташовано ОНБ, її впорядкування, а також передачу місцевим органам самовря-

дування після розбирання ОНБ (ст. 8).

Виконання зобов'язання щодо закріплення земельної ділянки під ОНБ не завжди залежить від покупця, оскільки земельна ділянка, на якій розташовано приватизований ОНБ, як правило, перебуває в користуванні юридичної особи, зокрема балансоутримувача ОНБ.

Порядок передачі земельних ділянок у користування юридичній або фізичній особі визначено Земельним кодексом України, яким передбачено письмову згоду землекористувача на виключення земельної ділянки з його користування.

Проте відсутність законодавчо закріплених зобов'язань у землекористувачів перед покупцем ОНБ або перед органом приватизації призводить до того, що землекористувачі часто відмовляються розглядати питання щодо переоформлення прав на користування земельною ділянкою, що спричиняє порушення покупцем умов договору купівлі-продажу ОНБ.

Незважаючи на те що в Законі визначені умови договору купівлі-продажу, при невиконанні яких договір підлягає розірванню (ст. 19 Закону), договори купівлі-продажу можуть бути розірвані й у разі порушення умов щодо демонтажу ОНБ і щодо закріплення земельної ділянки під ним.

При цьому технічний стан ОНБ, який у зв'язку з невирішенням питання щодо землевідведення не добудовується, значно погіршується, або ОНБ зруйнується, що утруднює повторний продаж ОНБ після його повернення в державну власність на підставі рішення суду або робить це повернення неможливим. Крім того, первісна мета приватизації ОНБ – інвестування коштів у незаверше-

не будівництво, створення нових об'єктів для розвитку економіки – не досягається.

Розглядаючи *спори щодо розірвання договорів купівлі-продажу ОНБ*, суди не завжди враховують особливості приватизації ОНБ і застосовують правові норми загального законодавства.

Так, господарським судом розглядався спір про розірвання договору купівлі-продажу ОНБ у зв'язку з порушенням покупцем зобов'язань щодо переоформлення права забудовника та закріплення земельної ділянки під ОНБ. У зв'язку з тим що земельна ділянка перебувала в користуванні акціонерного товариства – балансоутримувача ОНБ, вчасно укласти договір оренди землі покупцеві не вдалося, а місцева рада проект землепорядкування разом із проектом договору оренди землі не підписала. На підставі наданих покупцем документів суд дійшов висновку, що покупець свої зобов'язання не виконав унаслідок об'єктивних непереборних обставин і правових підстав для розірвання договору купівлі-продажу немає.

Більше того, вимоги органу приватизації щодо розірвання договору купівлі-продажу суд уважав такими, що не узгоджуються із приписами чинного законодавства, оскільки поставлені позовні вимоги фактично позбавляють покупця права власності на придбаний об'єкт.

Правовою підставою для розірвання договору купівлі-продажу, на думку суду, є наявність у діях відповідача складу цивільно-правового правопорушення, а саме: протиправність поведінки особи, збиток як результат протиправної поведінки, причинний зв'язок між протиправною поведінкою та збитком, провина особи.

За цим спором суд не вбачив протиправної поведінки, а також провини покупця й дійшов висновку, що в діях покупця відсутній склад цивільно-правового порушення як правової підстави юридичної відповідальності за невиконання умов договору купівлі-продажу.

Покупцем був поданий зустрічний позов щодо спонукання зняти з контролю договір купівлі-продажу з додатковою вимогою визнати недійсною умову договору щодо заборони продажу об'єкта та земельної ділянки до завершення будівництва та введення його в експлуатацію.

Суд визнав право на захист особою свого цивільного права в разі його порушення (ст. 15 ЦКУ), проте зазначив, що згідно з абзацом 2 частини 2 ст. 16 ЦКУ, а також ст. 20 ГКУ суд може захистити це право або інтерес у способи, встановлені договором або законом.

Спосіб захисту свого порушеного права (спонукання зняти з контролю договір купівлі-продажу) у чинному законодавстві відсутній. Ця вимога не відповідає імперативним нормам чинного законодавства, позбавлена фактичного та правового обґрунтування. Як визначив суд, у матеріалах справи відсутні докази того, що зазначений спосіб захисту передбачався в договорі. Це свідчить про відсутність у суду правових підстав для застосування вибраного покупцем способу захисту права й виключає задоволення позову.

Проте розглядаючи додаткову вимогу покупця (визнання недійсною умову договору купівлі-продажу щодо заборони продажу об'єкта та земельної ділянки до завершення будівництва й введення його в експлуатацію), суд

не врахував вимоги ст. 19 Закону (спеціального законодавчого акта), згідно з якими обов'язковою умовою приватизації ОНБ є заборона на відчуження ОНБ і земельної ділянки, на якій розташований цей об'єкт, до завершення будівництва та введення об'єкта в експлуатацію.

При цьому господарський суд застосував норми загального законодавства, давши таку правову оцінку вимогам ст. 19 Закону:

ОНБ належить покупцеві на праві власності (згідно з умовами договору купівлі-продажу покупець отримує право власності з моменту підписання акта приймання-передачі);

умови договору купівлі-продажу щодо заборони продажу ОНБ згідно з Конституцією України, ЦКУ, ст. 1 Протоколу 1 Конвенції про захист прав людини та основних свобод 1950 р., що є частиною українського законодавства, позбавляють власника майна права розпоряджатися цим майном на власний розсуд.

Суд визнав, що така умова договору купівлі-продажу суперечить нормам чинного законодавства стосовно всіх правочинностей власника – вільного володіння, користування та розпорядження належним йому на праві власності майном, і задовольнив зустрічний позов у цій частині.

Вищий господарський суд України рішення господарського суду першої інстанції в частині визнання недійсною умови договору купівлі-продажу щодо заборони продажу ОНБ і земельної ділянки до завершення будівництва та введення його в експлуатацію скасував і направив справу на новий розгляд.

Водночас відмову господарського суду першої інстанції в за-

доволенні позовних вимог щодо розірвання договору купівлі-продажу Вищий господарський суд України визнав обґрунтованою.

Під час повторного розгляду справи господарським судом першої інстанції в задоволенні зустрічного позову щодо визнання недійсною умови договору купівлі-продажу щодо заборони відчуження ОНБ і земельної ділянки, на якій розташований цей об'єкт, до завершення будівництва та введення його в експлуатацію відмовлено.

Правова оцінка порушення умов договору купівлі-продажу здійснюється судами згідно з критерієм, установленим ст. 651 ЦКУ: «істотним є таке порушення стороною договору, коли внаслідок завданої цим шкоди друга сторона значною мірою позбавляється того, на що вона розраховувала при укладенні договору». Суди, даючи оцінку таким порушенням, суттєвого значення надають наявності доказів. Основним доказом порушення умов договору купівлі-продажу є акт перевірки.

Порядок здійснення державними органами приватизації контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна (далі – Порядок) затверджено наказом Фонду державного майна України від 19.08.98 № 1649. Згідно з п. 1.5 Порядку перевірка здійснюється на підприємстві (в організації), майно якого (якої) є об'єктом купівлі-продажу за даним договором, за участю уповноважених представників юридичної особи – покупця, а якщо об'єктом купівлі-продажу є ОНБ, перевірка проводиться за участю покупця. Крім того, Порядок передбачає використання в процесі перевірки документів, що

стосуються виконання умов договору (з урахуванням особливостей об'єкта купівлі-продажу).

Іншими словами, для розгляду спорів цієї категорії потрібна серйозна доказова база, що не завжди подається суду.

Так, Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Харківській області (далі – регіональне відділення) був поданий позов щодо розірвання договору купівлі-продажу ОНБ – бази відпочинку, до якого як доказ порушення зобов'язань за договором було додано акт перевірки. Господарський суд визнав акт перевірки достатньою підставою для застосування санкцій до покупця у вигляді розірвання договору купівлі-продажу.

Проте апеляційний господарський суд вирішив інакше й визначив, що, порушуючи Порядок, до акта перевірки не було додано жодного документа, який може підтвердити висновок щодо порушення договірних зобов'язань (наприклад, висновку щодо порушення умов договору про утримання об'єкта в належному санітарно-технічному стані мають бути, на думку суду, підтверджені актами перевірки санітарно-епідеміологічних органів).

Таким чином, унаслідок відсутності належних доказів порушення покупцем умов договору купівлі-продажу ОНБ, а також проведення перевірки без участі покупця апеляційний господарський суд і Вищий господарський суд України відмовили регіональному відділенню в задоволенні позову щодо розірвання договору купівлі-продажу та у задоволенні касаційної скарги.

Результати аналізу розгляду спорів щодо спонукання виконати умови договору (спонукання виконати певні дії) показали,

що, по-перше, у судів немає однозначного підходу до вирішення таких спорів, по-друге, рішення судів стосовно таких спорів на практиці нездійсненні.

Так, рішеннями господарського суду Донецької області були задоволені позовні вимоги регіонального відділення щодо спонукання виконати умови договору купівлі-продажу ОНБ – насосних станцій № 1 і № 3: демонтувати об'єкти, упорядкувати земельні ділянки під ними та передати ці ділянки органам місцевого самоврядування.

Водночас господарський суд Дніпропетровської області відмовив регіональному відділенню в задоволенні аналогічних вимог стосовно такого самого ОНБ – насосної станції № 2. Вищий господарський суд України залишив зазначене рішення без змін, а касаційну скаргу – без задоволення. Своє рішення суд мотивував тим, що предмет позову (спонукання виконати зобов'язання за договором, яке і так має виконуватися за умовами договору) має декларативний характер, оскільки в разі винесення рішення щодо спонукання останнє не буде виконано шляхом державно-примусової діяльності. Така діяльність не може бути здійснена шляхом спонукання особи виконати дії, які неможливо присудити виконати в натурі, у цьому випадку – зобов'язати демонтувати ОНБ. На думку суду, способом захисту порушеного права може бути розірвання договору купівлі-продажу з подальшим відшкодуванням збитків.

Висновок щодо неможливості виконання судового рішення про спонукання покупця виконати зобов'язання за договором купівлі-продажу ОНБ підтверджується іншим прикладом. Так, на підставі наказу господарсько-

го суду Донецької області щодо спонукання покупця виконати умови договору купівлі-продажу ОНБ у частині демонтажу об'єкта, упорядкування земельної ділянки та передачі її органам місцевого самоврядування відділом державної виконавчої служби в м. Донецьку було відкрито виконавче провадження. Постановою боржникові запропоновано виконати судовий наказ у добровільному порядку в строк, визначений виконавчою службою. На цій стадії виконавче провадження й закінчилося.

На користь того, що предметом спорів не може бути спонукання покупця до виконання окремих зобов'язань за договором купівлі-продажу, виступає норма ст. 611 ЦКУ. Згідно з цією нормою під час порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема: припинення зобов'язання внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом, або розірвання договору; зміна умов зобов'язання; сплата неустойки; відшкодування збитків і моральної шкоди.

Спонукання до виконання договірних зобов'язань не входить до переліку правових наслідків порушення зобов'язань, тому в разі порушення умов договору купівлі-продажу ОНБ, не передбачених ст. 19 Закону (наприклад, демонтаж ОНБ і впорядкування земельної ділянки), і неможливості примусити виконати ці умови доцільно включити до Закону норму, що передбачає сплату неустойки, наприклад, штрафу, розмір якого дорівнює вартості робіт з демонтажу та впорядкуванню земельної ділянки. У протилежному разі потрібно визнати неможливість виконання

таких зобов'язань і припинити їх відповідно до ст. 607 ЦКУ.

Під час розгляду спорів щодо невиконання умов договору купівлі-продажу ОНБ відсутність вини згідно зі ст. 614 ЦКУ доводить особа, що порушила зобов'язання. Іноді покупець як доказ вказує на неможливість завершити будівництво ОНБ з технічних причин.

Так, господарським судом розглядається позов щодо розірвання договору купівлі-продажу та повернення ОНБ у державну власність у зв'язку з невиконанням покупцем умов договору купівлі-продажу з переоформлення прав забудовника і права користування земельною ділянкою під ОНБ. Покупець подав зустрічний позов щодо зміни умов договору купівлі-продажу в частині виключення положення щодо завершення будівництва об'єкта протягом п'яти років з моменту нотаріального посвідчення договору купівлі-продажу. Крім того, покупець подав клопотання про призначення судово-будівельної експертизи, яке суд задовольнив.

Суд визначив запитання, на які має дати відповідь експерт:

питання про стан основних будівельних конструкцій ОНБ;

питання про можливість подальшої добудови та експлуатації ОНБ.

Регіональне відділення подало до суду експертний висновок щодо вартості ОНБ, у якому відображено технічний стан об'єкта до його приватизації, а також заяву потенційного покупця про ознайомлення з об'єктом приватизації та відсутність претензій до органу приватизації стосовно технічного стану ОНБ. Зважаючи на це, призначення судово-будівельної експертизи об'єкта, на думку автора, є необґрунтованим.

Автор вважає, що варіант неможливості завершення будівництва ОНБ із технічних причин має бути передбачено на законодавчому рівні.

Питання виконання зобов'язань за договорами купівлі-продажу тісно пов'язані з питаннями зняття таких договорів з контролю органів приватизації.

Згідно з п. 5.1 Порядку зняття з контролю договору здійснюється у разі:

повного виконання його умов (незалежно від строків виконання, визначених договором), що підтверджується актом підсумкової перевірки;

отримання рішення суду щодо розірвання договору (або визнання його недійсним) та повернення об'єкта в державну власність (після виконання рішення суду);

отримання рішення суду про те, що зобов'язання покупця, визначені договором, мають уважатися виконаними.

У випадках, передбачених п. 5.2 Порядку, зняття договору з контролю може бути здійснено за висновком комісії, утвореної органом приватизації. До цих випадків згідно з Порядком належить використання всіх можливостей, передбачених законодавством, з розірвання договору та повернення об'єкта приватизації в державну власність за умови наявності при цьому відповідних судових рішень.

Очевидно, що таке формулювання може застосовуватися лише до спорів щодо розірвання договору купівлі-продажу та повернення приватизованого об'єкта в державну власність. Проте розірвання договору купівлі-продажу, особливо в тих випадках, коли об'єкт приватизації демонтовано згідно з умовами договору, не завжди є правовим наслідком не-

конання договірних зобов'язань.

На думку автора, підставою для зняття з контролю договору купівлі-продажу в кожному конкретному випадку може бути рішення суду не тільки щодо розірвання договору.

Не кореспондуються окремі положення Порядку із Законом України «Про приватизацію державного майна» (далі – Закон про приватизацію). Пунктом 5.1 Порядку передбачається зняття з контролю договору у зв'язку з повним виконанням умов. Стаття 27 Закону про приватизацію зазначає, що строк дії зобов'язань, перелічених у Законі про приватизацію (наприклад, зобов'язання завершення будівництва житлових будинків), не повинен перевищувати п'яти років. Винятком є виконання мобілізаційних завдань.

Крім того, під час вирішення питання щодо зняття з контролю договору Порядком не врахована норма цивільного законодавства щодо припинення зобов'язань, зокрема ст. 609 ЦКУ, згідно з якою зобов'язання припиняється ліквідацією юридичної особи (боржника або кредитора), за винятком випадків, коли законом або іншими нормативно-правовими актами виконання зобов'язання ліквідованої юридичної особи покладається на іншу юридичну особу.

Таким чином, результати аналізу судової практики вирішення спорів щодо виконання умов договорів купівлі-продажу ОНБ свідчать про необхідність внесення змін і доповнень до законодавства про приватизацію ОНБ з урахуванням вимог ЦКУ.

Аналіз процедури оцінки об'єкта аукціону – ОНБ разом із земельною ділянкою

У статті розглядаються проблемні питання оцінки об'єкта аукціону – об'єкта незавершеного будівництва (ОНБ) разом із земельною ділянкою – під час приватизації. Аналіз процедури оцінки дає змогу авторам визначити низку заходів, що сприяють підвищенню ефективності процесу в цілому.

Олена БОРТ

заступник начальника відділу оцінки майна РВ ФДМУ по Донецькій області

Олександр ЯБЛОНСЬКИЙ

оцінювач, директор
ПП «Центр експертних послуг»

Приватизація – перехід окремого державного майна до нового, більш ефективного власника не є простим, характеризується тривалістю процедури і включає певний перелік заходів. Одним із таких заходів є оцінка об'єкта аукціону. Фонд державного майна України (далі – Фонд) і його регіональні відділення організують процес приватизації, керуючись відповідними нормативними актами.

Основні нормативно-правові акти, що використовують під час оцінки об'єкта аукціону, такі:

Закон України «Про Державну програму приватизації» № 1723-III від 18.05.2000;

Закон України «Про оцінку земель» № 1378-IV від 11.12.03;

Закон України «Про особливості приватизації об'єктів незавершеного будівництва» № 1953-III від 14.09.2000;

Закон України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» № 2171-XII від 06.03.92;

постанова Кабінету Міністрів України від 08.07.09 № 689 «Про затвердження Порядку продажу об'єктів, що підлягають приватизації, разом із земельними ділянками державної власності»;

постанова Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891 «Про затвердження Методики оцінки майна»;

постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.04 № 1442 «Про затвердження Національного стандарту № 2 «Оцінка нерухомого майна»;

постанова Кабінету Міністрів України від 11.10.02 № 1531 «Про експертну грошову оцінку земельних ділянок»;

інструктивний лист Фонду від 24.06.10 № 10-36-8103.

Державний орган приватизації з метою визначення вартості об'єкта аукціону (у цьому разі – ОНБ разом із земельною ділянкою) на підготовчому етапі призначає дату оцінки й утворює інвентаризаційну комісію. Інвентаризаційна комісія здійснює обстеження будівельного майданчика та технічного стану об'єкта. На цьому ж етапі відбувається відбір на конкурсних засадах суб'єкта оціночної діяльності – суб'єкта господарювання (далі – оцінювач), який здійснюватиме оцінку об'єкта аукціону.

Оцінювач повинен мати виданий Фондом сертифікат суб'єкта оціночної діяльності за відповідним напрямом оцінки майна. Крім того, в оцінювача має бути ліцензія на здійснення землеоціночних робіт. Остання вимога значно звужує коло оцінювачів, що можуть брати участь у конкурсах. Іноді конкурси з відбору оцінювачів не відбуваються через відсутність заявок.

Під час укладення договору на оцінку (далі – договір) між Фондом і оцінювачем підписується стандартний документ. У договорі замовником (Фондом) чітко визначені предмет договору, мета проведення оцінки й дата оцінки. Установлюється строк виконання робіт – два місяці від дати оцінки. Порядок виконання робіт, відображений у договорі, передбачає проведення робіт у три етапи: виконання оцінки об'єкта аукціону; рецензування; опрацювання звіту в разі виявлення невідповідності чинному законодавству.

Така процедура обґрунтована й необхідна, проте вимагає дисциплінованості, чітких і своєчасних дій оцінювача.

Вартість робіт оцінювача, що визначається відповідно до звичайних цін, зазначається в договорі і, як правило, є достатньою для виконання роботи якісно та своєчасно. Проте наявність у договорі пункту, що звільняє замовника від відповідальності за несвоєчасну оплату робіт (у разі відсутності бюджетного фінансування), збільшує ризик несплати виконаної роботи з оцінки. Це призводить до збільшення вартості послуг (з метою перекриття ризику) й до зменшення кількості оцінювачів, що погоджуються працювати за таких умов.

Після укладення договору на оцінку Фонд надає оцінювачу вихідні документи для здійснення оцінки. Ці документи можна розділити на дві категорії: документи, що стосуються оцінки земельної ділянки, і документи, що стосуються земельних поліпшень (нерухомості).

З досвіду авторам відомо, що технічна документація на об'єкт оцінки, як правило, в балансоутримувача відсутня, Фонд таку документацію не замовляє. Згідно зі стандартами з оцінки № 1 і № 2 складається відповідний протокол вимірювань, який підписується оцінювачем, представником балансоутримувача та засвідчується печаткою суб'єкта оціночної діяльності.

Під час оцінки земельної ділянки оцінювач не завжди має вичерпну земельпорядну документацію, а також інформацію про нормативну вартість земельної ділянки, що не дає змоги скласти її чітку характеристику.

Під час вибору виду вартості та методичних підходів оцінювач, як правило, не зазнає труднощів. Так, оцінювач приступає до роботи з ринковою інформацією в межах методичних підходів, що застосовуються. Оцінка об'єкта аукціону, зазвичай, розпочинається з оцінки земельної ділянки. Відповідно до закону про оцінку земель і методики експертної грошової оцінки земельна ділянка оцінюється на підставі трьох підходів, що рекомендуються, – капіталізації чистого операційного або рентного доходу, порівняння цін продажу подібних земельних ділянок та обліку витрат на земельні поліпшення.

У процесі збирання даних з відкритих джерел та аналізу ринку продажів (пропозицій) в межах порівняльного підходу оцінювач стикається з аморфною структурою ринку земельних ділянок комерційного призначення. Немає структурованої бази аналогів продажів (пропозицій) та вичерпного опису аналогів (у плані цільового призначення, забезпеченості комунікаціями). Часто оцінювач не може точно визначити строк перебування певного аналогу на ринку.

Прийнято рекомендувати звертатися за інформацією щодо продажу земельних ділянок у відділення Державного агентства земельних ресурсів на місцях. Однак досвід засвідчує, що таку інформацію отримати неможливо. Отже, аналогі, які оцінювач бере за основу для розрахунків, обумовлені припущеннями, що впливають на результати визначення вартості.

Застосовуючи дохідний підхід, оцінювач практично не має ринкової інформації про ренту, орендні ставки для «чистих» земельних ділянок

комерційного призначення. У цьому випадку оцінювачу доводиться користуватися орендними ставками для забудованих земельних ділянок у межах методу залишку для землі, що не завжди є можливим.

Під час оцінки нерухомості (поліпшень) оцінювач має більше інформації, тому що ринок продажу (пропозицій) об'єктів комерційної нерухомості більш розвинений, хоча для ОНБ недостатньо структурований.

При виконанні оцінки відповідно до вимог законодавства оцінювачу потрібно визначити найбільш ефективне використання об'єкта аукціону. Процедура визначення та опису найбільш ефективного використання об'єкта аукціону наразі не розроблена, є досить складною і вимагає залучення додаткових документів (наприклад, плану розвитку або бізнес-плану), які не завжди можна отримати.

З огляду на вищезазначене можна стверджувати, що процедура оцінки об'єкта нерухомості разом із земельною ділянкою під час приватизації достатньо мірою опрацьована, проте не позбавлена проблем методологічного, нормативного та практичного характеру. Потрібна додаткова робота як регулятора оціночної діяльності (у плані роз'яснення чинних нормативних актів і прийняття нових), так і Державного агентства земельних ресурсів. Створення єдиної бази аналогів продажу об'єктів нерухомості (включаючи земельні ділянки) є першочерговим завданням.

Реалізація запропонованих заходів, на думку авторів, дасть змогу полегшити та поліпшити процедуру оцінки об'єктів аукціону, а також інтенсифікувати процес приватизації.

До питання управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації

Управління державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, але перебуває на їх балансі, є одним із важливих напрямів роботи Регіонального відділення Фонду державного майна України (ФДМУ) по Тернопільській області (далі – регіональне відділення).

На виконання наказу ФДМУ від 16.12.09 № 1998 спеціалістами регіонального відділення здійснюються перевірки господарських товариств щодо ефективного використання та збереження державного майна, яке не увійшло до їх статутних капіталів.

За результатами перевірки в ході аналізу висновків інвентаризаційних комісій виробляються рекомендації щодо вибору найбільш раціонального способу управління державним майном.

17

Степан ПОДОЛЬСЬКИЙ

провідний спеціаліст відділу
управління державним майном
РВ ФДМУ по Тернопільській області

Під час формування статутних капіталів господарських товариств, які створювалися на базі майна державних підприємств, з метою забезпечення збереження соціальних гарантій працюючих частина майнових активів підприємств не включалася до статутних капіталів і залишилася в державній власності.

Відповідно до Закону України «Про управління об'єктами державної власності» № 185-V від 21.09.06 та Положення про управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі (далі – Положення), затвердженого наказом ФДМУ та Міністерства економіки України (Мінекономіки) від 19.05.99 № 908/68 (зі змінами), регіональне відділення уповноважене здійснювати функції з управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, та приймати щодо цього майна управлінські рішення.

Згідно з Реєстром державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, але перебуває на їх балансі (далі – Реєстр) до статутних капіталів 164 господарських товариств Тернопільщини не увійшло 1 060 об'єктів державної власності.

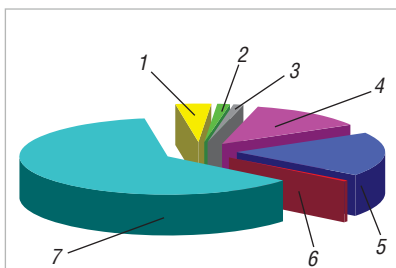

Рис. 1. Прийняті управлінські рішення щодо державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств (станом на 01.10.11):

1 – приватизовано (17,5 %); 2 – передано в оренду (0,4 %); 3 – передано в комунальну власність (57,9 %); 4 – передано до сфери управління міністерств та інших органів виконавчої влади (3,5 %); 5 – передано господарським товариствам на умовах договору зберігання (1,3 %); 6 – списано (1,1 %); 7 – інше (12 %)

Станом на 01.10.11 регіональним відділенням прийнято 993 управлінських рішення щодо державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації. Це становить 93,7 % загальної кількості об'єктів державної власності, які в процесі приватизації були вилучені зі статутних капіталів господарських товариств, розташованих на Тернопільщині (рис. 1).

Питання вибору раціонального способу управління державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, але перебуває на їх балансі, завжди було актуальним, проте зараз воно стало дійсно гострим. Це стосується насамперед об'єктів соціальної сфери, інженерної інфраструктури, інфраструктури автомобільного транспорту та об'єктів систем комунікацій і електромереж, які не підлягають приватизації. Найбільш ефективним способом управління щодо таких об'єктів є передача в комунальну власність.

За період з 1992 року до 1 жовтня 2011 року в комунальну власність сіл, селищ та міст Тернопільської області передано 391 об'єкт державної власності (крім об'єктів житлового фонду) (рис. 2).

Згідно з Реєстром в управлінні регіонального відділення перебувало 469 об'єктів державного житлового фонду, з них 64 гуртожитки (рис. 3).

Станом на 01.10.11 у Тернопільській області залишилися непереданими в комунальну власність шість об'єктів житлового фонду, з них два житлових будинки та чотири гуртожитки, які перебувають на балансі шести господарських товариств.

Слід зауважити, що на балансах господарських товариств на Тернопільщині перебуває майно, щодо якого більш як 10 років управлінські рішення не реалізовувалися. Така ситуація склалася через відсутність чіткого механізму, який зобов'язує органи місцевого самоврядування приймати об'єкти державної власності в комунальну власність. Зокрема, це стосується об'єктів інженерної інфраструктури, які становлять п'яту частину майна, що обліковується в Реєстрі. Відмова органів місцевого самоврядування приймати зазначені об'єкти разом із житловим фондом призводить до погіршення їх стану, руйнації, внаслідок чого вони стають не придатними до використання.

Таким чином, на сьогодні на зріла гостра необхідність внесення змін до Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності», що передбачатимуть зобов'язання органів місцевого самоврядування приймати в комунальну власність об'єкти державної власності (насамперед об'єкти державного житлового фонду, зокрема, гуртожит-

ки, дитячі дошкільні заклади та об'єкти комунальної інфраструктури), що залишилися на балансі господарських товариств, створених у процесі приватизації.

Зі свого боку, ФДМУ за участю регіональних відділень постійно працює в напрямі підвищення ефективності реалізації управлінських рішень щодо майна, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств. Так, із внесенням змін до Положення (наказ ФДМУ та Мінекономіки від 06.11.09 № 1738/1230) в частині доповнення способів управління державним майном (списання об'єктів державної власності та використання захисних споруд цивільного захисту (цивільної оборони) для господарських, культурних та побутових потреб) значно спростилося прийняття управлінських рішень.

На виконання наказу ФДМУ від 16.12.09 № 1998 спеціалістами регіонального відділення здійснюються перевірки господарських товариств щодо ефективного використання та збереження

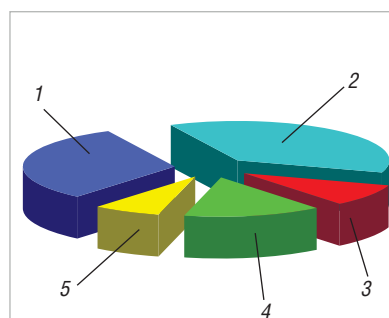
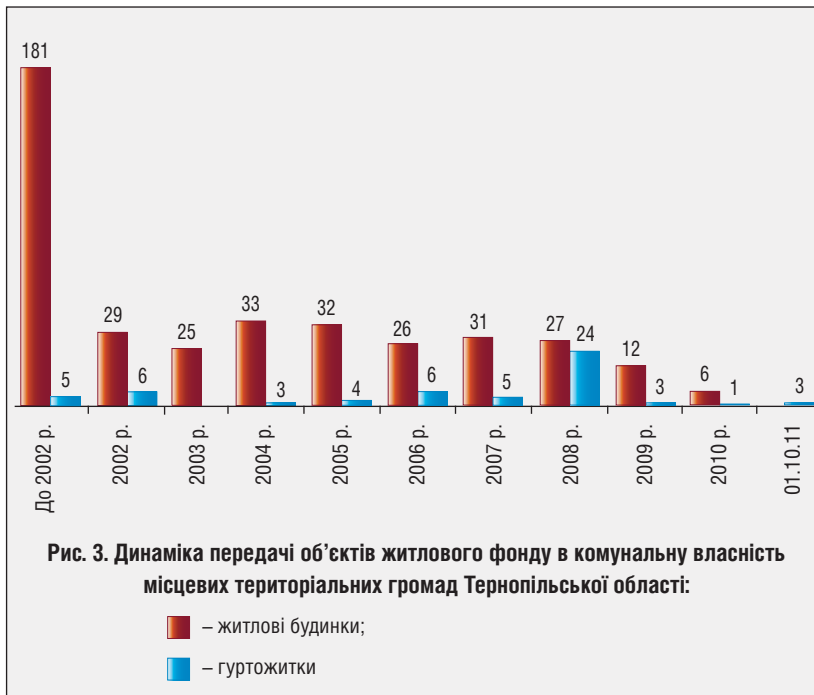

Рис. 2. Структура об'єктів державної власності (крім об'єктів житлового фонду), переданих станом на 01.10.11 регіональним відділенням у комунальну власність:

1 – об'єкти соціальної сфери (124); 2 – об'єкти інженерної інфраструктури (145); 3 – об'єкти інфраструктури автомобільного транспорту (36); 4 – об'єкти системи комунікацій та електромереж (58); 5 – об'єкти незавершеного будівництва (28)

державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів. Метою перевірок є перевірка додержання господарськими товариствами норм законодавства щодо використання, утримання та збереження державного майна з метою визначення найбільш ефективного способу управління державним майном, який забезпечуватиме досягнення загальнонаціональних цілей та задоволення суспільних потреб.

Якщо виникає потреба прийняти управлінське рішення, не передбачене Положенням, регіональне відділення відповідно до пункту 1.4.2 Положення утворює комісії з питань вибору способу управління державним майном.

Однак щодо ряду об'єктів державної власності органи приватизації не мають достатніх повноважень для прийняття ефективних управлінських рішень, оскільки ці об'єкти не підлягають приватизації, передачі в оренду та в комунальну власність територіальних громад. До таких об'єктів належать об'єкти цивільної оборони, які в процесі приватизації не увійшли до статутних капіталів господарських

товариств, але залишилися на їх балансі.

Згідно з пунктом 2 частини 2 статті 10 Закону України «Про захист населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру» № 1809-III від 08.06.2000 повноваження, покладені на Міністерство надзвичайних ситуацій України, відповідають функціям управління державним майном, зокрема, щодо здійснення контролю за ефективністю використання та збереження цього майна. З огляду на це одним з найбільш ефективних управлінських рішень є передача об'єктів цивільної оборони, які в процесі приватизації не увійшли до статутних капіталів господарських товариств, але залишилися на їх балансі, зі сфери управління ФДМУ до сфери управління Міністерства надзвичайних ситуацій України.

У Реєстрі обліковується шість об'єктів державної власності (управління корпоративними правами яких здійснює регіональне відділення), що перебувають на балансі чотирьох господарських

товариств, які перебувають у процесі банкрутства.

На сьогодні відсутній законодавчий механізм контролю з боку державного органу приватизації за діяльністю арбітражних керуючих під час виконання ними обов'язків ліквідатора товариств-банкрутів, на балансі яких перебуває державне майно.

З огляду на це є потреба внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», а саме:

статтю 3¹ пункт 5 потрібно доповнити таким абзацом: «Здійснювати заходи щодо ефективного збереження, утримання, використання державного майна, яке в процесі приватизації не увійшло до статутного капіталу товариства, але перебуває на його балансі, та реалізації управлінських рішень стосовно цього майна.»;

статтю 32 потрібно доповнити таким пунктом: «Внесення господарським судом ухвали про затвердження ліквідаційного балансу, завершення ліквідаційної процедури чи ліквідації юридичної особи лише після здійснення суб'єктом управління об'єктами державної власності всіх заходів щодо реалізації функцій управління державним майном, яке перебувало на балансі підприємств-банкрутів».

Внесення зазначених змін до чинного законодавства дасть змогу ФДМУ і його регіональним відділенням більш ефективно реалізовувати свої повноваження щодо управління державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, але перебуває на їх балансі.

Сучасне підприємство

на місці довгобудів

У 2001 році приватне мале підприємство (ПМП) «Сандра» уклало з Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Львівській області (далі – регіональне відділення) договір купівлі-продажу об'єкта незавершеного будівництва – спортивного корпусу з побутовими приміщеннями навчально-виробничого комплексу на 960 студентів на вул. Пасічній у м. Львові.

Через рік регіональне відділення здійснило приватизацію шляхом продажу на аукціоні ще одного об'єкта незавершеного будівництва за тією самою адресою – громадсько-побутового корпусу навчально-виробничого комплексу. Цей об'єкт придбало приватне підприємство (ПП) «Прес-Комплекс».

Умовами договорів купівлі-продажу зазначених об'єктів було передбачено завершення будівництва протягом п'яти років.

ПМП «Сандра» та ПП «Прес-Комплекс» об'єднали свої зусилля і в 2006 році уклали договір про спільну діяльність. Результатом співпраці стало відкриття у листопаді 2006 року сучасного підприємства **ЗАТ «Українська панчішна компанія»**.

На базі приватизованих недобудов було збудовано комплекс з виробництва панчішно-шкарпеткових виробів (далі – фабрика). До проектування та будівництва фабрики залучено найкращих галузевих фахівців. Підприємство оснащено сучасним обладнанням світових виробників – Італії та Японії.

З моменту введення фабрики в експлуатацію здійснювалося поетапне нарощення потужностей: з 18 машин на момент відкриття виробництва до 98 на сьогодні. Зокрема, у цьому році за рахунок власних обігових коштів придбано 21 одиницю сучасного в'язального обладнання японської фірми «NAGATA». Зараз обсяги виробництва фабрики становлять 400 тис. панчішно-шкарпеткових виробів на місяць. Майже 20 % загального обсягу виробленої продукції експортується. Проектна потужність фабрики – 7 млн виробів на рік.

Підприємство робить акцент на якості продукції. Для виробництва шкарпеток використовується лише екологічно чиста та високоякісна сировина: бавовна, льон, вовна, віскоза від провідних виробників Італії, Німеччини, Індії, Туреччини та Польщі. На підприємстві діє автоматизована система обліку й контролю напівфабрикатів і готової продукції на кожному етапі технологічного ланцюга – від заправлення в'язальних автоматів до пакування виробів.

За високу якість продукції ЗАТ «Українська панчішна компанія» відзначене нагородою «100 кращих товарів року» (2007 рік). Завдяки оснащенню основного (в'язального) цеху системами кондиціонування й аспірації впроваджено клімат-контроль на виробництві. Ці системи дають змогу забезпечити високу якість та стабілізувати параметри виробів. У червні 2008 року фабрика успішно пройшла сертифікацію управління системою якості ДСТУ ISO 9001:2001.

Кількість працюючих на підприємстві постійно зростає і на сьогодні становить 180 працівників.

Як бачимо, праця регіонального відділення увінчалася успіхом: об'єкт незавершеного будівництва набув ефективного власника, з'явилися нові робочі місця, а Львів замість непривабливих довгобудів отримав сучасне підприємство.

Підготувала **Богдана ТУРЯНСЬКА**

Основний в'язальний цех фабрики

Львів отримав нові робочі місця

Херсонська область**Об'єкт незавершеного будівництва
державної власності****Котедж № 4 (разом із земельною ділянкою)**

Місцерозташування об'єкта: вул. П. Чубинського, 1, с. Загорянівка, Білозерський район, Херсонська область.

Об'єкт повернено в державну власність за рішенням суду.

Об'єкт незавершеного будівництва – двоповерхова будівля з цоколем. Змонтовані зовнішні та внутрішні стінові панелі, конструкції перекриття цокольного, першого та другого поверхів. Для входу в будинок виконана прибудова зі стінових панелей із змонтованим сходовим маршем. Для сполучення поверхів передбачена сходові клітка, проте монтаж маршів та сходових площадок не виконано. На поверхах передбачені балкони зі збірних залізобетонних елементів. Віконні та дверні блоки відсутні.

22

Об'єкт розташований на земельній ділянці площею 0,25 га, кадастровий номер 6520386700:02:044:0001.

Призначення об'єкта: індивідуальне житлове, гаражне і дачне будівництво.

Спосіб приватизації: аукціон (об'єкт разом із земельною ділянкою).

Додаткову інформацію про об'єкт та умови продажу можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Херсонській області за адресою:

кімн. 244, 2-й поверх, просп. Ушакова, 47, м. Херсон, 73000.

☎ (0552) 49-03-73.

РЕЄСТР

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в жовтні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Черкаська область					
33133658	353	03.10.11	ТОВ «Уманський центр оцінювачів»	20300, м. Умань, вул. Горького, 14, тел. (04744) 4-08-60	Борейко Ганна Карлівна
Херсонська область					
24120654	354	03.10.11	ТОВ «Універсальна товарна біржа «Лиман»	73000, м. Херсон, вул. К. Маркса, 84/10, тел. (0552) 42-34-37	Коваленко Сергій Михайлович
Миколаївська область					
24056962	365	15.10.11	Чорноморська товарна біржа агропромислового комплексу	54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54а, тел. (0512) 50-02-00, 47-30-73	Колесник Любов Олександрівна
Полтавська область					
36680914	366	14.10.11	Приватне підприємство «ІМАКО»	36003, м. Полтава, вул. Червоноармійська, 3, оф. 505, тел. (0532) 50-04-15	Макаричев Ігор Олексійович
25158707	378	20.10.11	Українська універсальна біржа	36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, тел. (0532) 56-00-37, 56-32-57	Кучеренко Ігор Борисович
Житомирська область					
30736919	367	14.10.11	Житомирська товарна агропромислова біржа	10002, м. Житомир, вул. Довженка, 38а, тел. (0412) 41-33-11, 41-33-09	П'ятак Аркадій Васильович
м. Київ					
20064284	368	14.10.11	Державна акціонерна компанія «Національна мережа аукціонних центрів»	02660, м. Київ, вул. М. Раскової, 15, тел. (044) 541-16-02, 541-15-63	Хоменко Володимир Михайлович
Харківська область					
24660868	369	15.10.11	Універсальна товарна біржа «Актив»	61050, м. Харків, вул. Ю. Чигирин, 5, тел. (057) 714-09-16, 714-09-17	Ткаченко Олександр Іванович
Кіровоградська область					
32415722	373	17.10.11	Приватне підприємство «ЕКСПЕРТ-С»	25028, м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграда, 4, кв. 63, тел. (0522) 24-03-71	Сакало Ніна Миколаївна
Запорізька область					
37611134	374	17.10.11	Товарна біржа «Запорізька універсальна торгова біржа»	69104, м. Запоріжжя, вул. Малиновського, 8, кв. 34, тел. (0612) 95-85-37	Кущик Анатолій Петрович
Автономна Республіка Крим					
30266766	385	21.10.11	Приватне підприємство фірма «Автодель»	95034, м. Сімферополь, просп. Перемоги, 110, тел. (0652) 54-85-22, 54-27-77, 54-85-33 (факс)	Товстокор Владислав Олександрович
Рівненська область					
23302583	389	24.10.11	Рівненська товарна біржа	33028, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27, тел. (0362) 62-05-24, 62-05-88	Бачинський Андрій Ростиславович
Одеська область					
35502299	392	25.10.11	ТОВ «Рада-центр»	65070, м. Одеса, вул. Люстдорфська дорога, 11/2, тел. (048) 715-10-81	Савалюк Дмитро Васильович
Луганська область					
21773373	395	26.10.11	Науково-виробничий, культурно-просвітній комерційний центр «Триан»	94613, м. Антрацит, вул. Ростовська, 32, тел. (06431) 3-87-34, 2-71-14	Горбунова Тетяна Михайлівна

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про першочергові заходи з реалізації Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції»

З метою забезпечення безумовного виконання Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», відповідно до частини другої статті 102 та пунктів 1, 17 частини першої статті 106 Конституції України ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Покласти тимчасово на Міністерство юстиції України функції спеціально уповноваженого органу з питань антикорупційної політики.

2. Кабінету Міністрів України:

1) підготувати та внести до 15 листопада 2011 року в установленому порядку проект указу Президента України стосовно порядку організації проведення спеціальної перевірки щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування (далі – спеціальна перевірка);

2) вжити невідкладних організаційних заходів щодо підготовки центральних і місцевих органів виконавчої влади до запровадження з 1 січня 2012 року спеціальної перевірки та щодо забезпечення належних умов для своєчасного та об'єктивного її проведення;

3) забезпечувати у межах повноважень виконання вимог Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» щодо своєчасного подання відповідними суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру та своєчасного оприлюднення в установленому порядку відомостей, зазначених у таких деклараціях за минулий рік осіб, визначених у частині другій статті 12 цього Закону;

4) вжити разом зі Службою безпеки України, за участю Генеральної прокуратури України заходів щодо запровадження єдиної форми звітності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції про результати роботи у цій сфері;

5) визначити порядок підготовки та оприлюднення звітів про результати проведення заходів щодо запобігання і протидії корупції;

6) підготувати разом зі Службою безпеки України, за участю Генеральної прокуратури України і подати до 1 грудня 2011 року в установленому порядку пропозиції щодо вдосконалення діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

3. Міністерству юстиції України:

1) вжити заходів щодо формування та ведення Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення;

2) внести у двотижневий строк доопрацьований з урахуванням пропозицій членів Національного антикорупційного комітету проект Національної стратегії щодо запобігання і протидії корупції, який має ґрунтуватися на системному аналізі причин поширення корупції в державі та умов, що сприяють корупційним проявам, містити оцінку ефективності впроваджуваних механізмів протидії корупції, комплекс взаємопов'язаних завдань і заходів із цих питань;

3) внести до 1 грудня 2011 року в установленому порядку проект закону про спеціально уповноважений орган з питань антикорупційної політики.

4. Запропонувати Генеральній прокуратурі України:

1) вивчити питання щодо запровадження ведення та періодичного оприлюднення переліку резонансних кримінальних справ про злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг, для інформування суспільства про хід розкриття таких злочинів;

2) разом зі Службою безпеки України, Міністерством внутрішніх справ України, Міністерством оборони України, Державною податковою службою України:

налагодити системну взаємодію та оперативний обмін інформацією про виявлені та розкриті корупційні правопорушення;

організувати підвищення кваліфікації працівників спеціально уповноважених суб'єктів у

сфері протидії корупції щодо застосування антикорупційного законодавства;

3) запровадити разом зі Службою безпеки України функціонування телефонів довіри для повідомлення про факти корупційних правопорушень.

5. Службі безпеки України, Міністерству внутрішніх справ України, за участю Генеральної прокуратури України розробити та запровадити до 1 листопада 2011 року організаційно-правові механізми захисту від незаконного втручання, впливу на працівників правоохоронних органів, які розслідують справи про факти

корупційних проявів серед посадових осіб високого рівня.

6. Запропонувати Вищій кваліфікаційній комісії суддів України організувати у Національній школі суддів України підвищення кваліфікації суддів щодо застосування антикорупційного законодавства.

7. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України **В. ЯНУКОВИЧ**

м. Київ
 5 жовтня 2011 року
 № 964/2011

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18 – 22, ст. 144):

1) у статті 75:

частину п'яту доповнити абзацом третім такого змісту:

«Фонд державного майна України виступає організатором продажу нерухомого майна в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

у частині шостій:

після слів «фінансового плану» доповнити словами «якщо інше не передбачено законом»; доповнити абзацом другим такого змісту:

«Кошти, одержані від продажу нерухомого майна, за вирахуванням балансової (залишкової) вартості такого майна, якщо інше не встановлено законом, зараховуються до загального фонду Державного бюджету України»;

2) частину четверту статті 77 доповнити абзацом третім такого змісту:

«Фонд державного майна України виступає організатором продажу нерухомого майна в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України».

2. Пункт 2 частини першої статті 7 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456) доповнити підпунктом «к» такого змісту:

«к) виступає у встановлених законодавством випадках організатором продажу нерухомого майна державних унітарних підприємств».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування**.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України **В. ЯНУКОВИЧ**

м. Київ
 8 вересня 2011 року
 № 3713-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 12 жовтня 2011 р. № 188. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 7 жовтня 2011 р. № 185. – Прим. ред.

Коментар

Необхідність прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» зумовлена складнощами реалізації мешканцями гуртожитків наданого їм Законом України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» № 500 від 04.09.08 (далі – Закон № 500) права приватизації житлових приміщень, в яких вони мешкають.

Недосконалість правового регулювання зазначеного питання та відсутність державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад, забезпеченої відповідним обсягом бюджетного фінансування, не давали змоги громадянам, на яких поширюється дія Закону № 500, реалізувати надане їм право приватизації житла в гуртожитках, порушувало їх житлові та майнові права, штучно створюючи суспільне напруження.

Президент України 8 вересня ц. р. підписав **Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків»** № 3716 (далі – Закон), який законодавчо врегульовує не узгоджені чинними законодавчими актами питання забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків.

Метою Закону є врегулювання розбіжностей між положеннями чинних законів України «Про приватизацію державного житлового фонду», «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності», Закону № 500 та Житлового кодексу УРСР.

Відповідно до Закону вносяться зміни та доповнення стосовно поширення сфери дії Закону № 500, особливостей передачі гуртожитків у власність територіальних громад, запровадження уніфікованого понятійного апарату (визначення термінів, понять) та викладення в уточненій редакції формулювань окремих положень (речень, абзаців, частин статей і статей) чинних законодавчих актів, зокрема:

- ◆ уточнюється, що *приватизація житла в гуртожитках здійснюється його мешканцями, які потребують соціального захисту, не мають іншого житла, законно проживають у гуртожитку на підставах, визначених Законом, більше п'яти років;*
- ◆ уточнюється, що *приватизація житла в гуртожитках стосується усіх житлових приміщень – житлових кімнат, житлових блоків, житлових секцій;*
- ◆ уточнюється, що *передача гуртожитків у комунальну власність має здійснюватися відповідно до державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад, затвердженої Верховною Радою України;*
- ◆ *продовжено до шести років строк дії мораторію, запровадженого пунктом 3 перехідних положень Закону № 500, на виселення мешканців гуртожитків, на яких поширюється дія Закону, та на відчуження (крім передачі у власність територіальних громад) гуртожитків, що перебувають у повному господарському віданні або оперативному управлінні підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, або були включені до статутних капіталів організацій, створених у процесі приватизації.*

Закон зобов'язує Кабінет Міністрів України під час підготовки проектів законів України про Державний бюджет України на відповідний фінансовий рік передбачати кошти, необхідні для реалізації Закону та державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад. Відповідно до Закону органи місцевого самоврядування мають вжити заходів щодо видачі ордерів мешканцям гуртожитків, стосовно яких в установленому порядку було прийнято рішення про надання житлової площі у гуртожитку, але які не отримали її з не залежних від них причин.

Закон спрямовано на вдосконалення правового регулювання в зазначеній сфері правовідносин стосовно гуртожитків, що знаходяться на території усіх регіонів України.

Прийнятий Закон дасть змогу значно вдосконалити механізм вирішення питань щодо передачі гуртожитків у комунальну власність з метою наступної приватизації в них житлових приміщень мешканцями гуртожитків. Запровадження Закону надасть можливість суттєво знизити рівень суспільного напруження серед мешканців гуртожитків, а також створить умови для реалізації мешканцями гуртожитків, які на законних підставах проживають у них, наданого їм права приватизації житла в гуртожитках.

За матеріалами офіційного веб-сайта
Верховної Ради України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

І. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину третю статті 9 Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до № 28, ст. 573) викласти в такій редакції:

«Громадяни мають право на приватизацію квартир (будинків) державного житлового фонду, житлових приміщень у гуртожитках, які перебувають у власності територіальних громад, або придбання їх у житлових кооперативах, на біржових торгах, шляхом індивідуального житлового будівництва чи одержання у власність на інших підставах, передбачених законом».

2. У Законі України «Про приватизацію державного житлового фонду» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 524; 1994 р., № 24, ст. 182; 1997 р., № 12, ст. 100; 2006 р., № 22, ст. 184; 2008 р., № 46, ст. 323; 2011 р., № 4, ст. 22):

1) в абзаці першому преамбули слова «житла, що знаходиться в державній власності» замінити словами «державного житлового фонду»;

2) у статті 1:

у частині першій слова «квартир у гуртожитках, призначених для проживання сімей та одиноких осіб (далі – жилої площі у гуртожитках) (з урахуванням положення частини другої статті 2 цього Закону)» замінити словами «житлових приміщень у гуртожитках, призначених для проживання сімей та одиноких осіб»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«Особливості приватизації житлових приміщень у гуртожитках визначаються законом»;

3) у статті 2:

у пункті 1 слова «кімнати у гуртожитках» замінити словами «житлові приміщення у гуртожитках (житлові кімнати, житлові блоки (секції))»;

пункти 2 і 3 викласти в такій редакції:

«2. Не підлягають приватизації: квартири-музеї; квартири (будинки), житлові приміщення у гуртожитках, розташовані на територіях закритих військових поселень, підприємств, установ та організацій, природних та біосферних заповідників, національних парків, ботанічних садів, дендрологічних, зоологічних, регіональних ландшафтних парків, парків-пам'яток садово-паркового мистецтва, історико-культурних заповідників, музеїв; квартири (будинки), житлові приміщення у гуртожитках, що перебувають в аварійному стані (в яких неможливо забезпечити безпечне проживання людей); квартири (кімнати, будинки), віднесені у встановленому порядку до числа службових, а також квартири (будинки), житлові приміщення у гуртожитках, розташовані в зоні безумовного (обов'язкового) відселення, забрудненій внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС.

3. Приватизація квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках, включених до плану реконструкції поточного року, здійснюється після її проведення власником (володільцем) будинку (гуртожитку). Наймачі, які проживали у квартирах (будинках), житлових приміщеннях у гуртожитках до початку реконструкції, після проведення реконструкції мають пріоритетне право на приватизацію цих квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках»;

пункт 4 після слів «квартири в будинках» доповнити словами «житлові приміщення у гуртожитках»;

4) текст статті 3 викласти в такій редакції:

«Приватизація здійснюється шляхом безоплатної передачі громадянам квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках з розрахунку санітарної норми 21 квадратний

метр загальної площі на наймача і кожного члена його сім'ї та додатково 10 квадратних метрів на сім'ю;

продажу надлишків загальної площі квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках громадянам України, що мешкають в них або перебувають в черзі потребуючих поліпшення житлових умов.

Передача у власність громадян житлових приміщень у гуртожитках здійснюється з одночасною передачею їм у спільну сумісну власність допоміжних приміщень (приміщень загального користування);

5) у статті 5:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Порядок розрахунків при приватизації квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку»;

абзац другий пункту 4 викласти в такій редакції:

«Право на приватизацію житлових приміщень у гуртожитку з використанням житлових чеків одержують громадяни України, які на законних підставах проживають у них»;

6) у статті 8:

пункти 2 і 3 викласти в такій редакції:

«2. Передача квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках здійснюється в спільну сумісну або часткову власність за письмовою згодою всіх повнолітніх членів сім'ї, які постійно мешкають у цій квартирі (будинку), житловому приміщенні у гуртожитку, в тому числі тимчасово відсутніх, за якими зберігається право на житло, з обов'язковим визначенням уповноваженого власника квартири (будинку), житлового приміщення у гуртожитку.

3. Передача квартир (будинків) у власність громадян здійснюється на підставі рішень відповідних органів приватизації, що приймаються не пізніше місяця з дня одержання заяви громадянина.

Передача житлових приміщень у гуртожитках у власність мешканців гуртожитків здійснюється відповідно до закону»;

у пункті 4 слова «кімнат у гуртожитках» замінити словами «житлових приміщень у гуртожитках»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Передача квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках у власність громадян з доплатою, безоплатно чи з компенсацією відповідно до статті 5 цього Закону оформляється свідоцтвом про право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку, яке реєструється в органах приватизації і не потребує нотаріального посвідчення»;

у пункті 7 слова «кімнати у гуртожитку» замінити словами «житлове приміщення у гуртожитку»;

пункти 8 і 10 викласти в такій редакції:

«8. Вартість послуг з оформлення документів на право власності на квартиру (будинок), житлове приміщення у гуртожитку оплачується громадянами за розцінками, що встановлюються місцевими органами виконавчої влади»;

«10. Органи приватизації, органи місцевого самоврядування не мають права відмовити мешканцям квартир (будинків), житлових приміщень у гуртожитках у приватизації займаного ними житла, крім випадків, передбачених законом»;

у пункті 11 слова «кімнат (гуртожитків)» замінити словами «житлових приміщень у гуртожитках»;

7) у статті 10:

у назві та пункті 1 слова «кімнат у гуртожитках» замінити словами «житлових приміщень у гуртожитках»;

у першому реченні пункту 2 слова «багатоквартирних будинків та жилої площі в гуртожитку є співвласниками допоміжних приміщень будинку» замінити словами «багатоквартирних будинків та житлових приміщень у гуртожитку є співвласниками допоміжних приміщень у будинку чи гуртожитку»;

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Власники квартир багатоквартирних будинків, житлових приміщень у гуртожитках можуть створювати об'єднання співвласників багатоквартирного будинку відповідно до закону».

3. У Законі України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 46, ст. 323):

1) частини першу, третю і четверту статті 1 викласти в такій редакції:

«Сфера дії цього Закону поширюється на громадян, які не мають власного житла, більше п'яти років на законних підставах зареєстровані за місцем проживання у гуртожитках та фактично проживають у них»;

«Сфера дії цього Закону поширюється на гуртожитки, які є об'єктами права державної та комунальної власності, крім гуртожитків, що перебувають у господарському віданні чи в оперативному управлінні військових частин, закладів, установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до закону, Міністерства внутрішніх справ України та державних навчальних закладів.

Дія цього Закону не поширюється на гуртожитки, що знаходяться у приватній власності,

крім гуртожитків, що було включено до статутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації)»;

2) доповнити статтю 1¹ такого змісту:

«Стаття 1¹. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

допоміжні приміщення у гуртожитку – приміщення, призначені для забезпечення експлуатації гуртожитку та побутового обслуговування і задоволення санітарно-гігієнічних потреб його мешканців (кухні, санвузли, сходові клітки, вестибюлі, перехідні шлюзи, позаквартирні (позакімнатні) коридори, колясочні, кладові, сміттєзбірні камери, горища, підвали, шахти і машинні відділення ліфтів, вентиляційні камери та інші технічні приміщення);

житлова кімната у гуртожитку – окреме житлове приміщення у гуртожитку, призначене та придатне для постійного проживання у ньому;

житловий блок (секція) у гуртожитку – житлове приміщення, що складається з декількох (двох і більше) житлових кімнат, мешканці яких мають можливість користуватися допоміжними приміщеннями у гуртожитку. Належність відповідних приміщень до житлового блоку (секції) визначається проектною документацією на гуртожиток;

житлові приміщення у гуртожитку – приміщення гуртожитку (житлові кімнати, житлові блоки (секції), призначені та придатні для постійного проживання у них;

нежитлові приміщення у гуртожитку – приміщення адміністративного, господарського та іншого призначення (для проведення культурно-масових заходів та навчання, спортивних занять, відпочинку, громадського харчування, медичного і побутового обслуговування тощо), які входять до житлового комплексу гуртожитку, але не належать до житлових приміщень і є самостійними об'єктами цивільно-правових відносин»;

3) у частині першій статті 3:

у пункті 1 слова «у визначений цим Законом строк» виключити;

у пункті 2 слова «протягом трьох років з дня його прийняття» замінити словами «в строки, передбачені державною програмою передачі гуртожитків у власність територіальних громад»;

пункти 4, 6, 7, 9, 10 та 11 викласти в такій редакції:

«4) гуртожитки, що було включено до статутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), передаються у власність територіальних громад відповідно до державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад з урахуванням особливостей, визначених цим Законом»;

«6) видатки, пов'язані з капітальним ремонтом гуртожитків (їх цілісних майнових комплексів), що передаються у власність територіальних громад згідно з цим Законом, здійснюються за рахунок передбачених на це відповідно до державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад коштів державного та місцевих бюджетів;

7) допоміжні приміщення у гуртожитках передаються у спільну сумісну власність власникам житлових приміщень у таких гуртожитках безоплатно і окремо приватизації не підлягають»;

«9) утримання приватизованих та неприватизованих житлових, нежитлових і допоміжних приміщень у гуртожитках та прибудинкових територій здійснюється за рахунок коштів їх власників у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

10) власники житлових і нежитлових приміщень у гуртожитках є співвласниками допоміжних приміщень у гуртожитку, технічного обладнання, елементів зовнішнього благоустрою і зобов'язані брати участь у загальних витратах, пов'язаних з утриманням гуртожитку і прибудинкової території, відповідно до своєї частки у майні гуртожитку;

11) власники житлових та нежитлових приміщень у гуртожитку можуть створювати об'єднання співвласників багатоквартирного будинку відповідно до закону»;

доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

«11¹) громадяни, які на законних підставах зареєстровані за місцем проживання у гуртожитку та фактично проживають у ньому, мають право, за наявності згоди власника гуртожитку, здійснювати за власні кошти ремонт житлових та допоміжних приміщень у гуртожитку з наступним відшкодуванням здійснених ними витрат у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

4) статтю 4 викласти в такій редакції:

«Стаття 4. Реалізація мешканцями гуртожитку права на житло шляхом приватизації житлових приміщень у гуртожитках

1. Громадяни, на яких поширюється дія цього Закону, мають право на приватизацію житлових приміщень у гуртожитках, які перебувають у власності територіальних громад і можуть бути приватизовані відповідно до закону.

Приватизація житлових приміщень у гуртожитках здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

2. Громадяни, які на законних підставах проживають у гуртожитках державної форми власності, гуртожитках, що було включено до ста-

тутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), набувають право на приватизацію житлових приміщень у таких гуртожитках після їх передачі у власність відповідної територіальної громади»;

5) у частині першій статті 5:

в абзаці першому слова «жилих приміщень (кімнат) та нежилых приміщень (місць загального користування) у гуртожитках, переданих (та тих, що підлягають передачі згідно з цим Законом)» замінити словами «житлових і нежитлових приміщень у гуртожитках, переданих»;

у пункті 5:

у підпункті «а»:

у першому реченні слова «жилих і нежилых» замінити словами «житлових і нежитлових»;

у другому реченні слова «жилих та допоміжних» виключити;

у підпункті «б» слова «жилих та допоміжних» замінити словом «житлових»;

підпункти «в» і «г» викласти в такій редакції:

«в) репрофільювати гуртожиток та використовувати цілісний майновий комплекс колишнього гуртожитку за іншим призначенням. У цьому випадку рада одночасно приймає рішення щодо забезпечення законних мешканців такого гуртожитку іншим житлом згідно із законодавством»;

г) знести цілісний майновий комплекс колишнього гуртожитку та вжити заходів щодо будівництва на звільненій земельній ділянці соціального житла або продажу земельної ділянки на аукціоні згідно із земельним законодавством. У цьому випадку рада одночасно приймає рішення щодо забезпечення законних мешканців такого гуртожитку іншим житлом згідно із законодавством»;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) передача житлових приміщень у гуртожитках у власність громадян здійснюється на підставі рішення органу місцевого самоврядування»;

підпункт «б» пункту 7 доповнити словами «і на яких поширюється дія цього Закону»;

пункт 8 викласти в такій редакції:

«8) для приватизації житлових приміщень у гуртожитках використовуються приватизаційні папери – житлові чеки (у порядку, передбаченому Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду») з урахуванням залишкової вартості усіх житлових приміщень, що підлягають приватизації у відповідному гуртожитку»;

6) статті 6 та 7 викласти в такій редакції:

«Стаття 6. Право власників приватизованих житлових приміщень у гуртожитку на допоміж-

ні приміщення у гуртожитку та обов'язок щодо їх утримання

1. Власники житлових приміщень у гуртожитку є співвласниками допоміжних приміщень у гуртожитку і зобов'язані брати участь у загальних витратах, пов'язаних з утриманням будинку і прибудинкової території, відповідно до своєї частки у майні гуртожитку. Допоміжні приміщення у гуртожитку передаються у спільну сумісну власність безоплатно і окремо приватизації не підлягають.

2. Співвласники допоміжних приміщень у гуртожитку зобов'язані не перешкоджати іншим особам у правомірному користуванні такими приміщеннями.

3. Утримання допоміжних приміщень у гуртожитках та прибудинкових територій здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Об'єднання співвласників гуртожитку

Власники житлових та нежитлових приміщень у гуртожитку можуть створювати об'єднання співвласників багатоквартирного будинку відповідно до закону»;

7) абзац другий частини третьої статті 9 викласти в такій редакції:

«Договір найму соціального житла укладається між органом місцевого самоврядування або уповноваженим ним органом і наймачем або уповноваженою ним особою»;

8) статтю 14 викласти в такій редакції:

«Стаття 14. Особливості передачі гуртожитків у власність територіальних громад

1. Гуртожитки (як цілісні майнові комплекси), на які поширюється дія цього Закону, підлягають передачі у власність відповідних територіальних громад.

2. Гуртожитки державної форми власності у власність територіальних громад передаються безоплатно.

3. Гуртожитки, що було включено до статутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), передаються у власність територіальної громади за умови попередньої повної компенсації вартості гуртожитку або безоплатно, за умови згоди на це власника гуртожитку.

Розмір компенсації вартості гуртожитків розраховується відповідно до вартості гуртожитків, за якою їх було включено до статутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), з урахуванням її зменшення внаслідок нарахованого фізичного зносу і збільшення в результаті фактичних витрат власників на проведення капітального ремонту за час перебування гуртожитків у їх власності. У разі наявності корпоративних прав держави

у статутному капіталі таких товариств розмір компенсації визначається пропорційно обсягу таких прав відповідно до закону.

За згодою сторін компенсація вартості гуртожитків може здійснюватися грошима або майном (майновими правами).

Порядок визначення розміру компенсації встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Рішення про передачу гуртожитків у власність територіальних громад приймають відповідні органи управління (уповноважені особи) власників гуртожитків або суд.

5. Видатки, пов'язані з передачею гуртожитків у власність територіальних громад, здійснюються за рахунок передбачених на це відповідно до державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад коштів державного та місцевих бюджетів»;

9) у пункті 2 частини першої статті 15 слова «та її фінансування» виключити;

10) пункт 19 статті 18 викласти в такій редакції:

«19) звертаються до суду з позовом про передачу гуртожитків у власність територіальних громад»;

11) у розділі VIII «Прикінцеві положення»:

у першому реченні пункту 3 слова «протягом трьох років з дня опублікування цього Закону» замінити словами «протягом строку реалізації державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад, але не менше шести років з дня опублікування цього Закону»;

пункт 5 доповнити підпунктом 6 такого змісту:

«6) щороку під час розроблення проекту за-

кону про Державний бюджет України передбачати кошти, необхідні для реалізації цього Закону та державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад»;

пункт 6 доповнити підпунктом 5 такого змісту:

«5) вжити заходів щодо забезпечення фінансування реалізації цього Закону та державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

забезпечити приведення органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Органам місцевого самоврядування вжити заходів щодо видачі ордерів мешканцям гуртожитків, стосовно яких в установленому порядку було прийнято рішення про надання їм житлової площі у гуртожитку, але які не отримали їх з незалежних від них причин.

Президент України **В. ЯНУКОВИЧ**

м. Київ

8 вересня 2011 року

№ 3716-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 41 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Власник або уповноважений ним орган з власної ініціативи зобов'язаний розірвати тру-

довий договір у разі повторного порушення посадовою особою вимог законодавства у сфері ліцензування та з питань видачі документів дозвільного характеру, передбачених статтями 166¹⁰, 166¹² Кодексу України про адміністративні правопорушення».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

2) у частині третій слова «цією статтею» замінити словами «частинами першою і другою цієї статті», а після слів і цифр «пунктами 2 і 3» доповнити словами «частини першої цієї статті».

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 1 жовтня 2011 р. № 181. – Прим. ред.

2. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) в абзаці другому статті 166³ слова «до п'ятнадцяти» замінити словами «до п'ятдесяти»;
2) у статті 166¹²:

абзац другий викласти в такій редакції:

«тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

доповнити частинами другою та третьою такого змісту:

«Видача органом ліцензування ліцензії за відсутності рішення органу ліцензування про її видачу -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені посадовою особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб від п'ятдесяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) доповнити статтю 188⁴¹ такого змісту:

«Стаття 188⁴¹. Порушення законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів

Неподання, несвоєчасне подання для державної реєстрації нормативно-правових актів, які відповідно до закону підлягають державній реєстрації, направлення на виконання нормативно-правових актів, що не пройшли державної реєстрації та не опубліковані в установленому законом порядку, а також надіслання для виконання вказівок, роз'яснень у будь-якій формі, що встановлюють правові норми, -

тягнуть за собою накладення штрафу на керівників органів, нормативно-правові акти яких відповідно до закону підлягають державній реєстрації, від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

4) статтю 221 після цифр «188⁴⁰» доповнити цифрами «188⁴¹»;

5) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом такого змісту:

«центрального органу виконавчої влади із забезпечення реалізації державної правової політики та його територіальних органів (стаття 188⁴¹)»;

6) статтю 285 доповнити частиною восьмою такого змісту:

«Постанова суду про накладення адміністративного стягнення за повторне вчинення пору-

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 7 жовтня 2011 р. № 185. – Прим. ред.

шення вимог законодавства у сфері ліцензування та з питань видачі документів дозвільного характеру, передбачених статтями 166¹⁰, 166¹² цього Кодексу, у триденний строк з дня набрання нею законної сили направляється відповідному органу державної влади, органу місцевого самоврядування для прийняття рішення згідно із законом».

3. У Законі України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79):

1) в абзаці восьмому частини другої статті 30 слова «регуляторних органів з» замінити словами «регуляторних органів із запитамі та»;

2) статтю 41 викласти в такій редакції:

«Стаття 41. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері державної регуляторної політики

Керівники регуляторних органів, посадові особи регуляторних органів, а також керівники структурних підрозділів регуляторних органів чи посадові особи регуляторних органів, на які покладено реалізацію окремих повноважень щодо здійснення регуляторної діяльності, несуть відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері державної регуляторної політики у порядку, встановленому законом».

4. Частиною першою статті 10 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 48, ст. 483) викласти в такій редакції:

«1. Керівники дозвільних органів, посадові особи цих органів, які відповідно до законодавства мають повноваження приймати рішення з питань видачі документів дозвільного характеру, міські голови міст обласного та республіканського Автономної Республіки Крим значення, голови районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, що забезпечують організаційне та матеріально-технічне забезпечення дозвільних центрів та державного адміністратора, державні адміністратори несуть відповідальність за порушення вимог законодавства про дозвільну систему у сфері господарської діяльності у порядку, встановленому законом».

II. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ

8 вересня 2011 року

№ 3720-VI

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ**Про затвердження Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень і Порядку надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно**

від 22 червня 2011 р. № 703
Київ

Відповідно до статті 15 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити такі, що додаються:

Порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень;

Порядок надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

2. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2012 року.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 червня 2011 р. № 703

ПОРЯДОК
державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень**Загальна частина**

1. Цей Порядок визначає процедуру проведення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – державна реєстрація прав), перелік документів, необхідних для її проведення, права та обов'язки суб'єктів у сфері державної реєстрації прав, а також процедуру взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

Державна реєстрація прав на об'єкт незавершеного будівництва та їх обтяжень в установлених законом випадках проводиться відповідно до вимог та з урахуванням особливостей, визначених цим Порядком.

У цьому Порядку під терміном «реконструкція» слід розуміти реконструкцію, реставрацію або капітальний ремонт об'єкта містобудування.

Інші терміни у цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та інших нормативно-правових актах, прийнятих відповідно до Закону.

Державна реєстрація прав, облік безхазяйного нерухомого майна проводяться державною мовою.

2. Укрдержреєстр та структурні підрозділи територіальних органів Мін'юсту, що забезпечують реалізацію повноважень Укрдержреєстру, проводять державну реєстрацію прав шляхом внесення записів до Державного реєстру речо-

вих прав на нерухоме майно (далі – Державний реєстр прав).

Державну реєстрацію права власності та інших речових прав проводять:

на об'єкти нерухомого майна та підприємство як єдиний майновий комплекс, розміщені на території, що більша ніж Автономна Республіка Крим, одна область, м. Київ або м. Севастополь, – Укрдержреєстр;

на нерухоме майно, крім випадку, встановленого абзацом третім цього пункту, а також облік безхазяйного нерухомого майна – структурні підрозділи територіальних органів Мін'юсту, що забезпечують реалізацію повноважень Укрдержреєстру, за місцем розташування нерухомого майна або більшої за площею його частини в межах територій, на яких такі органи діють.

Державну реєстрацію обтяжень речових прав на нерухоме майно проводять Укрдержреєстр та структурні підрозділи територіальних органів Мін'юсту, що забезпечують реалізацію повноважень Укрдержреєстру, незалежно від місця розташування такого майна.

3. Рішення щодо державної реєстрації прав приймає державний реєстратор прав на нерухоме майно (далі – державний реєстратор), форму та вимоги до оформлення яких встановлює Мін'юст.

Державний реєстратор оформляє рішення за допомогою Державного реєстру прав у двох примірниках, один з яких орган державної реє-

страції прав видає чи надсилає рекомендованим листом заінтересованій особі особисто або уповноваженій нею особі (далі – заявник), а другий державний реєстратор долучає до реєстраційної або облікової справи.

У передбачених цим Порядком випадках державний реєстратор оформляє рішення в одному примірнику, яке долучається до реєстраційної або облікової справи.

4. У Державному реєстрі прав реєструються речові права та їх обтяження на земельні ділянки, а також на об'єкти нерухомого майна, які розташовані на земельній ділянці, переміщення яких неможливе без їх знецінення та зміни призначення, а саме: на підприємство як єдиний майновий комплекс, житловий будинок, будівлю, споруду або їх окремі частини, квартиру, житлове та нежитлове приміщення.

У разі коли законом встановлено вимогу щодо прийняття в експлуатацію об'єкта нерухомого майна, державна реєстрація права власності на нього проводиться після прийняття такого об'єкта в експлуатацію в установленому законодавством порядку.

Державна реєстрація права власності на житловий будинок, будівлю, споруду або їх окремі частини проводиться незалежно від того, чи зареєстроване право власності на земельну ділянку, на якій розташовані зазначені об'єкти, крім випадків, якщо в одній особі поєднано власника земельної ділянки та житлового будинку, будівлі, споруди або їх окремої частини, що розташовані на такій земельній ділянці.

Державна реєстрація права власності на квартиру, житлове та нежитлове приміщення проводиться незалежно від того, чи зареєстроване право власності на житловий будинок, будівлю, споруду або їх окремі частини.

Державна реєстрація речових прав на нерухоме майно, що є похідними від права власності, проводиться після державної реєстрації права власності на таке майно.

Не підлягають державній реєстрації речові права та їх обтяження на копалини, рослини, а також на малі архітектурні форми, тимчасові, некапітальні споруди, що розташовані на земельній ділянці, переміщення яких є можливим без їх знецінення та зміни призначення.

5. Документи, що подаються для проведення державної реєстрації прав, взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, повинні відповідати вимогам, що встановлені законом, цим Порядком та іншими нормативно-правовими актами.

6. Державна реєстрація права власності та інших речових прав на нерухоме майно, надання відмови в такій реєстрації проводяться у строк, що не перевищує 14 робочих днів з мо-

менту прийняття заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень (далі – заява про державну реєстрацію).

У разі коли після прийняття заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої проводиться державна реєстрація права власності та інших речових прав на нерухоме майно, до органу державної реєстрації прав подана заява про державну реєстрацію, відповідно до якої державній реєстрації підлягає обтяження речового права, іпотека щодо такого майна, державна реєстрація права власності та інших речових прав на таке майно, надання відмови в такій реєстрації проводяться у строк, що не перевищує 10 робочих днів з моменту прийняття заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої проводиться державна реєстрація права власності та інших речових прав на нерухоме майно.

Положення абзацу другого цього пункту не застосовуються у разі, коли заява про державну реєстрацію, відповідно до якої державній реєстрації підлягає обтяження речового права, іпотека щодо нерухомого майна, подана після спливу чотирьох робочих днів з моменту прийняття заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої проводиться державна реєстрація права власності та інших речових прав на таке майно.

Державна реєстрація іпотек, обтяжень речових прав на нерухоме майно, надання відмови в ній проводяться у строк, що не перевищує одного робочого дня з моменту прийняття заяви про державну реєстрацію.

Взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, надання відмови в такому обліку проводяться у строк, що не перевищує одного робочого дня з моменту прийняття заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

Загальні засади проведення державної реєстрації прав

7. Для проведення державної реєстрації прав заявник подає органу державної реєстрації прав заяву про державну реєстрацію, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

Заява про державну реєстрацію подається щодо кожного об'єкта нерухомого майна окремо.

8. Орган державної реєстрації прав приймає заяви про державну реєстрацію в порядку черговості їх надходження шляхом реєстрації у базі даних про реєстрацію заяв і запитів з автоматичним присвоєнням їм реєстраційного номера, фіксацією дати та часу їх реєстрації.

Моментом прийняття заяви про державну реєстрацію вважається дата та час її реєстрації у базі даних про реєстрацію заяв і запитів.

Орган державної реєстрації прав видає заявникові картку прийому заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, форму та вимоги до оформлення якої встановлює Мін'юст.

9. Заявник під час подання заяви про державну реєстрацію пред'являє органів державної реєстрації прав документ, що посвідчує його особу.

Документом, що посвідчує особу, є паспорт громадянина України, посвідка на проживання особи, яка мешкає в Україні, національний, дипломатичний чи службовий паспорт іноземця або документ, що його заміняє.

Документом, що посвідчує особу, яка не досягла 16-річного віку, є свідоцтво про народження.

У разі подання заяви про державну реєстрацію заінтересованою особою особисто така особа, крім документа, що зазначений в абзаці першому цього пункту, пред'являє органів державної реєстрації прав реєстраційний номер облікової картки платника податку згідно з Державним реєстром фізичних осіб – платників податків (далі – реєстраційний номер облікової картки платника податку), крім випадків, коли фізична особа через свої релігійні або інші переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку, офіційно повідомила про це відповідні органи державної влади та має відмітку в паспорті громадянина України.

У разі подання заяви про державну реєстрацію уповноваженою особою така особа, крім документа, що зазначений в абзаці першому цього пункту, пред'являє органів державної реєстрації прав документ, що підтверджує її повноваження.

10. Заявник разом із заявою про державну реєстрацію подає органів державної реєстрації прав необхідні для такої реєстрації документи, визначені цим Порядком, їх копії, документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав, та документ про сплату державного мита.

У разі коли заінтересована особа відповідно до закону звільнена від сплати державного мита, документ про сплату державного мита не подається.

Документи, необхідні для проведення державної реєстрації, що подані з порушенням вимог, установлених законом, цим Порядком та іншими нормативно-правовими актами, є підставою для зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію або відмови в державній реєстрації прав та їх обтяжень, а не для відмови в прийнятті заяви про державну реєстрацію.

Орган державної реєстрації прав не приймає заяву про державну реєстрацію у разі відсут-

ності документа, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав, та документа про сплату державного мита, крім випадку, передбаченого абзацом другим цього пункту.

11. Державний реєстратор розглядає заяви про державну реєстрацію, відповідно до яких заявлено державну реєстрацію:

права власності та інших речових прав на нерухоме майно – в порядку черговості їх прийняття органом державної реєстрації прав;

обтяжень речових прав на нерухоме майно – незалежно від черговості їх прийняття органом державної реєстрації прав.

У разі коли після прийняття органом державної реєстрації прав заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, до органу державної реєстрації подано заяву про державну реєстрацію, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію обтяжень речових прав на те саме майно, орган державної реєстрації прав приймає таку заяву. Державний реєстратор розглядає заяву про державну реєстрацію, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію обтяжень речових прав на те саме майно, після прийняття державним реєстратором рішення щодо заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, що прийнята раніше.

Державний реєстратор не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття органом державної реєстрації прав заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію обтяжень речових прав на те саме майно, приймає рішення про її розгляд після прийняття державним реєстратором рішення щодо заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, що прийнята раніше, яке орган державної реєстрації прав видає або надсилає рекомендованим листом заявникові.

У разі коли заявник отримує таке рішення особисто, він пред'являє органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку, та подає картку прийому заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, яку орган державної реєстрації прав повертає заявникові з відміткою про отримання рішення про розгляд заяви про державну реєстрацію після прийняття державним реєстратором рішення щодо заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, відповідно до якої заявлено державну реєстрацію права власності та інших речових прав на

нерухоме майно, що прийнята раніше, яка підписується заявником із зазначенням дати та часу отримання такого рішення.

12. Під час розгляду заяви про державну реєстрацію і документів, що додаються до неї, державний реєстратор встановлює відповідність заявлених прав і поданих документів вимогам законодавства, а також відсутність суперечностей між заявленими та зареєстрованими речовими правами на нерухоме майно, їх обтяженнями, зокрема щодо:

1) обов'язкового дотримання письмової форми правочину та його нотаріального посвідчення (у встановлених законом випадках);

2) повноважень заявника та сторін (сторони) правочину, згідно з яким відбувається державна реєстрація виникнення, переходу, припинення прав на нерухоме майно або обтяження таких прав;

3) відомостей про нерухоме майно, речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, наявних у Державному реєстрі прав та поданих документах;

4) даних про наявність або відсутність інформації та/або відповідних документів, що свідчать про накладення (зняття) заборони (арешту) або інших обтяжень, що перешкоджають державній реєстрації прав, у тому числі про відсутність заборон на відчуження нерухомого майна, що встановлені законом;

5) наявності факту виконання умов правочину, з якими закон та/або договір (угода) пов'язує можливість проведення державної реєстрації виникнення, переходу, припинення прав на нерухоме майно або обтяження таких прав.

13. У разі подання не в повному обсязі документів, необхідних для проведення державної реєстрації прав, державний реєстратор приймає рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію, яке містить рекомендації щодо усунення обставин, що були підставою для його прийняття.

Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію видає або надсилає рекомендованим листом заявникові таке рішення.

У разі коли заявник особисто отримує рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію він пред'являє органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку, та подає картку прийому заяви про державну реєстрацію, яку орган державної реєстрації прав повертає заявникові з відміткою про отримання рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію, яка підпи-

сується заявником із зазначенням дати та часу отримання такого рішення.

Державний реєстратор зупиняє розгляд заяви про державну реєстрацію на строк, що не перевищує п'яти робочих днів з моменту отримання заявником рішення про зупинення розгляду такої заяви.

Державний реєстратор не пізніше наступного робочого дня з моменту усунення обставин, що були підставою для прийняття ним рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію, приймає рішення про відновлення розгляду заяви про державну реєстрацію. Перебіг строку державної реєстрації продовжується з урахуванням часу, що минув до його зупинення.

Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про відновлення розгляду заяви про державну реєстрацію видає або надсилає рекомендованим листом заявникові таке рішення.

У разі коли заявник особисто отримує рішення про відновлення розгляду заяви про державну реєстрацію, він пред'являє органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку, та подає картку прийому заяви про державну реєстрацію, яку орган державної реєстрації прав повертає заявникові з відміткою про отримання рішення про відновлення розгляду заяви про державну реєстрацію, яка підписується заявником із зазначенням дати та часу отримання такого рішення.

Якщо заявник не усунув протягом п'яти робочих днів після отримання рішення про зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію обставини, що були підставою для його прийняття, державний реєстратор приймає рішення про відмову в державній реєстрації прав та їх обтяжень.

14. У разі подання органів державної реєстрації прав передбачених законодавством додаткових документів, необхідних для проведення державної реєстрації прав, до раніше прийнятої заяви про державну реєстрацію, розгляд якої зупинено, заявник подає органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку, та надає видану йому відповідно до пункту 8 цього Порядку картку прийому такої заяви. Після прийняття додаткових документів орган державної реєстрації прав повертає заявникові картку прийому заяви про державну реєстрацію, до якої внесені відомості про прийняття таких документів.

15. Заява про державну реєстрацію може бути відкликана заявником до прийняття державним реєстратором рішення щодо державної

реєстрації прав шляхом подання органів державної реєстрації прав заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

Під час подання заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію заявник подає органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку.

Орган державної реєстрації прав приймає заяву про відкликання заяви про державну реєстрацію шляхом її реєстрації у базі даних про реєстрацію заяв і запитів з автоматичним присвоєнням їй реєстраційного номера, фіксацією дати та часу її реєстрації.

Орган державної реєстрації прав видає заявникові картку прийому заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, форму та вимоги до оформлення якої встановлює Мін'юст.

Державний реєстратор розглядає заяву про відкликання заяви про державну реєстрацію не пізніше наступного робочого дня з моменту її прийняття органом державної реєстрації прав.

За результатами розгляду заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію державний реєстратор приймає рішення про залишення заяви про державну реєстрацію без розгляду у зв'язку з її відкликанням або про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію.

Державний реєстратор приймає рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію виключно за наявності таких підстав:

1) із заявою про відкликання заяви про державну реєстрацію звернулася неналежна особа;

2) за результатами розгляду заяви про державну реєстрацію державним реєстратором вже прийнято рішення про державну реєстрацію або рішення про відмову в державній реєстрації;

3) заяву про державну реєстрацію з відповідним реєстраційним номером заявник не подавав до відповідного органу державної реєстрації прав.

Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про залишення заяви про державну реєстрацію без розгляду у зв'язку з її відкликанням або рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявникові таке рішення.

У разі прийняття державним реєстратором рішення про залишення заяви про державну

реєстрацію без розгляду у зв'язку з її відкликанням орган державної реєстрації прав видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявникові також документи, подані ним для проведення державної реєстрації прав.

У разі коли заявник особисто отримує рішення про залишення заяви про державну реєстрацію без розгляду у зв'язку з її відкликанням або рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію, заявник пред'являє органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку, та повертає органів державної реєстрації прав картку прийому заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію з відміткою про отримання відповідного рішення, яка підписується ним із зазначенням дати та часу їх отримання.

У разі коли заявник особисто отримує рішення про залишення заяви про державну реєстрацію без розгляду у зв'язку з її відкликанням, він повертає органів державної реєстрації прав також картку прийому заяви про державну реєстрацію з відміткою про отримання документів, поданих заявником для проведення державної реєстрації прав, яка підписується ним із зазначенням дати та часу їх отримання.

Орган державної реєстрації прав не повертає документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав, та документ про сплату державного мита.

Державний реєстратор добуває до облікової справи заяву про відкликання заяви про державну реєстрацію, а також інші документи, що видані, оформлені або отримані ним під час розгляду заяви про відкликання заяви про державну реєстрацію.

16. За результатами розгляду заяви про державну реєстрацію та документів, необхідних для її проведення, державний реєстратор приймає рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень або рішення про відмову в такій реєстрації.

17. На підставі прийнятого рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень щодо об'єкта нерухомого майна, право власності на який заявлено вперше, державний реєстратор відкриває розділ у Державному реєстрі прав, реєстраційну справу та присвоює реєстраційний номер такому об'єкту.

Державний реєстратор оформляє рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень в одному примірнику.

18. Державний реєстратор на підставі прийнятого рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень вносить записи до Державного реєстру прав.

19. Датою та часом державної реєстрації прав та їх обтяжень вважається дата та час реєстрації заяви про державну реєстрацію в базі даних про реєстрацію заяв і запитів.

20. Після внесення записів до Державного реєстру прав державний реєстратор формує витяг з Державного реєстру прав та оформляє його у двох примірниках (крім випадків, передбачених цим Порядком), один з яких державний реєстратор долучає до реєстраційної справи.

21. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявникові витяг з Державного реєстру прав разом з документами, що подавалися заявником для проведення державної реєстрації прав, одним із способів, зазначених у заяві про державну реєстрацію.

У разі коли заявник особисто отримує зазначені документи, він пред'являє органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку. Після отримання документів заявник повертає органів державної реєстрації прав картку прийому заяви про державну реєстрацію з відміткою про отримання відповідних документів, яка підписується ним із зазначенням дати та часу їх отримання.

Орган державної реєстрації прав не повертає заяву про державну реєстрацію, документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав, та документ про сплату державного мита.

22. Державний реєстратор долучає до реєстраційної справи заяву про державну реєстрацію, копії поданих заявником для проведення державної реєстрації прав документів, документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав, документ про сплату державного мита, а також інші документи, що видані, оформлені або отримані ним під час проведення державної реєстрації прав.

Реєстраційна справа, у тому числі закрита, підлягає довічному зберіганню в архіві, який створюється в органі державної реєстрації прав.

23. Державний реєстратор приймає рішення про відмову в державній реєстрації прав та їх обтяжень виключно за наявності підстав для відмови в державній реєстрації прав, що визначені у Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

24. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про відмо-

ву в державній реєстрації прав та їх обтяжень видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявникові таке рішення разом з документами, що подавалися заявником для проведення державної реєстрації прав.

У разі коли заявник особисто отримує зазначені документи, він пред'являє органів державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та п'ятому пункту 9 цього Порядку. Після отримання документів заявник повертає органів державної реєстрації прав картку прийому заяви про державну реєстрацію з відміткою про отримання відповідних документів, яка підписується ним із зазначенням дати та часу їх отримання.

Орган державної реєстрації прав не повертає заяву про державну реєстрацію, документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав, та документ про сплату державного мита.

Державний реєстратор долучає до облікової справи заяву про державну реєстрацію, копії поданих заявником для проведення державної реєстрації прав документів, документ, що підтверджує внесення плати за надання витягу з Державного реєстру прав, документ про сплату державного мита, а також інші документи, що видані, оформлені або отримані ним під час проведення державної реєстрації прав.

Особливості державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно

25. У разі проведення державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно заінтересованою особою є правонабувач (правонабувачі), сторона (сторони) правочину, відповідно до якого виникло право власності та інше речове право.

26. Для проведення державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно необхідними документами є документи, що підтверджують виникнення, перехід або припинення права власності та інших речових прав на нерухоме майно та інші документи, визначені цим Порядком.

27. Документами, що підтверджують виникнення, перехід та припинення права власності та інших речових прав на нерухоме майно, є:

1) укладений в установленому законом порядку договір, предметом якого є нерухоме майно, права щодо якого підлягають державній реєстрації, або речове право на нерухоме майно, чи його дублікат;

2) свідоцтво про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя, видане нотаріусом або консульською установою України, чи його дублікат;

3) свідоцтво про право на спадщину, видане нотаріусом або консульською установою України, чи його дублікат;

4) свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) та свідоцтво про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів), якщо прилюдні торги (аукціони) не відбулися, видані нотаріусом, чи їх дублікати;

5) свідоцтво про право власності на нерухоме майно, видане державним реєстратором відповідно до цього Порядку;

6) свідоцтво про право власності, видане органом приватизації наймачам житлових приміщень у державному та комунальному житловому фондi;

7) свідоцтво про право власності на нерухоме майно, видане органом місцевого самоврядування або місцевою держадміністрацією до набрання чинності цим Порядком;

8) рішення про закріплення нерухомого майна на праві оперативного управління чи господарського відання, прийняте власником нерухомого майна чи особою, уповноваженою управляти таким майном;

9) державний акт на право власності на земельну ділянку або на право постійного користування земельною ділянкою;

10) рішення суду, що набрало законної сили, щодо права власності та інших речових прав на нерухоме майно;

11) ухвала суду про затвердження (визнання) мирової угоди;

12) заповіт, яким встановлено сервітут на нерухоме майно;

13) закон, яким встановлено сервітут на нерухоме майно;

14) рішення уповноваженого законом органу державної влади про повернення об'єкта нерухомого майна релігійній організації;

15) рішення власника майна, уповноваженого ним органу про передачу об'єкта нерухомого майна з державної у комунальну власність чи з комунальної у державну власність або з приватної у державну чи комунальну власність;

16) інші документи, що підтверджують виникнення, перехід та припинення права власності та інших речових прав на нерухоме майно відповідно до закону.

28. Для проведення державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно заявник, крім документів, що зазначені у пункті 27 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав копії документів, що зазначені у пункті 9 цього Порядку.

У разі подання заяви уповноваженою особою, яка діє від імені фізичної особи, така особа, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної

реєстрації прав копію документа, що посвідчує особу, яку вона представляє, та копію реєстраційного номера облікової картки платника податку такої фізичної особи.

У разі коли фізична особа через свої релігійні або інші переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку, офіційно повідомила про це відповідні органи державної влади та має відмітку в паспорті громадянина України, уповноважена особа подає органів державної реєстрації прав копію документа, що посвідчує особу, яку вона представляє.

У разі подання заяви уповноваженою особою, яка діє від імені юридичної особи, така особа, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної реєстрації прав виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців щодо особи, яку вона представляє.

29. Для проведення державної реєстрації права власності на житловий будинок, будівлю, споруду (їх окрему частину), квартиру, житлове та нежитлове приміщення заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 і 28 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав документ, що містить технічну характеристику такого об'єкта нерухомого майна і формується за результатами проведення його технічної інвентаризації, форму та вимоги до заповнення якого встановлює Мінрегіон разом з Мін'юстом.

Положення абзацу першого цього пункту не застосовується у разі, коли документ, що підтверджує виникнення, перехід та припинення речового права на житловий будинок, будівлю, споруду (їх окрему частину), квартиру, житлове та нежитлове приміщення, посвідчений або виданий нотаріусом.

30. Для проведення державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно на підставі договору, відповідно до якого право власності або інше речове право на нерухоме майно набувається у зв'язку з настанням або ненастанням певної події, заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 29 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав документ, що підтверджує факт настання або ненастання такої події.

31. Для проведення державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно, яке перебуває в іпотечі або податковій заставі, заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 30 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав документ, що підтверджує факт надання згоди іпотекодержателем або органом державної податкової служби на відчуження або інше визначення

юридичної долі нерухомого майна, яке перебуває в іпотеці або податковій заставі.

32. Для проведення державної реєстрації права власності на підставі рішення про передачу об'єкта нерухомого майна з державної у комунальну власність чи з комунальної у державну власність або з приватної у державну чи комунальну власність заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 29 і 31 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав:

1) рішення правонабувача майна, уповноваженого ним органу про надання згоди на передачу об'єкта нерухомого майна з державної у комунальну власність чи з комунальної у державну власність або з приватної у державну чи комунальну власність;

2) акт приймання-передачі об'єкта нерухомого майна, відповідно до якого оформлено передачу такого майна з державної у комунальну власність чи з комунальної у державну власність або з приватної у державну чи комунальну власність.

33. Для проведення державної реєстрації права власності та інших речових прав на земельну ділянку заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27, 28, 30 і 31 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав завірену в установленому порядку копію примірника кадастрового плану земельної ділянки на паперовому носії.

34. Для проведення державної реєстрації права власності на підставі договору іпотеки, що містить застереження про задоволення вимог іпотекодержателя, заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 і 28 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав:

1) завірену в установленому порядку копію письмової вимоги про усунення порушень, надіслану іпотекодержателем іпотекодавцеві та боржникові, якщо він є відмінним від іпотекодавця, в якій зазначається стислий зміст порушеного зобов'язання, вимога про виконання порушеного зобов'язання у не менше ніж 30-денний строк та попередження про звернення стягнення на предмет іпотеки у разі невиконання такої вимоги;

2) документ, що підтверджує сплив 30-денного строку з моменту отримання іпотекодавцем та боржником, якщо він є відмінним від іпотекодавця, письмової вимоги іпотекодержателя, якщо більш тривалий строк не вказано у надісланій іпотекодержателем іпотекодавцеві та боржникові, якщо він є відмінним від іпотекодавця, письмовій вимозі;

3) звіт про оцінку предмета іпотеки, складений після спливу строку, що зазначений у пись-

мовій вимозі, надісланій іпотекодержателем іпотекодавцеві та боржникові, якщо він є відмінним від іпотекодавця;

4) документ, що містить технічну характеристику об'єкта нерухомого майна (у разі, коли предметом іпотеки є об'єкт нерухомого майна, розташований на земельній ділянці);

5) завірену в установленому порядку копію примірника кадастрового плану земельної ділянки на паперовому носії (у разі, коли предметом іпотеки є земельна ділянка);

6) заставну (у разі, коли іпотечним договором передбачено її видачу).

Наявність зареєстрованої у Державному реєстрі прав заборони відчуження нерухомого майна, накладеної нотаріусом під час посвідчення договору іпотеки, на підставі якого відбувається перехід права власності на предмет іпотеки від іпотекодавця до іпотекодержателя, не є підставою для відмови у проведенні державної реєстрації права власності за іпотекодержателем.

35. Для проведення державної реєстрації права власності на споруду (приміщення) для розміщення дипломатичних представництв, консульських установ та міжнародних міжурядових організацій заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 31 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав відповідну ноту МЗС, а для розміщення міжнародних неурядових та іноземних організацій – лист Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної та Севастопольської міської держадміністрації.

36. До розмежування земель державної і комунальної власності та проведення органом державної реєстрації прав державної реєстрації права власності на такі земельні ділянки державна реєстрація права користування (сервітут), права постійного користування, договорів оренди, права користування для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), права забудови (суперфіцій) проводиться у спеціальному розділі Державного реєстру прав.

Під час проведення державної реєстрації права власності на земельні ділянки, щодо яких у спеціальному розділі Державного реєстру прав містяться записи про речові права, а також під час проведення державної реєстрації права власності на об'єкти нерухомого майна, що розташовані на таких земельних ділянках, державний реєстратор переносить із спеціального розділу Державного реєстру прав записи про речові права на земельні ділянки до відповідних розділів Державного реєстру прав.

37. Орган державної реєстрації прав проводить державну реєстрацію права власності на

об'єкт нерухомого майна, що утворився в результаті поділу об'єкта нерухомого майна або виділу частки з об'єкта нерухомого майна, у порядку, передбаченому для державної реєстрації прав щодо нерухомого майна, право власності на яке заявлено вперше.

Державний реєстратор переносить записи Державного реєстру прав про речові права та їх обтяження щодо об'єкта нерухомого майна, який поділяється або частка з якого виділяється, до відкритих на кожний з новостворених об'єктів нерухомого майна розділів Державного реєстру прав.

Орган державної реєстрації прав після проведення державної реєстрації права власності на один з новостворених об'єктів нерухомого майна у разі відсутності державної реєстрації права власності на інший новостворений об'єкт нерухомого майна не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень надсилає власникові такого об'єкта письмове повідомлення про проведення державної реєстрації права власності на один з новостворених об'єктів, в якому рекомендує звернутися до органу державної реєстрації прав з метою проведення державної реєстрації права власності на інший новостворений об'єкт.

Державний реєстратор приймає рішення про закриття розділу Державного реєстру прав та реєстраційної справи, відкритих щодо об'єкта нерухомого майна, який поділено або частку з якого виділено, після проведення державної реєстрації права власності щодо останнього новоствореного об'єкта нерухомого майна.

Державний реєстратор оформляє рішення про закриття розділу Державного реєстру прав та реєстраційної справи на об'єкт нерухомого майна, який поділено або частку з якого виділено, в одному примірнику.

Державний реєстратор закриває розділ Державного реєстру прав та реєстраційну справу на об'єкт нерухомого майна, який поділено або частку з якого виділено, після долучення до реєстраційної справи відповідних документів.

38. Орган державної реєстрації прав проводить державну реєстрацію права власності на об'єкт нерухомого майна, що утворився в результаті об'єднання об'єктів нерухомого майна, у порядку, передбаченому для державної реєстрації прав щодо нерухомого майна, право власності на яке заявлено вперше.

Державний реєстратор переносить записи Державного реєстру прав про речові права та їх обтяження щодо об'єктів нерухомого майна, що об'єднуються, до відкритого для новоствореного об'єкта нерухомого майна розділу Державного реєстру прав.

Державний реєстратор приймає рішення про закриття розділів Державного реєстру прав та реєстраційних справ, відкритих щодо кожного з об'єктів нерухомого майна, які об'єднано, після проведення державної реєстрації права власності щодо новоствореного об'єкта нерухомого майна в результаті такого об'єднання.

Державний реєстратор оформляє рішення про закриття розділів Державного реєстру прав та реєстраційних справ на об'єкти нерухомого майна, що об'єднано, в одному примірнику.

Державний реєстратор закриває розділи Державного реєстру прав та реєстраційні справи на об'єкти нерухомого майна, що об'єднано, після долучення до реєстраційних справ відповідних документів.

39. Для проведення державної реєстрації припинення права власності на нерухоме майно у зв'язку з його знищенням заявник, крім документів, що зазначені у пункті 28 цього Порядку, подає органіві державної реєстрації прав документ, що містить технічну характеристику об'єкта нерухомого майна, та підтверджує факт його знищення. Документи, що зазначені у пункті 27 цього Порядку, заявник не подає.

Державний реєстратор одночасно з прийняттям відповідного рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень приймає рішення про закриття розділу Державного реєстру прав та реєстраційної справи, відкритих щодо такого об'єкта нерухомого майна.

Державний реєстратор оформляє рішення про закриття розділу Державного реєстру прав та реєстраційної справи на знищений об'єкт нерухомого майна в одному примірнику.

Державний реєстратор закриває розділ Державного реєстру прав та реєстраційну справу на знищений об'єкт нерухомого майна після долучення до неї відповідних документів.

У разі наявності державної реєстрації інших речових прав або їх обтяжень на таке нерухоме майно орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень надсилає правонабувачеві такого майна, обтяжувачеві чи особі, в інтересах якої встановлено обтяження, письмове повідомлення про проведення державної реєстрації припинення права власності на нерухоме майно у зв'язку з його знищенням.

40. Під час проведення державної реєстрації припинення права власності на нерухоме майно у зв'язку з відмовою від права власності орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень надсилає ор-

ганові місцевого самоврядування, на території якого розташоване таке майно, а також правонабувачеві, обтяжувачеві чи особі, в інтересах якої встановлено обтяження, права та обтяження прав яких зареєстровані відповідно до вимог цього Порядку, письмове повідомлення про проведення державної реєстрації припинення права власності на нерухоме майно у зв'язку з відмовою від права власності.

41. Під час проведення державної реєстрації припинення речового права на нерухоме майно, відмінного від права власності, в установлених законом або договором випадках орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень надсилає власникові нерухомого майна (у разі, коли заяву про державну реєстрацію подано правонабувачем) чи правонабувачеві нерухомого майна (у разі, коли заяву про державну реєстрацію подано власником) письмове повідомлення про проведення державної реєстрації припинення такого речового права.

Особливості державної реєстрації права власності на нерухоме майно на підставі свідоцтва про право власності на нерухоме майно

42. Державний реєстратор у встановлених законом випадках за результатами розгляду заяви про державну реєстрацію щодо об'єкта нерухомого майна, розташованого на земельній ділянці, видає свідоцтво про право власності на нерухоме майно, на підставі якого проводить державну реєстрацію права власності на нерухоме майно.

43. Державний реєстратор використовує бланки свідоцтв про право власності на нерухоме майно єдиного зразка, форму із зазначенням опису, а також вимоги до оформлення якого встановлює Мін'юст.

Державний реєстратор оформляє свідоцтво про право власності на нерухоме майно в двох примірниках, підписує і засвідчує їх печаткою, один з яких орган державної реєстрації прав видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявником разом з витягом з Державного реєстру прав, а другий долучає до реєстраційної справи.

44. Державна реєстрація права власності на нерухоме майно з видачею свідоцтва про право власності на таке майно за новим правонабувачем проводиться за наявності державної реєстрації права власності на таке майно за попереднім правонабувачем, крім проведення державної реєстрації права власності на новозбудоване нерухоме майно.

Державна реєстрація прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно щодо новозбудованого або реконструйованого нерухомого майна проводиться за наявності державної реєстрації речового права на земельну ділянку, на якій розташоване таке майно, за заінтересованою особою (крім випадків проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на квартиру, житлове чи нежитлове приміщення).

45. У разі подання заяви уповноваженою особою, яка діє від імені юридичної особи, що є компанією з управління активами інституційних інвесторів, така особа, крім документів, що зазначені у пункті 28 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав регламент корпоративного інвестиційного фонду або регламент пайового інвестиційного фонду та свідоцтво про внесення інституту спільного інвестування до реєстру інститутів спільного інвестування.

У разі подання заяви уповноваженою особою, яка діє від імені юридичної особи, що є управителем фонду операцій з нерухомістю, така особа, крім документів, що зазначені у пункті 28 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав затверджені правила фонду операцій з нерухомістю.

46. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з набуттям права власності на новозбудовані чи реконструйовані об'єкти нерухомого майна заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 28, 29 і 31 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав:

документ, що посвідчує речове право на земельну ділянку та завірену в установленому порядку копію примірника кадастрового плану земельної ділянки на паперовому носії (крім випадків реконструкції квартири, житлового або нежитлового приміщення);

документ, що зазначений у пункті 27 цього Порядку (у разі проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з набуттям права власності на реконструйований об'єкт нерухомого майна);

документ, що відповідно до вимог законодавства засвідчує відповідність закінченого будівництвом об'єкта проектній документації, державним будівельним нормам, стандартам і правилам;

документ, що підтверджує присвоєння об'єкту нерухомого майна адреси.

У разі коли державна реєстрація прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно проводиться на реконструйований

об'єкт нерухомого майна, що до проведення реконструкції належав на праві спільної власності, заявник, крім документів, що зазначені в абзацах першому – п'ятому цього пункту, подає органіві державної реєстрації прав письмову згоду всіх співвласників об'єкта нерухомого майна щодо проведення його реконструкції. Якщо розмір відповідних часток у праві спільної власності змінився у зв'язку з проведенням реконструкції об'єкта нерухомого майна, заявник подає органіві державної реєстрації прав письмову заяву співвласників про розподіл часток у спільній власності на реконструйований об'єкт нерухомого майна.

У разі коли державна реєстрація прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно проводиться на новозбудований або реконструйований об'єкт нерухомого майна, будівництво якого здійснювалося двома і більше особами, заявник, крім документів, що зазначені в абзацах першому – п'ятому цього пункту, подає органіві державної реєстрації прав документ, яким визначено окрему частину об'єкта нерухомого майна, що набувається у власність кожною з таких осіб, або письмову заяву даних осіб про розподіл часток у спільній власності на новозбудований або реконструйований об'єкт нерухомого майна у зв'язку з набуттям права спільної власності на такий об'єкт.

У разі коли державна реєстрація прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно проводиться на новозбудований або реконструйований об'єкт нерухомого майна, будівництво якого здійснювалося у результаті спільної діяльності, заявник, крім документів, що зазначені в абзацах першому – п'ятому цього пункту, подає органіві державної реєстрації прав договір про спільну діяльність або договір простого товариства.

47. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з набуттям права власності на новозбудовані або реконструйовані об'єкти нерухомого майна, будівництво яких здійснювалося із залученням від фізичних та юридичних осіб коштів на інвестування та фінансування об'єктів будівництва, заявник, крім документів, що зазначені в абзацах першому – п'ятому пункту 46 цього Порядку, подає органіві державної реєстрації прав:

1) затверджений особою, що залучала від фізичних та юридичних осіб такі кошти, перелік інвесторів, які брали участь в інвестуванні та фінансуванні об'єкта будівництва та за якими здійснюється державна реєстрація прав;

2) установлений законодавством документ, що підтверджує набуття у власність інвестором закріпленого за ним об'єкта інвестування (ін-

вестиційний договір, договір про пайову участь тощо).

У разі коли державна реєстрація прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно проводиться за інвестором у результаті його участі у фонді фінансування будівництва, документом, що підтверджує набуття у власність закріпленого за інвестором об'єкта інвестування, є отримана від управителя такого фонду довідка про право довірителя на набуття у власність об'єкта інвестування.

У разі коли державна реєстрація прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно проводиться за інвестором у результаті придбання безпроцентних (цільових) облігацій, за якими базовим товаром виступає одиниця нерухомості, документами, що підтверджують набуття у власність закріпленого за інвестором об'єкта інвестування, є договір купівлі-продажу облігацій та документ, згідно з яким відбулося закріплення відповідного об'єкта інвестування за власником облігацій (договір резервування, бронювання тощо).

48. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з набуттям права власності на об'єкти нерухомого майна, збудовані в результаті діяльності житлового, житлово-будівельного, дачного, гаражного чи іншого кооперативу, заявник, крім документів, що зазначені в абзацах першому – п'ятому пункту 46 цього Порядку, подає органіві державної реєстрації прав:

затверджений загальними зборами кооперативу список членів та/або асоційованих членів кооперативу;

документ, що підтверджує викуп членом та/або асоційованим членом кооперативу квартири, дачі, гаража, іншої будівлі, споруди або приміщення.

У разі передачі паю (його частини) особі, яка не є членом кооперативу, заявник, крім документів, що зазначені в абзацах першому та третьому цього пункту, подає органіві державної реєстрації прав документ, на підставі якого відбулася така передача, та письмову згоду кооперативу, що надана його уповноваженим відповідно до статуту органом.

49. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з набуттям права власності на новозбудовані або реконструйовані об'єкти нерухомого майна, майнові права на які належать іншим особам, заявник, крім документів, що зазначені в абзацах першому – п'ятому пункту 46 цього Порядку, подає органіві державної реєстрації прав:

1) перелік осіб, яким належать майнові пра-

ва на об'єкт будівництва, затверджений особою, яка здійснювала відчуження таких майнових прав;

2) договір купівлі-продажу майнових прав.

50. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з внесенням до статутного (складеного) капіталу (статутного фонду) юридичної особи нерухомого майна заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 29 і 31 цього Порядку, подає органам державної реєстрації прав акт приймання-передачі об'єкта нерухомого майна або інший документ, що підтверджує факт передачі такого майна до статутного (складеного) капіталу (статутного фонду) юридичної особи.

У разі коли внесення нерухомого майна до статутного (складеного) капіталу (статутного фонду) юридичної особи здійснюється іншою юридичною особою, заявник, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органам державної реєстрації прав рішення про внесення нерухомого майна до статутного (складеного) капіталу (статутного фонду) юридичної особи, прийняте уповноваженим органом управління такої юридичної особи.

У разі коли до статутного (складеного) капіталу (статутного фонду) юридичної особи вноситься об'єкт нерухомого майна, що належить на праві спільної власності, заявник, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органам державної реєстрації прав письмову згоду усіх співвласників щодо внесення одним із співвласників об'єкта нерухомого майна до статутного (складеного) капіталу (статутного фонду) юридичної особи.

51. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з передачею у власність фізичним та юридичним особам об'єктів нерухомого майна у результаті припинення (ліквідації чи реорганізації) юридичної особи або виділу з неї нової юридичної особи заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 29 і 31 цього Порядку, подає органам державної реєстрації прав:

1) у разі ліквідації юридичної особи – ліквідаційний баланс, затверджений засновниками (учасниками) юридичної особи або органом, що прийняв рішення про ліквідацію юридичної особи, та письмову заяву таких осіб, яким передано майно юридичної особи, що припиняється, про розподіл між ними такого нерухомого майна або рішення відповідного органу щодо подальшого використання такого майна;

2) у разі злиття, приєднання або перетворення юридичної особи – передавальний акт, затверджений засновниками (учасниками) юри-

дичної особи або органом, який прийняв рішення про злиття, приєднання або перетворення юридичної особи, та документ, що підтверджує факт передачі такого майна юридичній особі;

3) у разі поділу юридичної особи або виділу з неї нової юридичної особи – розподільчий баланс, затверджений засновниками (учасниками) юридичної особи або органом, який прийняв рішення про поділ юридичної особи або виділ з неї нової юридичної особи, та документ, що підтверджує факт передачі такого майна юридичній особі.

52. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з передачею об'єктів нерухомого майна у власність фізичним та юридичним особам, що вийшли зі складу засновників (учасників) юридичної особи за рішенням учасників або органу, уповноваженого на це установчими документами, заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 29 і 31 цього Порядку, подає органам державної реєстрації прав:

1) рішення уповноваженого на це установчими документами органу юридичної особи про передачу об'єкта нерухомого майна у власність фізичній або юридичній особі, що вийшла зі складу засновників (учасників) юридичної особи;

2) документ, який підтверджує факт передачі такого майна фізичній або юридичній особі, що вийшла зі складу засновників (учасників) юридичної особи.

53. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з поверненням об'єктів нерухомого майна у власність реабілітованим громадянам заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 28 і 29 цього Порядку, подає органам державної реєстрації прав рішення комісії з питань поновлення прав реабілітованих про повернення об'єкта нерухомого майна реабілітованій особі.

54. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з виділенням окремого об'єкта нерухомого майна зі складу об'єкта нерухомого майна, що складається з двох або більше об'єктів, заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 29 і 31 цього Порядку, подає органам державної реєстрації прав документ, який підтверджує присвоєння виділеному об'єкту нерухомого майна самостійної адреси.

У разі коли власником об'єкта нерухомого майна, що складається з двох або більше об'єктів, є юридична особа, заявник, крім документів, що зазначені в абзаці першому цьо-

го пункту, подає органів державної реєстрації прав відповідне рішення уповноваженого органу управління такої юридичної особи.

У разі коли об'єкт нерухомого майна, що складається з двох або більше об'єктів, належить на праві спільної власності, заявник, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної реєстрації прав письмову згоду всіх співвласників. При цьому право спільної власності на виділений об'єкт нерухомого майна зі складу об'єкта нерухомого майна, що складається з двох або більше об'єктів, не припиняється.

55. Для проведення державної реєстрації прав з видачею свідоцтва про право власності на нерухоме майно у зв'язку з переведенням об'єкта нерухомого майна з житлового у нежитловий або з нежитлового у житловий заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 27 – 29 і 31 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав рішення відповідного органу, уповноваженого законом на прийняття рішення про переведення об'єкта нерухомого майна з житлового в нежитловий або з нежитлового в житловий.

У разі коли під час переведення об'єкта нерухомого майна з житлового в нежитловий або з нежитлового в житловий проводиться реконструкція такого об'єкта, заявник, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної реєстрації прав документи, що зазначені у пункті 44 цього Порядку.

Особливості державної реєстрації іпотеки

56. У разі проведення державної реєстрації іпотеки заінтересованою особою є іпотекодержатель.

57. Державна реєстрація обтяження нерухомого майна іпотекою, зміни умов обтяження нерухомого майна іпотекою, анулювання та видача нової заставної, відступлення прав за іпотечним договором або передача заставної, видача дубліката заставної проводяться відповідно до вимог закону, цього Порядку та з урахуванням особливостей, зазначених у цьому розділі.

58. Для проведення державної реєстрації обтяження нерухомого майна іпотекою заявник подає органів державної реєстрації прав документи, що зазначені у пунктах 27 і 28 цього Порядку.

У разі проведення державної реєстрації обтяження нерухомого майна іпотекою на підставі іпотечного договору, яким передбачено видачу заставної, заявник, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної реєстрації прав заставну, на якій у разі проведення державної реєстрації обтяження нерухомого майна іпотекою державний реєстратор проставляє відмітку, форму із

зазначенням опису якої встановлює Мін'юст.

59. Для проведення державної реєстрації зміни умов обтяження нерухомого майна іпотекою заявник подає органів державної реєстрації прав документи, що зазначені у пунктах 27 і 28 цього Порядку.

У разі коли іпотечним договором, до якого вносяться зміни і доповнення, передбачено видачу заставної, заявник, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної реєстрації прав нову заставну, видану у зв'язку зі зміною умов обтяження нерухомого майна іпотекою, на якій у разі проведення державної реєстрації прав державний реєстратор проставляє відмітку, форму із зазначенням опису якої встановлює Мін'юст.

60. Для проведення державної реєстрації відступлення прав за іпотечним договором заявник подає органів державної реєстрації прав документи, що зазначені у пунктах 27 і 28 цього Порядку.

61. Для проведення державної реєстрації передачі заставної заявник, крім документів, що зазначені у пункті 28 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав заставну, на якій виконано передавальний напис (індосамент) її власником.

62. Для проведення державної реєстрації видачі дублікату заставної заявник, крім документів, що зазначені у пункті 28 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав дублікат заставної, на якій державний реєстратор проставляє відмітку, форму із зазначенням опису якої встановлює Мін'юст.

63. У разі припинення обтяження нерухомого майна іпотекою заявник у строк, що не перевищує 10 робочих днів, зобов'язаний подати органів державної реєстрації прав заяву про державну реєстрацію для проведення державної реєстрації припинення обтяження нерухомого майна іпотекою.

Для проведення державної реєстрації припинення обтяження нерухомого майна іпотекою заявник подає органів державної реєстрації прав документи, що зазначені у пункті 28 цього Порядку.

64. Державна реєстрація іпотеки майнових прав на нерухомість, будівництво якої не завершено, проводиться у спеціальному розділі Державного реєстру прав.

Під час проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно, щодо якого у спеціальному розділі Державного реєстру прав містяться записи про обтяження майна іпотекою, державний реєстратор переносить такі записи до розділу Державного реєстру прав, відкритого на відповідний об'єкт нерухомого майна.

У разі коли державна реєстрація іпотеки проводиться у спеціальному розділі Державного реєстру прав, орган державної реєстрації прав, який проводив державну реєстрацію іпотеки, зберігає документи, що зазначені у пункті 22 цього Порядку, до долучення їх державним реєстратором до відповідної реєстраційної справи.

65. У разі проведення державної реєстрації іпотеки державний реєстратор оформляє витяг з Державного реєстру прав у трьох примірниках. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявникові та іпотекодавцеві примірники витягу з Державного реєстру прав. Один примірник витягу з Державного реєстру прав державний реєстратор долучає до реєстраційної справи.

Якщо іпотекодержателів або іпотекодавців кілька, державний реєстратор кожному з них оформляє примірник витягу з Державного реєстру прав.

Державна реєстрація обтяжень речових прав на нерухоме майно

66. У разі проведення державної реєстрації обтяжень речових прав на нерухоме майно за інтересованою особою є орган державної влади, орган місцевого самоврядування або їх посадові особи, якими встановлено обтяження речових прав на нерухоме майно, а також особа, в інтересах якої встановлено обтяження (обтяжувач).

67. Для проведення державної реєстрації обтяжень речових прав на нерухоме майно документами, що підтверджують виникнення, перехід та припинення обтяжень таких речових прав, є:

1) рішення суду щодо обтяження речових прав на нерухоме майно, що набрало законної сили;

2) рішення органу досудового слідства щодо обтяження речових прав на нерухоме майно;

3) рішення державного виконавця щодо обтяження речових прав на нерухоме майно;

4) визначений законодавством документ, на якому нотаріусом вчинено напис про накладення заборони щодо відчуження нерухомого майна;

5) рішення органу місцевого самоврядування про віднесення об'єктів нерухомого майна до застарілого житлового фонду;

6) договір, укладений у порядку, встановленому законом, яким встановлюється обтяження речових прав на нерухоме майно, чи його дублікат;

7) закон, яким встановлено заборону користування та/або розпорядження нерухомим майном;

8) інші акти відповідних органів державної влади та посадових осіб згідно із законом.

68. Для проведення державної реєстрації обтяжень речових прав на нерухоме майно заявник, крім документів, що зазначені у пункті 67 цього Порядку, подає органів державної реєстрації прав копії документів, що зазначені у пункті 9 цього Порядку.

У разі подання заяви про державну реєстрацію уповноваженою особою, яка діє від імені фізичної особи, така особа, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної реєстрації прав копію документа, що посвідчує особу, яку вона представляє, та копію реєстраційного номера облікової картки платника податку такої фізичної особи.

У разі коли фізична особа через свої релігійні або інші переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку, офіційно повідомила про це відповідні органи державної влади та має відмітку в паспорті громадянина України, уповноважена особа подає органів державної реєстрації прав копію документа, що посвідчує особу, яку вона представляє.

У разі подання заяви про державну реєстрацію уповноваженою особою, яка діє від імені юридичної особи, така особа, крім документів, що зазначені в абзаці першому цього пункту, подає органів державної реєстрації прав виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців щодо особи, яку вона представляє.

Положення абзацу четвертого цього пункту не застосовується щодо органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

69. Державна реєстрація обтяжень речових прав на нерухоме майно, право власності на яке не зареєстроване у Державному реєстрі прав, проводиться у спеціальному розділі зазначеного Реєстру.

Під час проведення державної реєстрації права власності на нерухоме майно, щодо якого у спеціальному розділі Державного реєстру прав містяться записи про обтяження речових прав, державний реєстратор переносить такі записи до розділу Державного реєстру прав, відкритого на відповідний об'єкт нерухомого майна.

70. У разі проведення державної реєстрації обтяжень речових прав на нерухоме майно не за місцем його розташування орган державної реєстрації прав, який проводив таку реєстрацію, передає документи, що зазначені у пункті 22 цього Порядку, органів державної реєстрації

прав за місцем розташування такого нерухомого майна у порядку, встановленому Мін'юстом, для долучення їх державним реєстратором до відповідної реєстраційної справи.

У разі коли державна реєстрація обтяжень речових прав на нерухоме майно проводиться у спеціальному розділі Державного реєстру прав, орган державної реєстрації прав, який проводив державну реєстрацію обтяжень речових прав на нерухоме майно, зберігає документи, що зазначені у пункті 22 цього Порядку, до долучення їх державним реєстратором до відповідної реєстраційної справи.

71. У разі проведення державної реєстрації обтяжень речових прав на нерухоме майно державний реєстратор оформляє витяг з Державного реєстру прав у трьох примірниках. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявникові та власникові нерухомого майна, речові права якого обтяжено (боржникові), примірники витягу з Державного реєстру прав. Один примірник витягу з Державного реєстру прав державний реєстратор долучає до реєстраційної справи.

У разі коли обтяження речового права на нерухоме майно стосується також іншого правонабувача такого майна, відмінного від власника, орган державної реєстрації прав видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення такому правонабувачеві примірник витягу з Державного реєстру прав.

Якщо обтяжувачів, боржників або інших правонабувачів, відмінних від власника, кілька, державний реєстратор оформляє для кожного з них примірник витягу з Державного реєстру прав.

Державна реєстрація права власності на об'єкт незавершеного будівництва

72. Державна реєстрація права власності на об'єкт незавершеного будівництва проводиться у порядку, встановленому для державної реєстрації прав щодо нерухомого майна, право власності на яке заявлено вперше, з урахуванням особливостей, визначених цим розділом.

Державна реєстрація права власності на об'єкт незавершеного будівництва проводиться за наявності державної реєстрації речового права на земельну ділянку, на якій розташований такий об'єкт, за заінтересованою особою.

73. У разі проведення державної реєстрації права власності на об'єкт незавершеного будівництва заінтересованою особою є особа, яка здійснює його будівництво.

74. Для проведення державної реєстрації права власності на об'єкт незавершеного будівництва заявник подає органу державної реєстрації прав:

1) документ, що посвідчує речове право на земельну ділянку, та завірену в установленому порядку копію примірника кадастрового плану земельної ділянки на паперовому носії;

2) документ, що відповідно до законодавства надає право на виконання будівельних робіт;

3) документи, що зазначені у пункті 28 цього Порядку.

75. Якщо відповідно до законодавства право на виконання будівельних робіт виникає з моменту повідомлення уповноважених органів, заявник, крім документів, що зазначені у пункті 74 цього Порядку, подає органу державної реєстрації прав копію документа, що відповідно до законодавства підтверджує факт повідомлення.

76. Для проведення державної реєстрації права власності на об'єкт незавершеного будівництва заявник, крім документів, що зазначені у пунктах 74 і 75 цього Порядку, подає органу державної реєстрації прав документ, що зазначений у пункті 29 цього Порядку.

77. Під час проведення державної реєстрації права власності на новостворений об'єкт нерухомого майна після завершення будівництва та у випадках, передбачених законодавством, прийняття в експлуатацію об'єкта незавершеного будівництва, право власності на який зареєстровано відповідно до вимог цього Порядку, державний реєстратор не відкриває новий розділ Державного реєстру прав та реєстраційну справу на такий об'єкт нерухомого майна.

Облік безхазяйного нерухомого майна

78. Для проведення обліку безхазяйного нерухомого майна орган місцевого самоврядування подає органу державної реєстрації прав заяву про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

79. Орган державної реєстрації прав приймає заяву про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна шляхом її реєстрації у базі даних про реєстрацію заяв і запитів з автоматичним присвоєнням їй реєстраційного номера, фіксацією дати та часу її реєстрації.

Моментом прийняття заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна вважається дата та час її реєстрації у базі даних про реєстрацію заяв і запитів.

Орган державної реєстрації прав видає уповноваженій особі органу місцевого самоврядування картку прийому заяви про взяття на облік

безхазяйного нерухомого майна, форму та вимоги до оформлення якої встановлює Мін'юст.

80. Під час подання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна уповноважена особа органу місцевого самоврядування пред'являє органу державної реєстрації прав документ, що посвідчує її особу, документ, що підтверджує її повноваження, та подає їх копії.

81. Під час розгляду заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна державний реєстратор встановлює відсутність державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно, щодо якого подано зазначену заяву, а також відсутність державної реєстрації обтяжень речових прав на таке нерухоме майно у спеціальному розділі Державного реєстру прав.

У разі коли підставою для звернення органу місцевого самоврядування до органу державної реєстрації прав із заявою про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна є відмова власника нерухомого майна від свого права власності, державний реєстратор встановлює наявність державної реєстрації припинення права власності на нерухоме майно у зв'язку з відмовою від права власності.

82. Заява про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна може бути відкликана органом місцевого самоврядування у будь-який час до прийняття державним реєстратором рішення щодо обліку безхазяйного нерухомого майна.

Відкликання заяви здійснюється шляхом подання органом місцевого самоврядування до органу державної реєстрації прав заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

Під час подання заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна уповноважена особа органу місцевого самоврядування пред'являє органу державної реєстрації прав документи, що зазначені у пункті 80 цього Порядку.

Орган державної реєстрації прав підтверджує прийняття заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна шляхом її реєстрації в базі даних про реєстрацію заяв і запитів з автоматичним присвоєнням їй реєстраційного номера, фіксацією дати та часу її реєстрації.

Орган державної реєстрації прав видає уповноваженій особі органу місцевого самоврядування картку прийому заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, форму та вимоги до оформлення якої встановлює Мін'юст.

Заява про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна розгля-

дається державним реєстратором не пізніше наступного робочого дня з моменту її прийняття органом державної реєстрації прав.

За результатом розгляду заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна державний реєстратор приймає рішення про залишення заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна без розгляду у зв'язку з її відкликанням або рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, форму та вимоги до оформлення якого встановлює Мін'юст.

Рішення про залишення заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна без розгляду у зв'язку з її відкликанням або рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна державний реєстратор оформляє за допомогою Державного реєстру прав у двох примірниках, один з яких долучає до облікової справи.

Державний реєстратор приймає рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна виключно за наявності таких підстав:

1) із заявою про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна звернулася неналежна особа;

2) за результатом розгляду заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна державним реєстратором вже прийнято рішення про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна або рішення про відмову у взятті на облік безхазяйного нерухомого майна;

3) заяву про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна з відповідним реєстраційним номером орган місцевого самоврядування не подавав до такого органу державної реєстрації прав.

Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про залишення заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна без розгляду у зв'язку з її відкликанням або рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення органу місцевого самоврядування таке рішення.

У разі прийняття державним реєстратором рішення про залишення заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна без розгляду у зв'язку з її відкликанням орган державної реєстрації прав видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення органу

місцевого самоврядування також подану ним заяву про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

У разі коли уповноважена особа органу місцевого самоврядування особисто отримує рішення про залишення заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна без розгляду у зв'язку з її відкликанням або рішення про відмову в задоволенні заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, вона пред'являє органіві державної реєстрації прав документи, що зазначені у пункті 81 цього Порядку, та повертає органіві державної реєстрації прав картку прийому заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна з відміткою про отримання відповідного рішення, яка підписується нею із зазначенням дати та часу його отримання.

У разі коли уповноважена особа органу місцевого самоврядування особисто отримує рішення про залишення заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна без розгляду у зв'язку з її відкликанням, вона повертає органіві державної реєстрації прав також картку прийому заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна з відміткою про отримання нею заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, яка підписується нею із зазначенням дати та часу її отримання.

Державний реєстратор долучає до облікової справи заяву про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, а також інші документи, що видані, оформлені чи отримані ним під час розгляду заяви про відкликання заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

83. За результатом розгляду заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна державний реєстратор приймає рішення про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна або рішення про відмову у взятті на облік безхазяйного нерухомого майна, форму та вимоги до оформлення якого встановлює Мін'юст.

Державний реєстратор оформляє за допомогою Державного реєстру прав рішення про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна в одному примірнику, яке долучає до облікової справи.

84. На підставі прийнятого рішення про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна державний реєстратор вносить записи до спеціального розділу Державного реєстру прав та відкриває облікову справу.

85. Датою та часом взяття на облік безхазяйного нерухомого майна вважається момент прийняття органом державної реєстрації прав заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

86. Після внесення записів до спеціального розділу Державного реєстру прав державний реєстратор формує витяг з Державного реєстру прав та оформляє його у двох примірниках, один з яких долучає до облікової справи.

87. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення органіві місцевого самоврядування витяг з Державного реєстру прав одним із способів, зазначених у заяві про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

У разі коли уповноважена особа органу місцевого самоврядування особисто отримує витяг з Державного реєстру прав, така особа пред'являє органіві державної реєстрації прав документи, що зазначені у пункті 80 цього Порядку. Після отримання витягу з Державного реєстру прав уповноважена особа органу місцевого самоврядування повертає органіві державної реєстрації прав картку прийому заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна з відміткою про отримання витягу з Державного реєстру прав, яка підписується нею із зазначенням дати та часу його отримання.

88. Державний реєстратор приймає рішення про відмову у взятті на облік безхазяйного нерухомого майна виключно за наявності таких підстав:

1) безхазяйне майно не підлягає обліку відповідно до закону;

2) нерухоме майно або більша його частина розміщені на території, державну реєстрацію прав на якій проводить інший орган державної реєстрації прав;

3) із заявою про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна звернулася неналежна особа;

4) у Державному реєстрі прав або його спеціальному розділі, інших базах даних, які використовує державний реєстратор, містяться записи про державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, щодо якого подано заяву про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, або записи про державну реєстрацію обтяжень речових прав на таке майно;

5) у Державному реєстрі прав відсутні записи про припинення права власності на нерухоме майно у зв'язку з відмовою власника від права власності (у разі коли підставою для звернення органу місцевого самоврядування із заявою про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна є відмова власника нерухомого майна від свого права власності).

Державний реєстратор оформляє за допомогою Державного реєстру прав рішення про відмову у взятті на облік безхазяйного нерухомого майна у двох примірниках, один з яких долучає до облікової справи.

89. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про відмову у взятті на облік безхазяйного нерухомого майна видає або надсилає рекомендованим листом органів місцевого самоврядування таке рішення.

У разі коли уповноважена особа органу місцевого самоврядування особисто отримує рішення про відмову у взятті на облік безхазяйного нерухомого майна, така особа пред'являє органів державної реєстрації прав документи, що зазначені у пункті 80 цього Порядку. Після отримання рішення про відмову у взятті на облік безхазяйного нерухомого майна така особа повертає органів державної реєстрації прав картку прийому заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна з відміткою про отримання зазначеного рішення, яка підписується нею із зазначенням дати та часу його отримання.

90. Державний реєстратор долучає до облікової справи заяву про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, а також інші документи, що видані, оформлені або отримані ним під час ведення обліку безхазяйного нерухомого майна.

91. У разі коли до органу державної реєстрації прав подано заяву про державну реєстрацію стосовно нерухомого майна, щодо якого державний реєстратор розглядає заяву про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна або щодо якого державним реєстратором прийнято рішення про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, орган державної реєстрації прав реєструє заяву про державну реєстрацію в базі даних про реєстрацію заяв і запитів, а державний реєстратор розглядає її у загальному порядку.

Якщо за результатами розгляду заяви про державну реєстрацію державним реєстратором прийнято рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень на нерухоме майно, яке органом державної реєстрації прав узятє на облік безхазяйного нерухомого майна, такий орган не пізніше наступного робочого дня з моменту державної реєстрації прав та їх обтяжень в Державному реєстрі прав надсилає рекомендованим листом органів місцевого самоврядування, за заявою якого взяте на облік безхазяйне нерухоме майно, письмове повідомлення про проведення органом державної реєстрації прав державної реєстрації прав на таке нерухоме майно.

Використання реєстраційних даних Реєстру прав власності на нерухоме майно, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек та Державного реєстру обтяжень рухомого майна

92. Під час розгляду заяви про державну реєстрацію, відповідно до якої державну реєстрацію права власності або іншого речового права на нерухоме майно у Державному реєстрі прав заявлено вперше, державний реєстратор використовує дані Реєстру прав власності на нерухоме майно, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек та Державного реєстру обтяжень рухомого майна.

93. Державний реєстратор встановлює наявність записів про державну реєстрацію права власності або іншого речового права на нерухоме майно у Реєстрі прав власності на нерухоме майно з метою виявлення підстав для застосування частини другої статті 29 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

94. Державний реєстратор встановлює наявність (відсутність):

1) записів про обтяження речових прав на нерухоме майно в Єдиному реєстрі заборон відчуження об'єктів нерухомого майна та Державному реєстрі іпотек;

2) запису про обтяження податковою заставою речових прав на нерухоме майно у Державному реєстрі обтяжень рухомого майна, порядок доступу до якого встановлює Мін'юст.

У разі наявності записів про обтяження речових прав на нерухоме майно у зазначених реєстрах державний реєстратор переносить відповідні записи до розділу Державного реєстру прав, відкритого на об'єкт нерухомого майна. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень надсилає рекомендованим листом органів або посадовій особі, якими встановлено обтяження речових прав на нерухоме майно, особі, в інтересах якої встановлено обтяження, письмове повідомлення про прийняте державним реєстратором рішення про державну реєстрацію прав та їх обтяжень у Державному реєстрі прав та внесення ним відомостей про обтяження речових прав на таке нерухоме майно до зазначеного Реєстру.

Порядок перенесення державним реєстратором записів з Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек та Державного реєстру обтяжень рухомого майна до Державного реєстру прав встановлює Мін'юст.

95. Під час розгляду заяви про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна державний реєстратор встановлює наявність (відсутність) будь-яких даних про нерухоме майно, щодо якого органі державної реєстрації прав пода-

но таку заяву, в Реєстрі прав власності на нерухоме майно, Єдиному реєстрі заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державному реєстрі іпотек та Державному реєстрі обтяжень рухомого майна.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 22 червня 2011 р. № 703

ПОРЯДОК надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає процедуру надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (далі – Державний реєстр прав), перелік документів, необхідних для їх отримання, права та обов'язки суб'єктів, що є учасниками зазначеної процедури.

У цьому Порядку терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та інших нормативно-правових актах, прийнятих відповідно до зазначеного Закону.

2. Витяги з Державного реєстру прав (далі – витяги) надаються державними реєстраторами прав на нерухоме майно Укрдержреєстру та структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту, що забезпечують реалізацію повноважень Укрдержреєстру (далі – державні реєстратори), незалежно від місця розташування нерухомого майна, за винятком надання державними реєстраторами витягів під час проведення державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – державна реєстрація прав), а також під час взяття на облік безхазяйного нерухомого майна.

3. Державний реєстратор формує витяг за допомогою Державного реєстру прав та оформляє його у двох примірниках, крім випадків, передбачених цим Порядком і Порядком державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Один примірник витягу державний реєстратор долучає до реєстраційної або облікової справи, а другий примірник орган державної реєстрації надає заінтересованій особі особисто або уповноваженій нею особі (далі – заявник) відповідно до цього Порядку і Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Державний реєстратор використовує бланки витягів єдиного зразка. Форму із зазначенням опису бланка витягу, а також вимоги до його оформлення встановлює Мін'юст.

4. За надання витягу справляється плата у розмірі, встановленому Кабінетом Міністрів України.

5. Витяг містить відомості про державну реєстрацію права власності та інших речових прав на нерухоме майно, обтяження таких прав.

Витяг, що надається під час проведення державної реєстрації прав, містить відомості про зареєстроване речове право на нерухоме майно або обтяження такого права.

Витяг, що надається під час взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, містить відомості про таке майно, взяте на облік.

6. Документи, що подаються для отримання витягу, повинні відповідати вимогам, встановленим законом, цим Порядком та іншими нормативно-правовими актами.

7. Надання витягу або відмова в його наданні здійснюється у строк, що не перевищує двох робочих днів з моменту прийняття органом державної реєстрації прав заяви про надання витягу.

Надання витягу

8. Для отримання витягу заявник подає органі державної реєстрації прав заяву про надання витягу, форму та вимоги до заповнення якої встановлює Мін'юст.

Заінтересованою особою є власник (власники) нерухомого майна, спадкоємець (спадкоємці), правонаступник (правонаступники) юридичної особи, особа (особи), в інтересах якої (яких) встановлено обтяження (обтяжувач).

9. Орган державної реєстрації прав приймає заяву про надання витягу шляхом її реєстрації у базі даних про реєстрацію заяв і запитів з автоматичним присвоєнням їй реєстраційного номера, фіксацією дати та часу її реєстрації.

Моментом прийняття зазначеної заяви вважається дата та час її реєстрації у базі даних про реєстрацію заяв і запитів.

Орган державної реєстрації прав видає заявникові картку прийому заяви про надання витягу, форму та вимоги до оформлення якої встановлює Мін'юст.

10. Під час подання заяви про надання витягу заявник пред'являє органу державної реєстрації прав документ, що посвідчує його особу.

Документом, що посвідчує особу, є паспорт громадянина України, посвідка на проживання особи, яка мешкає в Україні, національний, дипломатичний чи службовий паспорт іноземця або документ, що його заміняє.

Документом, що посвідчує особу, яка не досягла 16-річного віку, є свідоцтво про народження.

У разі подання заяви про надання витягу уповноваженою особою така особа пред'являє органу державної реєстрації прав, крім документа, що зазначений в абзаці першому цього пункту, документ, що підтверджує її повноваження.

11. Заявник подає органу державної реєстрації прав разом із заявою про надання витягу документ про внесення плати за надання витягу та копії документів, що зазначені в абзацах першому та четвертому пункту 10 цього Порядку.

Орган державної реєстрації прав не приймає таку заяву в разі відсутності документа про внесення плати за надання витягу.

12. Під час розгляду заяви про надання витягу державний реєстратор перевіряє наявність підстав для отримання заявником витягу.

13. За результатами розгляду заяви про надання витягу державний реєстратор формує витяг або приймає рішення про відмову в наданні витягу (далі – рішення про відмову). Форму та вимоги до оформлення рішення про відмову встановлює Мін'юст.

14. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту формування державним реєстратором витягу видає або надсилає рекомендованим листом з описом вкладення заявникові витяг в один із способів, що зазначений у заяві про надання витягу.

У разі коли заявник особисто отримує витяг, він пред'являє органу державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та четвертому пункту 10 цього Порядку. Після отримання витягу заявник повертає органу державної реєстрації прав картку прийому заяви про надання витягу з відміткою про його отримання, яка підписується ним із зазначенням дати та часу отримання витягу.

15. Державний реєстратор долучає до реєстраційної справи заяву про надання витягу, документ про внесення плати за його надання, а також інші документи, що видані, оформлені або отримані ним під час розгляду зазначеної заяви.

У разі надання витягу не за місцем розташування нерухомого майна орган державної реєстрації прав, державний реєстратор якого надав такий витяг, передає документи, що зазначені в абзаці першому цього пункту, органу державної реєстрації прав за місцем розташування такого майна у порядку, встановленому Мін'юстом, для їх подальшого додання державним реєстратором до відповідної реєстраційної справи.

16. Державний реєстратор приймає рішення про відмову виключно за наявності таких підстав:

1) із заявою про надання витягу звернулася неналежна особа;

2) у Державному реєстрі прав відсутні відомості про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження.

Державний реєстратор оформляє за допомогою Державного реєстру прав рішення про відмову у двох примірниках, один з яких долучає до облікової справи, а другий орган державної реєстрації прав видає заявникові відповідно до цього Порядку.

У разі прийняття рішення про відмову в наданні витягу з підстав відсутності у Державному реєстрі прав відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно та їх обтяження державний реєстратор оформляє витяг в одному примірнику, який долучає до облікової справи.

17. Орган державної реєстрації прав не пізніше наступного робочого дня з моменту прийняття державним реєстратором рішення про відмову видає або надсилає рекомендованим листом заявникові таке рішення.

У разі коли заявник особисто отримує рішення про відмову, він пред'являє органу державної реєстрації прав документи, що зазначені в абзацах першому та четвертому пункту 10 цього Порядку. Після отримання рішення про відмову заявник повертає органу державної реєстрації прав картку прийому заяви про надання витягу з відміткою про отримання рішення про відмову, яка підписується ним із зазначенням дати та часу отримання такого рішення.

Державний реєстратор долучає до облікової справи заяву про надання витягу, документ про внесення плати за його надання, а також інші документи, що видані, оформлені або отримані ним під час розгляду заяви.

**Використання реєстраційних даних
Реєстру прав власності на нерухоме
майно, Єдиного реєстру заборон
відчуження об'єктів нерухомого майна та
Державного реєстру іпотек**

18. Під час розгляду заяви про надання витягу державний реєстратор у разі відсутності відомостей у Державному реєстрі прав встановлює наявність записів про державну реєстрацію права власності або іншого речового права на нерухоме майно у Реєстрі прав власності на нерухоме майно. Якщо Реєстр прав власності на нерухоме майно містить записи про державну реєстрацію права власності або іншого речового права на нерухоме майно, державний реєстратор рекомендує заявникові у рішенні про відмову у наданні витягу з підстав відсутності відомостей у Державному реєстрі прав звернутися до органу державної реєстрації прав із заявою про державну реєстрацію прав та їх обтяжень у Державному реєстрі прав.

19. Під час розгляду заяви про надання витягу особи (осіб), в інтересах якої (яких) встановлено обтяження речових прав на нерухоме майно (обтяжувача), іпотекодержателя державний реєстратор у разі відсутності необхідних відомостей у Державному реєстрі прав встановлює наявність записів про обтяження речових прав на нерухоме майно, які встановлені в інтересах такої (таких) особи (осіб) в Єдиному реєстрі заборон відчуження об'єктів нерухомого майна та/або наявність записів про обтяження нерухомого майна іпотекою в Державному реєстрі іпотек.

У разі наявності таких записів у Єдиному реєстрі заборон відчуження об'єктів нерухомого майна та/або Державному реєстрі іпотек державний реєстратор рекомендує заявникові в рішенні про відмову з підстав відсутності відомостей у Державному реєстрі прав звернутися до органу державної реєстрації прав із заявою про державну реєстрацію прав та їх обтяжень у Державному реєстрі прав.

**ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ І ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ****НАКАЗ**

від 29 вересня 2011 року № 1413/66/1215

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України від 14.10.93 № 441/77/79

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 12 жовтня 2011 р. за № 1174/19912

З метою приведення нормативно-правового акта у відповідність із законодавством з питань приватизації та оцінки майна НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України від 14.10.93 № 441/77/79 «Про затвердження Положення про особливості оцінки об'єктів приватизації у зв'язку з індексацією основних фондів», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 19.11.93 за № 171.

2. Директору Департаменту оціночної діяльності Фонду державного майна України в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 28 жовтня 2011 року № 81. – Прим. ред.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду державного майна України, заступника Міністра економічного розвитку і торгівлі України – керівника апарату, заступника Міністра фінансів України відповідно до функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Фонду державного майна України О. РЯБЧЕНКО

Перший віце-прем'єр-міністр України – Міністр економічного розвитку і торгівлі України А. КЛЮЄВ

Міністр фінансів України Ф. ЯРОШЕНКО

З метою реалізації вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації»* та керуючись постановою Кабінету Міністрів України від 13.07.11 № 740 «Про затвердження граничних норм витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію»** Фонд державного майна України затвердив розмір фактичних витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію (наказ від 21.10.11 № 1520).

**Розмір
фактичних витрат на копіювання або друк документів,
що надаються за запитом на інформацію**

Послуга, що надається	Розмір плати
Копіювання або друк копій документів формату А4 та меншого розміру (у тому числі двосторонній друк)	0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки
Копіювання або друк копій документів формату А3 та більшого розміру (у тому числі двосторонній друк)	0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки
Копіювання або друк копій документів будь-якого формату, якщо в документах поряд з відкритою інформацією міститься інформація з обмеженим доступом, що потребує її відокремлення, приховування тощо (у тому числі двосторонній друк)	0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки

Примітка. Розмір мінімальної заробітної плати встановлюється на дату копіювання та друку документів.

Юридичний лікнеп

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення управління землями на території Автономної Республіки Крим

54

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3 – 4, ст. 27):

1) частину першу статті 20 викласти в такій редакції:

«1. Віднесення земель до тієї чи іншої категорії здійснюється на підставі рішень органів державної влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень»;

2) пункт «а» статті 21 викласти в такій редакції:

«а) визнання недійсними рішень органів державної влади, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної

Республіки Крим та органів місцевого самоврядування про надання (передачу) земельних ділянок громадянам та юридичним особам»;

3) у статті 118:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Громадянин, зацікавлений у приватизації земельної ділянки, яка перебуває у його користуванні, подає заяву до відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації або сільської, селищної, міської ради за місцезнаходженням земельної ділянки. У разі якщо земельна ділянка державної власності розташована за межами населених пунктів і не входить до складу певного району, заява подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим»;

частину третю після слів «сільської, селищної, міської ради або» доповнити словами «Ради міністрів Автономної Республіки Крим»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Громадяни, зацікавлені в одержанні безоплатно у власність земельної ділянки із земель

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2011, № 4, с. 29 – 36.

** Там само, 2011, № 9, с. 32

державної або комунальної власності для ведення фермерського господарства, ведення особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибної ділянки), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів у межах норм безоплатної приватизації, подають клопотання до відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації або сільської, селищної, міської ради за місцезнаходженням земельної ділянки. У клопотанні зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри. До клопотання додаються графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки, погодження землекористувача (у разі вилучення земельної ділянки, що перебуває у користуванні інших осіб) та висновки конкурсної комісії (у разі надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства). У разі якщо земельна ділянка державної власності розташована за межами населених пунктів і не входить до складу певного району, заява подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим»;

в абзаці першому частини сьомої слово «Районна» замінити словами «Рада міністрів Автономної Республіки Крим, районна»;

у частині дев'ятій слово «Районна» замінити словами «Рада міністрів Автономної Республіки Крим, районна»;

4) частину першу статті 119 після слів «органу державної влади» доповнити словами «Ради міністрів Автономної Республіки Крим»;

5) у статті 122:

пункт «в» частини третьої після слів «(шкіл, закладів культури, лікарень, підприємств торгівлі тощо)» доповнити словами «з урахуванням вимог частини шостої цієї статті»;

частину шосту після слів «Рада міністрів Автономної Республіки Крим» доповнити словами «на території Автономної Республіки Крим», слова «у межах міст республіканського (Автономної Республіки Крим) значення» замінити словами «у межах сіл, селищ, міст», а після слів «цієї статті» доповнити словами «а також погоджує передачу таких земель у власність або у користування районними державними адміністраціями на їх території для будівництва об'єктів, пов'язаних з обслуговуванням жителів територіальної громади району (шкіл, закладів культури, лікарень, підприємств торгівлі тощо)»;

6) частину першу статті 124 після слів «органу місцевого самоврядування» доповнити сло-

вами і цифрами «згідно з їх повноваженнями, визначеними статтею 122 цього Кодексу»;

7) частину першу статті 127 після слів «державної влади» доповнити словами «Рада міністрів Автономної Республіки Крим», а після слів «до їх повноважень» – словами і цифрами «визначених статтею 122 цього Кодексу»;

8) у частині третій, абзаці першому частини восьмої та частині одинадцятій статті 128, абзаці сімнадцятому частини другої статті 134, частинах першій і п'ятій статті 136, частині третій статті 137 слова «орган державної влади» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган державної влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим» у відповідному відмінку і числі;

9) статтю 146 викласти в такій редакції:

«Стаття 146. Викуп земельних ділянок для суспільних потреб

Викуп земельних ділянок для суспільних потреб, які перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, здійснюється у випадках та в порядку, встановлених законом»;

10) у статті 149:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Земельні ділянки, надані у постійне користування із земель державної та комунальної власності, можуть вилучатися для суспільних та інших потреб за рішенням органів державної влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування на підставі та в порядку, передбачених цим Кодексом»;

пункт «в» частини п'ятої після слів «(шкіл, лікарень, підприємств торгівлі, інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції тощо)» доповнити словами «з урахуванням вимог частини восьмої цієї статті»;

частину восьму після слів «Рада міністрів Автономної Республіки Крим» доповнити словами «на території Автономної Республіки Крим», слова «в межах міст республіканського (Автономної Республіки Крим) значення та за межами населених пунктів» замінити словами «у межах сіл, селищ, міст та за їх межами», а після слів «цієї статті» доповнити словами «а також погоджує вилучення таких земель районними державними адміністраціями на їх території для будівництва об'єктів, пов'язаних з обслуговуванням жителів територіальної громади району (шкіл, лікарень, підприємств торгівлі, інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції тощо)»;

11) у статті 151:

у назві і тексті слова «вилучення (викуп)» у всіх відмінках замінити словом «викуп» у відповідному відмінку;

у частині першій слова «у вилученні земельних ділянок, наданих у постійне користування із земель державної чи комунальної власності, для суспільних потреб та» і слово «землекористувачами» виключити;

у частині першій, абзаці першому частини восьмої, частинах дев'ятій та одинадцятій слова «орган державної влади» в усіх відмінках і числах замінити словами «орган державної влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим» у відповідному відмінку і числі;

12) у пункті 12 розділу Х «Перехідні положення»:

в абзаці першому слова «зазначених в абзаці третьому» замінити словами «зазначених в абзаці другому», а після слів «міські ради» доповнити словами «з урахуванням вимог абзацу третього цього пункту»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«До розмежування земель державної та комунальної власності Рада міністрів Автономної Республіки Крим на території Автономної Республіки Крим здійснює розпорядження землями за межами населених пунктів відповідно до повноважень, визначених цим Кодексом. Надання та зміна цільового призначення земель водного фонду, історико-культурного, лісогосподарського, оздоровчого, рекреаційного, природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення в межах населених пунк-

тів (крім земель, переданих у приватну власність та земель, зазначених в абзаці другому цього пункту) здійснюється за погодженням з Радою міністрів Автономної Республіки Крим».

2. У Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282):

1) абзац другий статті 4 після слів «органи державної влади» доповнити словами «Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим»;

2) частину першу статті 26 після слів «органи державної влади» доповнити словами «Рада міністрів Автономної Республіки Крим»;

3) статтю 35 доповнити частиною другою такого змісту:

«У разі виявлення при проведенні інвентаризації земель державної та комунальної власності земель, не віднесених до тієї чи іншої категорії, віднесення таких земель до відповідної категорії здійснюється органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування на підставі відповідної документації із землеустрою, погодженої та затвердженої в установленому законом порядку».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
3 березня 2011 року
№ 3123-VI

56

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 18 Закону України «Про загальну середню освіту» щодо запобігання дискримінації при вступі до початкової школи

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

I. Статтю 18 Закону України «Про загальну середню освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 28, ст. 230) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Забороняється перевіряти рівень знань під час зарахування дітей до загальноосвітнього навчального закладу, крім гімназій, лі-

цеїв, колегіумів, спеціалізованих шкіл (шкіл-інтернатів)».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування**.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
6 вересня 2011 року
№ 3701-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 27 квітня 2011 р. № 76. – Прим. ред.

** Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 5 жовтня 2011 р. № 183. – Прим. ред.

ПОКАЖЧИК

основних матеріалів, опублікованих у «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію» в 2011 році

Закони України

Закон України від 23 вересня 2010 р. № 2555-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо створення єдиної системи державної реєстрації юридичних осіб» (витяг), № 1, с. 39

Закон України від 7 жовтня 2010 р. № 2591-VI «Про Кабінет Міністрів України», № 5, с. 35

Закон України від 8 жовтня 2010 р. № 2601-VI «Про внесення змін до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» щодо створення умов для забезпечення належного обігу облігацій підприємств», № 1, с. 40

Закон України від 21 жовтня 2010 р. № 2626-VI «Про внесення зміни до статті 11 Закону України «Про управління об'єктами державної власності», № 1, с. 41

Закон України від 4 листопада 2010 р. № 2675-VI «Про внесення змін до статті 43 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», № 2, с. 12

Закон України від 2 грудня 2010 р. № 2740-VI «Про внесення змін до Водного і Земельного кодексів України щодо прибережних захисних смуг», № 7, с. 37

Закон України від 2 грудня 2010 р. № 2756-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Податкового кодексу України» (витяг), № 2, с. 14

Закон України від 21 грудня 2010 р. № 2808-VI «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України щодо запобігання та протидії корупції», № 3, с. 22

Закон України від 22 грудня 2010 р. № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу», № 3, с. 22

Закон України від 23 грудня 2010 р. № 2856-VI «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України» (витяг), № 2, с. 15

Закон України від 23 грудня 2010 р. № 2857-VI «Про Державний бюджет України на 2011 рік» (витяг), № 2, с. 14

Закон України від 23 грудня 2010 р. № 2880-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо гарантування прав концесіонерів», № 3, с. 23

Закон України від 11 січня 2011 р. № 2913-VI «Про внесення зміни до статті 61 Сімейного кодексу України щодо об'єктів права спільної сумісної власності подружжя», № 11, с. 58

Закон України від 11 січня 2011 р. № 2914-VI «Про внесення змін до статті 67 Кодексу законів про працю України», № 4, с. 36

Закон України від 13 січня 2011 р. № 2924-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за окремі правопорушення в житлово-комунальному господарстві», № 11, с. 58

Закон України від 13 січня 2011 р. № 2938-VI «Про внесення змін до Закону України «Про інформацію», № 4, с. 23

Закон України від 13 січня 2011 р. № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації», № 4, с. 29

Закон України від 14 січня 2011 р. № 2948-VI «Про заборону приватизації, відчуження, передачі в заставу та внесення до статутних капіталів господарських товариств усіх форм власності пакета акцій, що належить державі у статутному капіта-

лі Закритого акціонерного товариства «Одеська кіностудія», № 4, с. 36

Закон України від 3 лютого 2011 р. № 2978-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання трудових відносин у разі відмови у наданні допуску до державної таємниці», № 11, с. 59

Закон України від 3 лютого 2011 р. № 2994-VI «Про внесення змін до Закону України «Про акціонерні товариства» щодо вдосконалення механізму діяльності акціонерних товариств», № 4, с. 37

Закон України від 17 лютого 2011 р. № 3038-VI «Про регулювання містобудівної діяльності» (витяг), № 6, с. 31

Закон України від 3 березня 2011 р. № 3123-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення управління землями на території Автономної Республіки Крим», № 12, с. 54

Закон України від 17 березня 2011 р. № 3165-VI «Про внесення змін до Закону України «Про Кабінет Міністрів України», № 6, с. 32

Закон України від 17 березня 2011 р. № 3166-VI «Про центральні органи виконавчої влади», № 6, с. 33

Закон України від 7 квітня 2011 р. № 3205-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи та фізичної особи – підприємця» (витяг), № 7, с. 38

Закон України від 7 квітня 2011 р. № 3206-VI «Про засади запобігання і протидії корупції», № 9, с. 46

Закон України від 19 квітня 2011 р. № 3231-VI «Про внесення змін до статті 121 Кодексу законів про працю України», № 7, с. 39

Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3269-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо орендних відносин», № 8, с. 58

Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3270-VI «Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» щодо переважного права творчих спілок на укладення договору оренди приміщень державної або комунальної власності», № 7, с. 39

Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3273-VI «Про внесення зміни до статті 8 Закону України «Про аудиторську діяльність», № 7, с. 40

Закон України від 21 квітня 2011 р. № 3274-VI «Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» щодо заборони приватизації приміщень, де розміщуються бібліотеки, книгарні та державні видавництва», № 7, с. 40

Закон України від 12 травня 2011 р. № 3322-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спільної діяльності», № 8, с. 61

Закон України від 12 травня 2011 р. № 3326-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо кількості учасників товариства з обмеженою відповідальністю», № 8, с. 62

Закон України від 14 червня 2011 р. № 3491-VI «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» (витяг), № 8, с. 62

Закон України від 16 червня 2011 р. № 3524-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності наукових парків», № 9, с. 26

Закон України від 16 червня 2011 р. № 3531-VI «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі», № 9, с. 27

Закон України від 5 липня 2011 р. № 3563-VI «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» щодо скорочення переліку підприємств, що не підлягають приватизації», № 9, с. 30

Закон України від 8 липня 2011 р. № 3686-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо здійснення спільної діяльності», № 10, с. 62

Закон України від 8 липня 2011 р. № 3687-VI «Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності» (з коментарем), № 10, с. 52

Закон України від 6 вересня 2011 р. № 3701-VI «Про внесення змін до статті 18 Закону України «Про загальну середню освіту» щодо запобігання дискримінації при вступі до початкової школи», № 12, с. 56

Закон України від 8 вересня 2011 р. № 3713-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відчуження майна суб'єктів господарювання державного сектору економіки», № 12, с. 25

Закон України від 8 вересня 2011 р. № 3716-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» (з коментарем), № 12, с. 26

Закон України від 8 вересня 2011 р. № 3720-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності посадових осіб органів державної влади та органів місцевого самоврядування», № 12, с. 31

Укази та розпорядження Президента України

Указ Президента України від 10 грудня 2010 р. № 1118/2010 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 22 жовтня 2010 року «Про ситуацію у сфері приватизації державного майна», № 2, с. 11

Указ Президента України від 5 травня 2011 р. № 547/2011 «Питання забезпечення органами виконавчої влади доступу до публічної інформації», № 7, с. 41

Указ Президента України від 5 жовтня 2011 р. № 964/2011 «Про першочергові заходи з реалізації Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції», № 12, с. 24

На виконання Указу Президента України

Утворено Координаційний центр з упровадження економічних реформ, № 4, с. 10

Форми запитів на отримання публічної інформації, № 7, с. 61

Постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України

Постанова Кабінету Міністрів України від 27 жовтня 2010 р. № 1010 «Про внесення змін до Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна», № 1, с. 41

Постанова Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 р. № 999 «Про визначення критеріїв віднесення об'єктів державної власності до таких, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави», № 1, с. 42

Постанова Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 р. № 1242 «Про затвердження зразка повідомлення про нотаріальне посвідчення договору оренди об'єктів нерухомості», № 3, с. 24

Постанова Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 р. № 1253 «Про затвердження Методики визначення мінімальної суми орендного платежу за нерухоме майно фізичних осіб», № 3, с. 24

Постанова Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 1 «Про затвердження базового нормативу відрахування частки прибутку, що спрямовується на виплату дивідендів за результатами фінансово-господарської діяльності у 2010 році господарських товариств, у статутному капіталі яких є корпоративні права держави», № 2, с. 17

Постанова Кабінету Міністрів України від 19 січня 2011 р. № 26 «Про внесення зміни до пункту 2 Інструкції з діловодства за зверненнями громадян в органах державної влади і місцевого самоврядування, об'єднаннях громадян, на підприємствах, в установах, організаціях незалежно від форм власності, в засобах масової інформації», № 4, с. 51

Постанова Кабінету Міністрів України від 31 січня 2011 р. № 56 «Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 12 травня 2000 р. № 783», № 4, с. 51

Постанова Кабінету Міністрів України від 9 лютого 2011 р. № 81 «Про затвердження Порядку надання приватним партнером державному партнеру інформації про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства», № 6, с. 41

Постанова Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2011 р. № 232 «Про затвердження Методики виявлення ризиків, пов'язаних з державно-приватним партнерством, їх оцінки та визначення форми управління ними», № 6, с. 44

Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 127 «Про затвердження переліку підприємств, які підлягають приватизації відповідно до Закону України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі» та операції з безоплатної передачі частки державного майна (акції) яких працівникам і привір'яним до них особам звільняються від оподаткування», № 4, с. 51

Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 138 «Про затвердження Порядку відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями», № 5, с. 52

Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 145 «Деякі питання безоплатної передачі основних засобів», № 4, с. 53

Постанова Кабінету Міністрів України від 23 лютого 2011 р. № 162 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734 і від 3 листопада 2010 р. № 999», № 5, с. 53

Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 258 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна», № 5, с. 54

Постанова Кабінету Міністрів України від 17 березня 2011 р. № 279 «Про затвердження Порядку надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства», № 5, с. 56

Постанова Кабінету Міністрів України від 4 квітня 2011 р. № 443 «Про внесення змін до Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію», № 7, с. 42

Постанова Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 384 «Деякі питання організації здійснення державно-приватного партнерства», № 6, с. 46

Постанова Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 р. № 390 «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України», № 6, с. 54

Постанова Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2011 р. № 434 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 р. № 1482», № 6, с. 54

Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 483 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України», № 7, с. 43

Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 497 «Про передачу Фондові державного майна державних пакетів акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств», № 7, с. 45

Постанова Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 522 «Про затвердження Методики проведення оцінки ефективності здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України», № 7, с. 47

Постанова Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 р. № 703 «Про затвердження Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень і Порядку надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно», № 12, с. 33

Постанова Кабінету Міністрів України від 29 червня 2011 р. № 699 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1839», № 9, с. 31

Постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 р. № 740 «Про затвердження граничних норм витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію», № 9, с. 32

Постанова Кабінету Міністрів України від 20 липня 2011 р. № 754 «Про внесення змін до Порядку проведення інвентаризації нерухомого майна, що використовується Чорноморським флотом Російської Федерації на території України», № 9, с. 33

Постанова Кабінету Міністрів України від 20 липня 2011 р. № 784 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 і від 11 травня 2011 р. № 497», № 9, с. 34

Постанова Кабінету Міністрів України від 3 серпня 2011 р. № 832 «Про внесення змін до Методики оцінки об'єктів оренди», № 9, с. 35

Постанова Кабінету Міністрів України від 15 серпня 2011 р. № 902 «Про утворення Комісії з питань проведення інвентаризації майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР, яке передано їм у відання, володіння та/або користування за рішенням органів державної влади колишнього Союзу РСР та Української РСР», № 10, с. 63

Постанова Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011 р. № 906 «Про затвердження Порядку проведення конкурсу на право оренди державного майна», № 11, с. 25

Постанова Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 938 «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань доступу до інформації», № 11, с. 30

Постанова Кабінету Міністрів України від 14 вересня 2011 р. № 961 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 і від 4 жовтня 1995 р. № 786», № 11, с. 32

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2010 р. № 2138-р «Про схвалення Концепції проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», № 2, с. 12

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 березня 2011 р. № 219-р «Питання організації підготовки проекту Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік», № 7, с. 49

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 310-р «Про затвердження переліку енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств, державні пакети акцій яких підлягають продажу в 2011 році», № 6, с. 56

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 травня 2011 р. № 420-р «Про платну адміністративну послугу, яка надається Фондом державного майна України», № 7, с. 56

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 липня 2011 р. № 642-р «Про підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування з питань запобігання і протидії проявам корупції на державній службі та службі в органах місцевого самоврядування», № 11, с. 54

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 р. № 676-р «Про внесення зміни в додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 р. № 310», № 11, с. 35

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 вересня 2011 р. № 902-р «Питання управління державним майном, що не увійшло до статутного капіталу публічного акціонерного товариства «Укртелеком», але перебуває на його балансі», № 11, с. 35

Нормативні акти, затверджені постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України

Граничні норми витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію, № 9, с. 32

Зміни, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, № 7, с. 43

Зміни, що вносяться до Методики оцінки об'єктів оренди, № 9, с. 35

Зміни, що вносяться до Переліку об'єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію, № 7, с. 43

Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 і від 11 травня 2011 р. № 497, № 9, с. 34

Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 і від 4 жовтня 1995 р. № 786, № 11, с. 33

Зміни, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 21 вересня 1998 р. № 1482, № 6, с. 54

Зміни, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1839, № 9, с. 31

Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2004 р. № 1734 і від 3 листопада 2010 р. № 999, № 5, с. 53

Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань доступу до інформації, № 11, с. 30

Зміни, що вносяться до розпоряджень Кабінету Міністрів України від 22 лютого 2008 р. № 367 та від 3 грудня 2008 р. № 1517, № 6, с. 56

Зміни, що вносяться у додаток 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794, № 7, с. 45

Концепція Державної програми економічного і соціального розвитку України на 2012 рік, № 7, с. 49

Концепція проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», № 2, с. 12

Методика визначення мінімальної суми орендного платежу за нерухоме майно фізичних осіб, № 3, с. 25

Методика виявлення ризиків, пов'язаних з державно-приватним партнерством, їх оцінки та визначення форми управління ними, № 6, с. 44

Методика проведення оцінки ефективності здійснення органами виконавчої влади контролю за виконанням завдань, визначених законами України, постановами Верховної Ради України, актами і дорученнями Президента України та Кабінету Міністрів України, № 7, с. 47

Перелік розпоряджень Кабінету Міністрів України, що втратили чинність, № 6, с. 57

Положення про Комісію з питань проведення інвентаризації майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР, яке передано їм у відання, володіння та/або користування за рішенням органів державної влади колишнього Союзу РСР та Української РСР, № 10, с. 64

Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з приватизації державного майна, № 5, с. 54

Порядок відрахування до державного бюджету частини чистого прибутку (доходу) державними унітарними підприємствами та їх об'єднаннями, № 5, с. 52

Порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, № 12, с. 33

Порядок надання витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, № 12, с. 51

Порядок надання державної підтримки здійсненню державно-приватного партнерства, № 5, с. 57

Порядок надання приватним партнером державному партнеру інформації про виконання договору, укладеного в рамках державно-приватного партнерства, № 6, с. 41

Порядок проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, № 6, с. 52

Порядок проведення інвентаризації нерухомого майна, що використовується Чорноморським флотом Російської Федерації на території України, № 9, с. 33

Порядок проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства щодо об'єктів державної, комунальної власності та об'єктів, які належать Автономній Республіці Крим, № 6, с. 47

Порядок проведення конкурсу на право оренди державного майна, № 11, с. 25

Накази Фонду державного майна України

Наказ Фонду державного майна України від 30 червня 2010 р. № 906 «Щодо затвердження стандарту надання адміністративної послуги», № 2, с. 28

Наказ Фонду державного майна України від 30 червня 2010 р. № 907 «Щодо затвердження стандарту надання адміністративної послуги», № 2, с. 29

Наказ Фонду державного майна України від 15 листопада 2010 р. № 1676 «Про внесення змін до Положення про порядок роботи Експертної комісії» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 9 грудня 2010 р. за № 1232/18527), № 2, с. 27

Наказ Фонду державного майна України від 15 листопада 2010 р. № 1677 «Про внесення змін до Порядку реєстрації фізичних осіб (оцінювачів) у Державному реєстрі оцінювачів» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 9 грудня 2010 р. за № 1233/18528), № 2, с. 27

Наказ Фонду державного майна України від 19 листопада 2010 р. № 1707 «Щодо переліку документів, необхідних для проведення незалежної оцінки майна», № 1, с. 46

Наказ Фонду державного майна України від 13 грудня 2010 р. № 1853 «Щодо укладення договору на проведення оцінки об'єкта аукціону», № 2, с. 30

Наказ Фонду державного майна України від 13 грудня 2010 р. № 1854 «Про внесення змін до Загальних вимог до навчальних програм навчання оцінювачів та підвищення їх кваліфікації» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 14 січня 2011 р. за № 51/18789), № 3, с. 26

Наказ Фонду державного майна України від 13 грудня 2010 р. № 1855 «Про внесення змін до Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 14 січня 2011 р. за № 52/18790), № 3, с. 26

Наказ Фонду державного майна України від 13 грудня 2010 р. № 1856 «Про внесення змін до Положення про порядок укладання угоди про співробітництво з професійної підготовки оцінювачів» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 14 січня 2011 р. за № 53/18791), № 3, с. 28

Наказ Фонду державного майна України від 13 грудня 2010 р. № 1857 «Про внесення змін до Положення про порядок анулювання сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання та їх поновлення після анулювання» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 14 січня 2011 р. за № 54/18792), № 3, с. 28

Наказ Фонду державного майна України від 29 грудня 2010 р. № 1954 «Про порядок віднесення майна до такого, що включається до складу цілісного майнового комплексу державного підприємства» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 24 січня 2011 р. за № 109/18847), № 4, с. 55

Наказ Фонду державного майна України від 24 січня 2011 р. № 75 «Щодо звичайної ціни послуг на виконання робіт і послуг з оцінки майна, земельних ділянок та об'єктів аукціону», № 3, с. 29

Наказ Фонду державного майна України від 8 лютого 2011 р. № 139 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973), № 5, с. 58

Наказ Фонду державного майна України від 8 лютого 2011 р. № 140 «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965), № 5, с. 59

Наказ Фонду державного майна України від 8 лютого 2011 р. № 141 «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 234/18972), № 5, с. 61

Наказ Фонду державного майна України від 22 лютого 2011 р. № 239 «Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050), № 5, с. 61

Наказ Фонду державного майна України від 22 лютого 2011 р. № 240 «Про внесення змін до Положення про порядок підготовки та проведення відкритих торгів» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 311/19049), № 5, с. 63

Наказ Фонду державного майна України від 22 лютого 2011 р. № 241 «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 19 травня 2011 р. за № 607/19345), № 8, с. 63

Наказ Фонду державного майна України від 1 березня 2011 р. № 290 «Щодо внесення змін до наказу ФДМУ від 24.02.06 № 342», № 5, с. 63

Наказ Фонду державного майна України від 14 березня 2011 р. № 350 «Про внесення змін до типових актів перевірки виконання умов договорів купівлі-продажу» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 30 березня 2011 р. за № 421/19159), № 6, с. 57

Наказ Фонду державного майна України від 17 березня 2011 р. № 371 «Про внесення змін до Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 4 квітня 2011 р. за № 448/19186), № 6, с. 58

Наказ Фонду державного майна України від 21 березня 2011 р. № 393 «Про внесення змін до нормативно-правових актів» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 5 квітня 2011 р. за № 455/19193), № 6, с. 58

Наказ Фонду державного майна України від 25 березня 2011 р. № 434 «Про внесення змін до Порядку захисту закріплення пакетів акцій у державній власності» (zareєстровано в

Міністерстві юстиції України 8 квітня 2011 р. за № 466/19204), № 6, с. 59

Наказ Фонду державного майна України від 1 квітня 2011 р. № 502 «Про затвердження Порядку погодження Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2011 р. за № 714/19452), № 9, с. 37

Наказ Фонду державного майна України від 6 квітня 2011 р. № 519 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 13.02.97 № 165» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 26 квітня 2011 р. за № 519/19257), № 7, с. 56

Наказ Фонду державного майна України від 12 травня 2011 р. № 708 «Про затвердження Стандарту адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 31 травня 2011 р. за № 644/19382), № 9, с. 40

Наказ Фонду державного майна України від 1 червня 2011 р. № 822 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 745/19483), № 9, с. 43

Наказ Фонду державного майна України від 2 червня 2011 р. № 823 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 746/19484), № 9, с. 43

Наказ Фонду державного майна України від 3 червня 2011 р. № 830 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 747/19485), № 9, с. 44

Наказ Фонду державного майна України від 14 червня 2011 р. № 890 «Про внесення змін до Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 1 липня 2011 р. за № 797/19535), № 9, с. 44

Наказ Фонду державного майна України від 21 червня 2011 р. № 932 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 03.03.2000 № 433» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 7 липня 2011 р. за № 824/19562), № 9, с. 45

Наказ Фонду державного майна України від 13 липня 2011 р. № 1060 «Щодо внесення змін до наказу ФДМУ від 21.02.06 № 342», № 9, с. 56

Наказ Фонду державного майна України від 18 липня 2011 року № 1074 «Щодо звичайної ціни послуг на виконання робіт і послуг з оцінки майна, земельних ділянок та об'єктів аукціону», № 10, с. 47

Наказ Фонду державного майна України від 18 липня 2011 р. № 1083 «Про внесення змін до Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 25 липня 2011 р. за № 918/19656), № 9, с. 57

Наказ Фонду державного майна України від 18 серпня 2011 р. № 1228 «Про внесення змін до Переліку документів, які подаються орендарем орендодавцеві для укладення договору оренди майна, що належить до державної власності» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 6 вересня 2011 р. за № 1055/19793), № 11, с. 35

Наказ Фонду державного майна України від 18 серпня 2011 р. № 1229 «Про затвердження Стандарту адміністративної послуги з надання інформації (відомостей або витягу) з Єдиного реєстру об'єктів державної власності» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 9 вересня 2011 р. за № 1066/19804), № 11, с. 40

Наказ Фонду державного майна України від 29 серпня 2011 р. № 1270 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності» (zareєстро-

вано в Міністерстві юстиції України 19 вересня 2011 р. за № 1096/19834), № 11, с. 42

Наказ Фонду державного майна України від 29 серпня 2011 р. № 1271 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України від 13.10.2004 № 2149» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 14 вересня 2011 р. за № 1083/19821), № 11, с. 51

Нормативні документи, затверджені наказами Фонду державного майна України

Зміни до Загальних вимог до навчальних програм навчання оцінювачів та підвищення їх кваліфікації, № 3, с. 26

Перелік документів, які подаються орендарем орендодавцеві для укладення договору оренди майна, що належить до державної власності, № 11, с. 35

Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, № 11, с. 43

Положення про порядок віднесення майна до такого, що включається до складу цілісного майнового комплексу державного підприємства, № 4, с. 55

Порядок погодження Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна, № 9, с. 38

Стандарт адміністративної послуги з надання інформації (відомостей або витягу) з Єдиного реєстру об'єктів державної власності, № 11, с. 40

Стандарт адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам, № 9, с. 40

Стандарт надання Фондом державного майна України адміністративної послуги з видачі сертифіката суб'єкта оціночної діяльності, № 2, с. 28

Стандарт надання Фондом державного майна України адміністративної послуги щодо ведення Державного реєстру суб'єктів оціночної діяльності, № 2, с. 29

Інструктивні листи Фонду державного майна України

Інструктивний лист ФДМУ від 11.04.11 № 10-36-4969 «Щодо внесення доповнень до Інструктивного листа Фонду державного майна України від 16.03.2011 № 10-36-3540», № 6, с. 59

Лист ФДМУ від 30.05.11 № 10-36-7450 «Щодо надання роз'яснень стосовно внесення змін до Національного стандарту ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» (КВЕД)», № 7, с. 57

Лист ФДМУ від 29.09.11 № 10-23-13245 «Щодо подальшого відчуження та передачі в заставу об'єктів, обтяжених зобов'язаннями їх власників перед державою», № 11, с. 20

Накази Фонду державного майна України, затверджені спільно з іншими міністерствами та відомствами

Наказ Державного комітету статистики України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Фонду державного майна України від 24 вересня 2010 р. № 396/1204/1084/1389 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства статистики України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України, Фонду державного майна України від 23.05.96 № 148/64/103/563» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 8 жовтня 2010 р. за № 902/18197), № 1, с. 43

Наказ Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки України від 1 квітня 2011 р. № 501/461/305 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України та Міністерства економіки України від 04.05.2000 № 935/95/31» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2011 р. за № 713/19451), № 9, с. 37

Наказ Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України від 23 травня 2011 р. № 748/626 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України, Національного банку України від 23.03.94 № 153/18-440/108» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 9 червня 2011 р. за № 698/19436), № 9, с. 42

Наказ Фонду державного майна України, Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, Міністерства фінансів України від 29 вересня 2011 року № 1413/66/1215 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства економіки України, Міністерства фінансів України від 14.10.93 № 441/77/79 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 12 жовтня 2011 року за № 1174/19912), № 12, с. 53

Розпорядчі документи інших міністерств і відомств

Наказ Головного управління державної служби України від 4 серпня 2010 р. № 214 «Про затвердження Загальних правил поведінки державних службовців» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 11 листопада 2010 р. за № 1089/18384), № 2, с. 18

Наказ Головного управління державної служби України від 19 липня 2011 р. № 176 «Про внесення змін до Загальних правил поведінки державного службовця, затверджених наказом Головного управління державної служби від 04.08.2010 № 214» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 15 серпня 2011 р. за № 973/19711), № 11, с. 57

Наказ Міністерства юстиції України від 1 березня 2011 р. № 632/5 «Про внесення змін до Порядку подання нормативно-правових актів на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України та проведення їх державної реєстрації» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 1 березня 2011 р. за № 260/18998), № 6, с. 61

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 30 листопада 2010 р. № 1780 «Про затвердження Порядку розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 11 лютого 2011 р. за № 179/18917), № 7, с. 58

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 25 січня 2011 р. № 48 «Про внесення змін до Положення про функціонування фондових бірж» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 11 лютого 2011 р. за № 181/18919), № 4, с. 54

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 8 лютого 2011 р. № 129 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973), № 5, с. 58

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 8 лютого 2011 р. № 131 «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965), № 5, с. 60

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 22 лютого 2011 р. № 177 «Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050), № 5, с. 62

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 1 березня 2011 р. № 188 «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 24 березня 2011 р. за № 389/19127), № 6, с. 61

Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 8 вересня 2011 р. № 1289 «Про затвердження роз'яснення «Про порядок застосування абзацу другого частини першої статті 24 Закону України «Про акціонерні товари-

ства» щодо проходження публічним акціонерним товариством процедури включення акцій до біржового списку хоча б однієї фондової біржі», № 11, с. 51

Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 22 жовтня 2010 року «Про ситуацію у сфері приватизації державного майна», № 2, с. 11

Розпорядження Антимонопольного комітету України від 8 лютого 2011 р. № 73-р «Про визнання таким, що втратив чинність, нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 24 лютого 2011 р. за № 227/18965), № 5, с. 60

Розпорядження Антимонопольного комітету України від 8 лютого 2011 р. № 74-р «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 25 лютого 2011 р. за № 235/18973), № 5, с. 59

Розпорядження Антимонопольного комітету України від 22 лютого 2011 р. № 95-р «Про внесення змін до Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій акціонерних товариств» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 12 березня 2011 р. за № 312/19050), № 5, с. 62

Роз'яснення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 8 вересня 2011 р. № 12 «Про порядок застосування абзацу другого частини першої статті 24 Закону України «Про акціонерні товариства» щодо проходження публічним акціонерним товариством процедури включення акцій до біржового списку хоча б однієї фондової біржі» (затверджено рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 8 вересня 2011 р. № 1289), № 11, с. 52

Нормативні акти, затверджені розпорядчими документами інших міністерств і відомств

Загальні правила поведінки державних службовців, № 2, с. 18

Порядок розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності, № 7, с. 58

Статті

БАРАНОВ П. Ю. Про затрати на необхідні поліпшення під час оцінки об'єктів нерухомості, № 8, с. 24

БЕЛЯЛОВ Т. Е., КОВАЛЕНКО Д. І. Методичні підходи до оцінки можливих фінансових ресурсів як джерела підвищення ефективності діяльності промислового підприємства, № 10, с. 37

БЕЛЯЦЬКА В. В. Актуальні питання реалізації норм Закону України «Про акціонерні товариства», № 3, с. 14

БОЛІЩУК І. Ю. Правові аспекти розірвання договорів найму (оренди) державного та комунального майна, № 11, с. 6

БОРТ О. В., ЯБЛОНСЬКИЙ О. М. Аналіз процедури оцінки об'єкта аукціону – ОНБ разом із земельною ділянкою, № 12, с. 15

БРОНІН А. О., БУДАРІНА-ПУЛАВСЬКА Н. В. Професійна підготовка оцінювачів, № 9, с. 58

БУЛГАКОВА С. А. Оцінка доцільності внесення невід'ємних поліпшень в орендоване майно, № 10, с. 44

ВОРОНІНА Є. О. Аналіз української моделі приватизації, № 7, с. 29

ГАЙДУК В. Я. Роль оцінки в реалізації повноважень органів приватизації щодо розпорядження землями під об'єктами державної власності, № 2, с. 24

ГАЛАСЮК В. В. Від вартості до цінності, від цінності до вартості: концепція чотирьох базових видів вартості, № 8, с. 40

ГРИГОРЕНКО Є. М. Перспективи розвитку оціночної діяльності в Україні, № 8, с. 10

ГРІНЧУК Н. А., ЗАРУЦЬКА І. В. Деякі аспекти судової практики повернення об'єктів незавершеного будівництва в державну власність, № 1, с. 22

ДЕМІДЮК С. І. Управління корпоративними правами держави в умовах збиткової діяльності підприємств, № 10, с. 23

ДІДОВЕЦЬ О. М. Досвід роботи РВ ФДМУ по Миколаївській області з приватизації об'єктів разом із земельними ділянками, № 4, с. 18

ДРАПІКОВСЬКИЙ О. І., ІВАНОВА І. Б. Вибір найбільш ефективного використання в оцінці нерухомого майна, № 4, с. 58

ДРАПІКОВСЬКИЙ О. І., ІВАНОВА І. Б. Визначення елементів продуктивної системи сільськогосподарського землекористування, № 2, с. 21

ЗОРЯ Д. А. Особливості приватизації об'єктів, розташованих у прибережних захисних смугах, № 5, с. 26

ЗУЧЕК Є. Н. Судова практика вирішення спорів щодо виконання умов договорів купівлі-продажу ОНБ, № 12, с. 10

КОВАЛЕНКО О. І. Зміна та розірвання договору за Цивільним і Господарським кодексами України, № 1, с. 24

КРАВЦОВА Г. В. Дослідження питання приватизації об'єктів разом із земельними ділянками, № 4, с. 12

МОЛЧАНОВ О. В. Щодо питання повернення в державну власність безхазяйного майна, № 2, с. 4

НАУМІК К. Г., ЧЕРЕШНЮК О. В. Дослідження галузі електронного урядування в Україні, № 5, с. 28

ОЧКУРОВА Л. В. Про деякі питання експертної грошової оцінки земельних ділянок під об'єктами приватизації у Миколаївській області, № 10, с. 41

ПАЩЕНКО О. В., БОНДАРЕНКО Т. О. Щодо використання державного майна на правах оренди, № 3, с. 16

ПОДОЛЬСЬКИЙ С. Г. До питання управління державним майном, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств у процесі приватизації, № 12, с. 17

ПРОЦІВ О. П. Приватизаційний ресурс: проблеми формування, розподілу та використання, № 5, с. 21

РОГАЧЕВСЬКИЙ О. В. Щодо розірвання та пролонгації договорів оренди в судовому порядку, № 7, с. 32

РУДЕНКО Г. В. ІПС «Етап-Оренда» як ефективний інструмент контролю за надходженнями до державного бюджету (досвід РВ ФДМУ по Запорізькій області), № 10, с. 32

СИНЕНКО О. І. Розвиток комунікацій у світлі розвитку інформаційних технологій, № 9, с. 11

СИРОТА О. А. Міжнародний досвід участі іноземних інвесторів у приватизації, № 6, с. 20

СІРОШ М. В. Реформування власності як чинник розвитку економічного потенціалу АРК, № 3, с. 18

СТЕПУРА Т. І. Рибницький ставок – водний об'єкт чи гідропоруда?, № 6, с. 16

ТАТАРИНОВА Л. Л., КОРОБОВА Л. П. Пропозиції щодо спрощення процедури проведення конкурсів з оренди державного майна, № 4, с. 16

ТИМОЩИК Л. П. Вплив структури капіталу на вартість підприємства, № 7, с. 20

ТРУБАРОВ В. М. Столична приватизація триває, № 6, с. 25

УСЕНКО Я. Б. Зміни до Методики оцінки об'єктів оренди, № 10, с. 26

УСЕНКО Я. Б. Новий етап розвитку законодавства про оренду державного та комунального майна, № 8, с. 19

УСТИМЕНКО В. А., ДЖАБРАІЛОВ Р. А. Державно-приватне партнерство як форма використання публічної власності, № 1, с. 29

ХОМЕНКО В. О. Щодо питання управління державним майном, яке залишилося на балансах господарських товариств, № 9, с. 14

ХУДИК О. М. Упорядкування обліку юридичних осіб як одна із складових формування Єдиного реєстру об'єктів державної власності, № 8, с. 45

ЧАПЛІНА О. В. Приватизація гуртожитків та соціальний захист працюючих на приватизованих підприємствах, № 2, с. 8

ЧЕРНИШЕНКО Т. М. Урегулювання майнових відносин під час реформування міжгосподарських підприємств, № 6, с. 22

ЧИХАЧОВА Ю. С. Управління корпоративними правами держави як основа державного підприємництва, № 11, с. 15

ШАЛАЄВ В. М. Аналіз сучасного українського ринку нерухомості, № 1, с. 44

ШАМА І. В. Упровадження Закону України «Про акціонерні товариства» (досвід Луганської області), № 4, с. 14

ШЕВЧЕНКО Н. Г. Аспекти впровадження Закону України «Про акціонерні товариства», № 2, с. 6

ШКІЛЬНЯК М. М. Концептуальні інновації управління державною власністю, № 8, с. 15

ШМИКОВА С. Д. Практика контролю виконання умов договорів купівлі-продажу державного майна, № 1, с. 18

ЯНУШКЕВИЧ Т. В. Визнання права власності за державою на нерухоме майно в судовому порядку, № 11, с. 9

ЯРМИСТИЙ В. І. Управління державними корпоративними правами збиткових акціонерних товариств, № 11, с. 12

Соціальний портрет керівника

«Жити в злагоді із собою та людьми, що оточують» (інтерв'ю з начальником РВ ФДМУ по Херсонській області О. Бронініним), № 10, с. 28

Уміння поєднати вимогливість із щирою повагою до людей (нарис про начальника РВ ФДМУ по Луганській області І. Хорошевську), № 7, с. 26

Довідково-аналітичні матеріали

Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації за 9 місяців 2010 року, № 1, с. 4

Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I кварталі 2011 року, № 7, с. 3

Аналітична довідка про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у I півріччі 2011 року, № 10, с. 4

Звіт про роботу Фонду державного майна України та хід виконання Державної програми приватизації у 2010 році, № 5, с. 6

Інформація про стан роботи зі зверненнями громадян у структурних підрозділах центрального апарату ФДМУ в 2010 році, № 2, с. 2

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за 2010 рік, № 3, с. 8

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за I квартал 2011 року, № 6, с. 13

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за I півріччя 2011 року, № 9, с. 8

Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за 9 міс. 2011 року, № 12, с. 7

Керівний склад регіональних відділень Фонду державного майна України, № 11, с. 61

На засіданні колегії Фонду державного майна України, № 1, с. 2; № 4, с. 4; № 6, с. 4; № 7, с. 2; № 10, с. 2

Перелік питань на перевірку знання Конституції України, законів України «Про державну службу» та «Про засади запобігання та протидії корупції», № 11, с. 55

Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у першому півріччі 2011 року угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час приватизації об'єктів, № 9, с. 25

Підсумки діяльності Державної акціонерної компанії «Національна мережа аукціонних центрів», № 3, с. 21; № 6, с. 30; № 11, с. 23

Реєстр організаторів аукціонів з відчуження майна, № 1, с. 37

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в листопаді 2010 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 1, с. 38

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в грудні 2010 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 2, с. 10

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в січні – лютому 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 4, с. 22

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в березні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 5, с. 34

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в березні – квітні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 6, с. 29

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в травні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 7, с. 36

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у червні – липні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 9, с. 23

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в серпні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 10, с. 51

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у серпні – вересні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 11, с. 22

Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у жовтні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності, № 12, с. 23

Результати виконання умов договору купівлі-продажу пакета акцій ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» за підсумками діяльності в 2010 році, № 5, с. 4

Результати діяльності Регіонального відділення ФДМУ по Хмельницькій області за 2010 рік, № 3, с. 20

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом 2010 року, № 3, с. 4

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом I кварталу 2011 року, № 6, с. 9

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом II кварталу 2011 року, № 9, с. 4

Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом III кварталу 2011 року, № 12, с. 3

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах за 9 місяців 2010 року, № 1, с. 14

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах за 2010 рік, № 6, с. 5

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах за I квартал 2011 року, № 7, с. 15

Результати управління корпоративними правами держави в господарських товариствах за I півріччя 2011 року, № 10, с. 17

Приватизаційний формат – 2011

Приватизація як один з інструментів сприяння відновленню економічного зростання держави, № 1, с. 3

Підсумки, завдання, перспективи, № 2, с. 3

Приватизація в Україні: сучасні виклики, нові пріоритети, № 5, с. 3

Фонд державного майна України перевиконав річний план уже в I півріччі 2011 року, № 6, с. 3

Приватизацію об'єктів енергетики розпочато, № 9, с. 3

ФДМУ перевиконав річні плани з надходження коштів до державного бюджету, № 12, с. 2

Територія позитиву

Сьогодення Вінниччини у світлі економічних реформ, приватизації та інвестиційного клімату, № 1, с. 26

Інвестиційний клімат Черкащини: тенденції до потепління, № 3, с. 11

ПАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг», № 8, с. 32

ПАТ «Укртелеком», № 8, с. 33

ВАТ «Турбоатом», № 8, с. 34

ПАТ «Суміхімпром», № 8, с. 36

ПАТ «Завод «Маяк», № 8, с. 37

ПАТ «Інгул», № 8, с. 38

ПАТ «Чернівецький хлібокомбінат», № 8, с. 39

Після приватизації

Сучасне підприємство на місці довгобудів (ЗАТ «Українська ганчірна компанія»), № 12, с. 20

ВАТ «Рівнесільмаш» – виробник української сільгосптехніки, № 8, с. 49

Лікувально-оздоровчий комплекс «Чорноморець»: хто хоче працювати – шукає можливості, № 11, с. 18

Найкращий джинсовий бренд – вітчизняний, № 1, с. 21

Нове житло для чернівчан, № 4, с. 20

Нові види вогнетривів уперше в світі розроблено в ПАТ «УкрНДІ вогнетривів ім. А. С. Бережного», № 8, с. 51

ПАТ «Кіровоградавтотранс»: маршрутом стабільності, № 10, с. 34

ПрАТ «ТК Стиль»: потенціал молодого підприємства, № 8, с. 54

Вивчаємо попит на об'єкти приватизації

Дніпропетровська область, № 9, с. 17

Закарпатська область, № 9, с. 19, 20

Запорізька область, № 7, с. 34

Львівська область, № 9, с. 21

Миколаївська область, № 5, с. 32

Полтавська область, № 10, с. 30

Рівненська область, № 4, с. 21

Херсонська область, № 12, с. 22

Черкаська область, № 6, с. 27, 28

Відкритий об'єктив

Кінотеатр «Тиса» – окраса древнього Хуста, № 7, с. 24

Фоторепортаж з урочистого засідання, присвяченого 20-річчю утворення ФДМУ, № 11, с. 4

Бюлетень-дайджест

Оптимізація персональної діяльності, № 4, с. 62; № 6, с. 62

На допомогу менеджеру

Самооцінка вольових якостей (тест «Мотивація до досягнення мети – до успіху»), № 11, с. 60